

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om Lantmäteriverket

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att det ska stiftas en lag om Lantmäteriverket. Den nya lagen ska ersätta den gällande lagen om lantmäteriverket. Samtidigt görs också behövliga ändringar i den övriga lagstiftningen som gäller Lantmäteriverket och dess uppgifter.

Syftet med omorganiseringen av Lantmäteriverket är att effektivisera skötseln av lantmäteriförrättningar och inskrivningsärenden och utjämna de regionala skillnaderna när det gäller nivån på dessa tjänster. För att dessa mål ska kunna uppnås ska Lantmäteriverkets produktionsorganisation övergå från en struktur med 12 lantmäteribyråer till ett enda riksomfattande verksamhetsområde. Samtidigt föreslås också att Lantmäteriverkets riksomfattande serviceenheter omorganiseras och att deras funktioner sammanförs till stödfunktioner för produktionen och till allmän förvaltning. Lantmäteriverkets verksamhet ska enligt förslaget ledas av en centralförvaltning som är direkt underställd generaldirektören, på samma sätt som enligt den gällande lagen.

Omorganiseringen av Lantmäteriverket stärker Lantmäteriverkets ställning i fastighetsärenden och inskrivningsärenden. Lantmäteriverkets kartverksuppgifter och uppgifter inom förvaltningen och utvecklingen av

infrastrukturen för geografisk information har efter reformen ett klarare samband med Lantmäteriverkets uppgiftsområde som helhet än vad de har för närvarande.

I elektroniska fastighetsköp ska köpvittnets anmälningsskyldighet i fråga om egenskaperna hos föremålet för köpet övergå på köpets parter. Besvär i lantmäteriförrättnings- och inskrivningsärenden samt besvär över förrättningar utförda av kommunens vägnämnd ska sändas direkt till den jorddomstol som handlägger besvären. För de uppgifter som lantmäteribyråerna haft svarar i fortsättningen Lantmäteriverket. De föreslagna ändringarna gör förfarandet effektivare och smidigare. Antalet verksamhetsenheter vid Lantmäteriverket och de tjänster som tillhandahålls påverkas inte av lagens ikraftträdande.

Vidare föreslås det sådana ändringar i den övriga lagstiftningen som i huvudsak beror på förvaltningsreformen och den strukturella reformen av verksamhetsområdet. De mest betydande ändringsförslagen gäller lagen om köpvittnen, jordabalken och fastighetsbildningslagen.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2014.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	6
1 INLEDNING.....	6
2 NULÄGE	7
2.1 Lagstiftning och praxis.....	7
Bakgrund	7
Uppgifter	8
Organisation	9
2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU	10
Allmänt om den internationella utvecklingen	10
Sverige	10
Danmark	11
Norge	12
Tyskland	13
2.3 Bedömningen av nuläget.....	13
Utvecklande av fastighetsdatasystemet	14
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	14
3.1 Målsättning.....	14
3.2 De viktigaste förslagen.....	15
3.3 De lagar som föreslås bli ändrade	16
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	17
4.1 Ekonomiska konsekvenser	17
Olycksfallsersättning för goda män	18
4.2 Konsekvenser för myndigheter	18
Ordnande av verksamheten i allmänhet	18
Konsekvenser för personalen	19
Medborgarnas ställning inför myndigheterna	19
4.3 Samhälleliga konsekvenser	20
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	20
Beredningsskeden och beredningsmaterial	20
Remissyttranden och hur de har beaktats	21
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	21
DETALJMOTIVERING	22
1 LAGFÖRSLAG	22
1.1 Lagen om Lantmäteriverket	22
1 kap. Uppgifter och organisation.....	22
2 kap. Ledning och beslutsfattande.....	24
3 kap. Särskilda bestämmelser.....	24
1.2 Fastighetsbildningslagen.....	25
1.3 Lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster.....	29
1.4 Fastighetsregisterlagen.....	29
1.5 Lagen om stöd för nyskiftan	29
1.6 Lagen om fastighetsförrättningsavgift	29
1.7 Landsvägslagen.....	30
1.8 Lagen om enskilda vägar	30
1.9 Lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter.....	32
1.10 Banlagen.....	33

1.11	Vattenlagen	33
	5 kap. Dikning	33
	17 kap. Fastighetsrättsliga bestämmelser	33
1.12	Lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt	33
1.13	Lagen om fiske	33
1.14	Naturvårdslagen	33
1.15	Lagen om skyddande av byggnadsarvet	34
1.16	Gruvlagen	34
1.17	Marktäktslagen	34
1.18	Markanvändnings- och bygglagen	34
1.19	Lagen om samfälligheter	34
1.20	Lagen om samfällda skogar	35
1.21	Terrängtrafiklagen	35
1.22	Lagen om friluftsliv	35
1.23	Jordabalken	35
	5 kap. Allmänna stadganden om inskrivningsärenden	35
	6 kap. Inskrivningsansökningar och behandlingen av dem	35
	7 kap. Lagfarts- och inteckningsregister	35
	9 kap. Sökande av ändring i inskrivningsärenden	36
	16 kap. Fastighetsinteckning	36
1.24	Viteslagen	36
1.25	Tingsrättslagen	36
1.26	Kommunindelningenslagen	36
1.27	Lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster	37
1.28	Lagen om köpvittnen	37
1.29	Lagen om vissa regleringar av vattenägor	38
1.30	Lagen om köpeskillingsregister över fastigheter	39
1.31	Samiska språklagen	39
1.32	Lagen om införande av lagstiftningen om överföring av inskrivningsärenden	40
2	NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	40
3	IKRAFTTRÄDANDE	40
4	FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN OCH TILL SPRÅKLAGSTIFTNINGEN	40
4.1	Grundlagens betydelse för inrättandet av en riksomfattande myndighet	40
4.2	Beaktandet av kraven i språklagen	41
	LAGFÖRSLAG	43
	1. Lag om Lantmäteriverket	43
	2. Lag om ändring av fastighetsbildningslagen	46
	3. Lag om ändring av lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster	49
	4. Lag om ändring av fastighetsregisterlagen	50
	5. Lag om ändring av lagen om stöd för nyskiften	51
	6. Lag om ändring av lagen om fastighetsförrättningsavgift	52
	7. Lag om ändring av 86 och 92 § i landsvägslagen	53
	8. Lag om ändring av lagen om enskilda vägar	54
	9. Lag om ändring av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter	56
	10. Lag om ändring av 76 § i banlagen	59
	11. Lag om ändring av 5 och 17 kap. i vattenlagen	60

12. Lag om ändring av 4 och 21 § i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt	61
13. Lag om ändring av 37 c och 134 § i lagen om fiske.....	62
14. Lag om ändring av naturvårdslagen	63
15. Lag om ändring av 15 § i lagen om skyddande av byggnadsarvet.....	64
16. Lag om ändring av gruvlagen.....	65
17. Lag om ändring av 9 § i marktäktslagen	66
18. Lag om ändring av markanvändnings- och bygglagen.....	67
19. Lag om ändring av lagen om samfälligheter	68
20. Lag om ändring av 38 och 51 § i lagen om samfällda skogar	69
21. Lag om ändring av 17 § i terrängtrafiklagen	70
22. Lag om ändring av 5 och 7 § i lagen om friluftsliv	70
23. Lag om ändring av jordabalken.....	71
24. Lag om ändring av 19 § i viteslagen	72
25. Lag om ändring av 13 a § i tingsrättslagen.....	73
26. Lag om ändring av 50 och 51 § i kommunindelningenslagen	74
27. Lag om ändring av 23 § i lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster	75
28. Lag om ändring av lagen om köpvittnen.....	75
29. Lag om ändring av lagen om vissa regleringar av vattenägor	77
30. Lag om ändring av 1 och 4 § i lagen om köpeskillingsregister över fastigheter	78
31. Lag om ändring av 2 § i samiska språklagen.....	78
32. Lag om upphävande av 5 § i lagen om införande av lagstiftningen om överföring av inskrivningsärenden	79
BILAGOR.....	80
PARALLELLTEXT	80
2. Lag om ändring av fastighetsbildningslagen	80
3. Lag om ändring av lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster.....	86
4. Lag om ändring av fastighetsregisterlagen.....	88
5. Lag om ändring av lagen om stöd för nyskiften.....	90
6. Lag om ändring av lagen om fastighetsförärrättningsavgift.....	91
7. Lag om ändring av 86 och 92 § i landsvägslagen.....	93
8. Lag om ändring av lagen om enskilda vägar.....	94
9. Lag om ändring av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter.....	98
10. Lag om ändring av 76 § i banlagen	104
11. Lag om ändring av 5 och 17 kap. i vattenlagen.....	105
12. Lag om ändring av 4 och 21 § i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt	106
13. Lag om ändring av 37 c och 134 § i lagen om fiske.....	107
14. Lag om ändring av naturvårdslagen	108
15. Lag om ändring av 15 § i lagen om skyddande av byggnadsarvet.....	110
16. Lag om ändring av gruvlagen.....	111
17. Lag om ändring av marktäktslagen	113
18. Lag om ändring av markanvändnings- och bygglagen.....	114

19. Lag om ändring av lagen om samfälligheter	115
20. Lag om ändring av 38 och 51 § i lagen om samfällda skogar	116
21. Lag om ändring av 17 § i terrängtrafiklagen	117
22. Lag om ändring av 5 och 7 § i lagen om friluftsliv	118
23. Lag om ändring av jordabalken	119
24. Lag om ändring av 19 § i viteslagen	122
25. Lag om ändring av 13 a § i tingsrättslagen.....	123
26. Lag om ändring av 50 och 51 § i kommunindelninglagen	124
27. Lag om ändring av 23 § i lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster	125
28. Lag om ändring av lagen om köpvittnen	126
29. Lag om ändring av lagen om vissa regleringar av vattenägor	128
30. Lag om ändring av 1 och 4 § i lagen om köpeskillingsregister över fastigheter	129
31. Lag om ändring av 2 § i samiska språklagen.....	130
32. Lag om upphävande av 5 § i lagen om införande av lagstiftningen om överföring av inskrivningsärenden	131
FÖRORDNINGSUTKAST	132
Statsrådets förordning om Lantmäteriverket	132

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Lantmäteriverkets viktigaste uppgift är att sörja för upprätthållandet av fastighetssystemet, lagfart och inteckningar, allmänna kartverksuppgifter, i vilket ingår upprätthållande och utveckling av infrastrukturen för geografisk information, samt att förmedla information om fastigheter och terrängen till dem som behöver sådan information. I synnerhet uppgifterna i lagfarts- och inteckningsregistret och i fastighetsregistret kan utnyttjas vid fastighetsköp och när fastigheter används som säkerhet. Lantmäteriverkets ovan uppräknade uppgifter skapar en grund för utnyttjande av land- och vattenområden för olika syften. Uppgifterna är således samhälls omfattande bastjänster. Det fastighetsregister samt lagfarts- och inteckningsregister som Lantmäteriverket för som en del av fastighetsdatasystemet enligt lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (453/2002) är samhällsomfattande basregister. Med stöd av vad som föreskrivs i 10 § i lagen om styrning av informationsförvaltningen inom den offentliga förvaltningen (634/2011) jämföras med informationsystem för grundläggande samhällsregister också det informationsystem för terrängdata som förvaltas av Lantmäteriverket och Geodetiska institutet.

Bevarande av aktualiteten i fastighetsindelningen är en fortgående uppgift, vilken bl.a. förutsätter att fastighetsförrättningar utförs och att fastighetsdatasystemet upprätthålls. Fastighetsförrättningar och andra lantmäteriförrättningar utförs för att man med så kort dröjsmål som möjligt ska kunna få fastigheterna att motsvara markägandet. Dessutom kräver inrättandet och ändrandet av bruksrättigheter som gäller mark att lantmäteriförrättningar utförs och att ett inskrivningssystem för fastigheter upprätthålls.

Som en del av lantmäteriförvaltningen utförde Lantmäteriverket år 2011 sammanlagt 21 645 lantmäteriförrättningar. Den största gruppen utgjordes av styckningsförrättningar, vars antal var 15 041. Mängderna var i samma storleksklass 2009 och 2010 som 2011.

Före 2009 var mängderna något större än de nuvarande.

På kommunernas detaljplaneområden, för vilka en bindande tomtindelning fastställdes, har kommunernas fastighetsingenjörer av hävd skött fastighetsbildningen. Antalet sådana kommuner var 78 år 2012. Fastighetsingenjörerna utförde på detaljplaneområden nästan uteslutande styckning av tomter, styckning av allmänna områden samt vissa servitutförrättningar. Sådana förrättningar har på årsbasis utförts sammanlagt ca 4 000.

Det mest betydande antalet ägoregleringar (nyskiften) förrättades inom Österbottens, Norra Österbottens och Birkaland - Satakuntas områden. Ägoregleringar i samband med stora infrastrukturprojekt, såsom landsvägsbyggen, har blivit vanligare. De till antalet mest betydande åtgärder som gäller skogar och som kan klassificeras som ägoregleringar har varit inrättande av samfällda skogar. År 2011 inrättades sammanlagt 62 samfällda skogar.

Vid Lantmäteriverket avgjordes sammanlagt 261 896 inskrivningsärenden år 2011. Av dem gällde 105 092 inskrivning av äganderätt, dvs. lagfart, 145 653 inteckning och 11 151 inskrivning av särskilda rättigheter, såsom jordlegoavtal eller avtal om delad besittning.

Lantmäteriverket sköter allmänna kartverksuppgifter så att det framställer kartor för allmänna behov och ansvarar tillsammans med Geodetiska institutet om informationsystemet för terrängdata. De kartor som Lantmäteriverket producerar tjänar flera olika behov som inte fastställts på förhand. Lantmäteriverkets digitala kartmaterial har varit avgiftsfritt för användarna från och med maj 2012. Genom de geodetiska mätningar som Lantmäteriverket utfört har man upprätthållit koordinatsystemet EUREF-FIN och höjdsystemet N2000. År 2011 mättes sammanlagt 414 GPS-punkter (Global Positioning System), 555 höjdpunkter och utfördes 944 kilometer grundavvägning. År 2011 producerades sammanlagt 44 000 kvadratkilometer laserskanning. I databasen för terrängdata, inklusive uppdatering, insamlades år

2011 terrängdata över närmare 46 000 kvadratkilometer, mer än 150 blad producerades av grundkartan 1:25 000 och på motsvarande sätt 30 blad av terrängkartan 1:50 000. Databasen för terrängdata täcker 100 procent av hela landet.

Lantmäteriverkets uppgifter som hänför sig till topografisk informationstjänst omfattar lagring, uppdatering och distribution av fastighetsdata och kartverksdata. Jord- och skogsbruket, planering av markanvändning, Skatteförvaltningen, banker, fastighetsförmedlare och alla andra instanser vars verksamhet har samband med mark- och vattenområden behöver sådana data.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning och praxis

Bakgrund

Lantmäteriverkets centralförvaltning var ursprungligen i Sverige. Finlands Huvudlantmäterikontor inrättades genom ett reglemente den 14 november 1812 under den första tiden som storfurstendöme. Flyttningen från Åbo till den nya huvudstaden Helsingfors skedde 1821. Genom lantmäterireglementet (Reglemente, angående Landtmäteriet, Ågodelnings- och Skattningsverket, samt justeringen af mått, mål och wigt i Finland 15.5.1848) av år 1848 ändrades huvudlantmäterikontoret till överstyrelsen för lantmäteriet. Det förblev dock ett chefsämbetsverk, där överdirektören (öfverdirektören) huvudsakligen avgjorde alla ärenden.

Lantmäteriverkets regionala förvaltning hade sedan 1700-talet utvecklats på basis av länens lantmäteriförvaltning och sedermera på basis av lantmäterikontoren. Länens första lantmätare, vars uppgifter omfattade arkivering och förande av fastighetslängd enligt 1725 års reglemente, blev i samband med utfärdande av 1848 års lantmäterireglemente (MR) länslantmätare. Lantmäteriförrättningar däremot utfördes av kommissionslantmätare och vicelantmätare. Länslantmätarna blev chefer för lantmäterikontoren och lantmäteriförvaltningen i Storfurstendömet Finland utvecklades till en hierarki med tre nivåer. Centralförvaltningen utgjordes av hu-

vudlantmäterikontoret, regionalförvaltningen bildades av lantmäterikontoren och lantmäteringenjörerna var arvodesavlönade förrättningsingenjörer på lokal nivå såsom självständiga yrkesutövare.

Efter Finlands självständighet blev huvudlantmäterikontoret lantmäteristyrelsen, när förordningen om lantmäteriverket (52/1918) utfärdades den 15 juni 1918.

Den följande administrativa författningen som gällde lantmäteriförvaltningen, förordningen om lantmäteriförvaltningen (237/1928), utfärdades den 6 juli 1928. Genom förordningen blev lantmäteriförvaltningen den 1 augusti 1928 ett kollegialt centralt ämbetsverk. Detaljerade bestämmelser om lantmäteriförvaltningen och lantmäteristyrelsen hade utfärdats genom det beslut av statsrådet som innehöll reglementet (239/1928) och genom arbetsordningar som fastställdes av lantmäteristyrelsen. Vid den tiden ansågs också de förordningar som gällde lantmäteriarvodet höra till de administrativa författningarna. Dessa var t.ex. förordningen om erläggande av lantmäteriarvode för vissa lantmäteriförrättningar (538/1948) samt förordningen om lantmäteriarvodet (133/1954). Ända till 1948 var s.k. taxalön det enda lönesystemet för de förrättningsingenjörer som utförde lantmäteriförrättningar. Småningom övergick man också till månadslön för förrättningsingenjörerna genom ovan nämnda förordning (538/1948) av den 1 juli 1948.

I synnerhet kraven på fastighetssystemets klarhet ändrades på 1970-talet, när man inte längre ansåg det vara lämpligt att tillämpa avlöningsprinciper som grundade sig på arbetets ackordkaraktär i fråga om förrättningsingenjörernas förrättningar. Till det ovan avsedda systemet med taxabaserad avlöning för förrättningsingenjörer hänförde sig även andra olägenheter i fråga om villkoren i anställningsförhållandet i jämförelse med månadsavlönade statstjänstemän, vilka sedan tidigare hade gällt de dåvarande tjänstemännen vid lantmäteristyrelsen och lantmäterikontoren samt sedan 1948 månadsavlönade förrättningsingenjörer.

Genom lagen om lantmäteriförvaltningen (34/1972) och förordningen om lantmäteriförvaltningen (145/1972), vilka trädde i kraft den 1 maj 1972, förnyades lagstiftningen gäl-

lande lantmäteriförvaltningen. Då slopade man för gott det taxabaserade avlöningssystemet och inrättade lantmäteridistrikt där det i varje distrikt på en ort som jord- och skogsbruksministeriet bestämde fanns en lantmäteribyrå.

Lantmäteriförvaltningen leddes av lantmäteristyrelsen som centralt ämbetsverk, vilket var underställt jord- och skogsbruksministeriet. Det var fråga om ett förvaltningsverk uppdelat i avdelningar. Det kollegiala ämbetsverkets fem avdelningar var alla också uppdelade i byråer. Det fanns en allmän avdelning, inspektionsavdelning, fastighetsavdelning, grundmättningsavdelning och en kartografisk avdelning. Den högsta beslutanderätten användes av ett kollegium vid sitt sammanträde. De lantmäterikontor och lantmäteribyråer som var underställda lantmäteristyrelsen var chefsämbetsverk.

Det fanns lantmäterikontor som var underställda lantmäteristyrelsen i varje län med undantag för dåvarande Ålands län. Det utfördes lantmäteriförrättningar i 35 lantmäteridistrikt och det fanns en lantmäteribyrå i varje distrikt. Därutöver fanns det extraordinarie lantmäteribyråer och filialbyråer. För kartverksarbeten hade fem kartverksenheter inrättats, vilka var underställda lantmäterikontoren administrativt och lantmäteristyrelsen funktionellt. Den nuvarande indelningen i verksamhetsenheter har i stor utsträckning uppstått utifrån den organisation som ingick i lagen (34/1972) och förordningen (145/1972).

Grunden för nuvarande Lantmäteriverkets organisation är lagen om lantmäteriverket (505/1991) som trädde i kraft den 1 september 1991, de förordningar som utfärdats med stöd av lagen samt rättsliga normer på lägre nivå än förordning, arbetsordningar och särskilda förordnanden. Lantmäteristyrelsen och lantmäterikontoren upphörde när den lag som gällde dem upphävdes. Verksamhetsområdet för lantmäteribyråerna, vilka lyder under Lantmäteriverkets centralförvaltning, utvidgades 1999 varvid de också i övrigt rationaliserades. Därefter har man dessutom övergått till ett ledningssystem som grundar sig på kärn- och stödprocesser. I det följande finns en redogörelse över Lantmäteriverkets nuvarande uppgifter och organisation.

Uppgifter

De gällande bestämmelserna om lantmäteriförvaltningen ingår i lagen om lantmäteriverket (505/1991) och förordningen om lantmäteriverket (1631/1993). Lantmäteriverkets organisation fick två nivåer efter att ha haft tre nivåer och lantmäterikontorens ställning som förvaltningsmyndighet på mellannivå upphörde och kartverks- och informationstjänstbyråerna inrättades. Lantmäteriverket övergick i samband med detta till resultatstyrning och senare på 1990-talet till nettobudgetering. Lagen (505/1991) har ändrats fem gånger och förordningen har också ändrats några gånger. I lagändringarna har det varit fråga om att minska antalet verksamhetsenheter inom den regionala förvaltningen och att slopa den tudelade distriktsförvaltningen med kartverks- och informationstjänstbyråerna (631/1993), att differentiera de riksomfattande produktions- och servicefunktionerna från centralförvaltningen (1630/1993), att slopa Lantmäteriverkets direktion (594/2002), att överföra inskrivningsärendena från tingsrätterna på Lantmäteriverket (577/2009) samt att stryka skatteklassificeringsuppgifterna i förteckningen över Lantmäteriverkets uppgifter och att precisera generaldirektörens uppgifter och utseende av ställföreträdare (1187/2011).

Enligt lagen om lantmäteriverket har lantmäteriverket till uppgift att sörja för fastighetsbildnings- och ägoregleringsverksamheten samt föra register över fastigheter, att sörja för inskrivningsärenden som gäller fastigheter samt föra lagfarts- och inteckningsregistret, att sörja för allmänna kartverksarbeten samt förvalta datasystemen för topografiska data och flygbilder, att stödja förvaltningen och utvecklingen av infrastrukturen för geografisk information och främja en ändamålsenlig kartläggning och kartproduktion, att sälja, publicera och dela ut kartuppgifter och andra uppgifter som hör till dess ansvarsområde, att utföra fastighetsvärderingar och att sörja för att dess ansvarsområde utvecklas och att sköta de övriga uppgifter som verket har enligt bestämmelser eller föreskrifter. Lantmäteriverket kan på beställning utföra uppdrag som hör till dess ansvarsområde, bistå vid skötseln av sådana fastighets-

ärenden som bestäms genom förordning av statsrådet samt enligt avtal som ingåtts med en kommun fullgöra uppgifter som kommunens fastighetsingenjör har enligt särskilda bestämmelser eller föreskrifter. Dessutom fullgör lantmäteriverket de uppgifter som jord- och skogsbruksministeriet föreskriver.

Organisation

Till Lantmäteriverket hör en centralförvaltning samt riksomfattande verksamhetsenheter och verksamhetsenheter inom distriktsförvaltningen som lyder under verket. Lantmäteriverket är underställt jord- och skogsbruksministeriet.

Lantmäteriverket är ett chefsämbetsverk där en generaldirektör är chef. Generaldirektören avgör ensam de ärenden som hör till Lantmäteriverket. Om överföring av beslutanderätt på andra tjänstemän inom Lantmäteriverket har föreskrivits genom statsrådets förordning om lantmäteriverket (1631/1993) med senare ändringar. Om delegering av beslutanderätt ingår närmare bestämmelser i arbetsordningarna för Lantmäteriverket och dess verksamhetsenheter eller i rättsliga normer som generaldirektören meddelar.

Centralförvaltningen har ansvarat för ledningen av Lantmäteriverket, den strategiska planeringen, upprätthållande av enhetliga förfaranden och god kvalitet, verkets enhetlighet och planeringen på verksamhetsnivå. Centralförvaltningens ansvar har varit enhetligt och odelat. Bland dess uppgifter har strategiska utvecklingsprojekt intagit en viktig position. Dessa har organiserats som projekt som stött sig på de riksomfattande resultatenheterna, på lantmäteribyråerna som regionala resultatenheter samt på externa tjänsteproducenter. Karaktären av centralförvaltningens styrning i förhållande till den övriga organisationen har närmast varit resultat- och sakkunnigstyrning.

Ungefär sedan millennieskiftet har de processägare som är anställda inom centralförvaltningen och lyder under generaldirektören var och en i sina kärnprocesser ansvarat för styrningen av produktionsuppgifterna i de regionala enheterna, dock utan resultatansvar. Å ena sidan har ägarna av kärnprocesserna "ägt" sättet för utförandet av sin pro-

cess och å andra sidan har lantmäteribyråernas chefer ägt resurserna och produktionsansvaret. Personal-, ekonomi- och informationsförvaltningsfrågorna samt det övriga stödet har ordnats genom stödprocesser. Stödprocessernas ägare har lytt under generaldirektören i centralförvaltningen. Resultatstyrningen har fungerat bra under 2000-talet och ett uttryck för detta är det kvalitetspris som Lantmäteriverket fick 2009 av Suomen laatuyhdistys r.y.

De riksomfattande produktions- och serviceenheterna hade ursprungligen inga myndighetsuppgifter och ingen koordinerande behörighet eller styrningsmakt, vilka alla fanns hos centralförvaltningen. Enheterna i fråga har skött utvecklingsuppgifter samt sådana produktions- och serviceuppgifter, som det inte var ändamålsenligt att utföra i den regionala organisationen. De riksomfattande produktions- och serviceenheterna har fått sin finansiering i form av inkomster från interna och externa kunder. Kund- och budgetfinansieringens andel har varierat mellan de olika enheterna. Var och en av de riksomfattande produktions- och serviceenheterna har haft sina respektive arbetsordningar. T.ex. lagen om en infrastruktur för geografisk information (421/2009) har senare påverkat de riksomfattande enheternas uppgifter.

De tolv lantmäteribyråerna har varit Lantmäteriverkets regionala verksamhetsenheter. I fråga om lantmäteribyråer har utfärdats en förordning av jord- och skogsbruksministeriet om antalet lantmäteribyråer, byråernas verksamhetsområden och förvaltningsorter (170/2009) med stöd av 4 § 2 mom. i lagen om lantmäteriverket (505/1993), sådant det lyder i lagändringen 631/1993. Den regionala indelningen för Lantmäteriverkets verksamhetsområden har ursprungligen grundat sig på landskapsindelningen. Lantmäteriverket har sammanlagt 35 verksamhetsenheter runtom i landet. Verksamhetsenheterna har tillämpat den s.k. principen om full service och har hållit öppet för kunder i enlighet med vad som avses i lagstiftningen på förordningsnivå om öppettider för statens ämbetsverk (332/1994).

Lantmäteribyråerna har varit chefsämbetsverk ledda av en lantmäteridirektör. Direktören har fastställt byråns arbetsordning. Lant-

mäteribyråerna har inom sitt föreskrivna verksamhetsområde skött fastighetsförrättningar och andra lantmäteriförrättningar med undantag för ägoregleringsåtgärder (nyskiften) samt försäljning och förmedling av kartor och publikationer och information som Lantmäteriverket producerat. Dessutom har lantmäteribyråerna i enlighet med vad Lantmäteriverkets centralförvaltning har bestämt utöver lantmäteriförrättningar skött utförandet av andra uppgifter som enligt lagstiftningen eller förordnanden hör till lantmäteribyråernas uppgifter, förandet av till Lantmäteriverkets uppgifter hörande register över fastigheter och geografisk information, utförandet av annan serviceverksamhet och av allmänna kartverksarbeten som hänför sig till sam användning av olika register över geografisk information. De arkiveringsuppgifter som hör till lantmäteribyråerna och tidigare till lantmäterikontoren har centraliserats till en arkivcentral som finns i Jyväskylä.

Följande lantmäteribyråer är tvåspråkiga i fråga om vissa kommuner: Södra Finlands, Sydöstra Finlands, Egentliga Finlands och Österbottens lantmäteribyråer. Annars är kommunerna finskspråkiga utom att det inom verksamhetsområdet för Egentliga Finlands och Österbottens lantmäteribyråer finns vissa kommuner som är svenskspråkiga.

Den utvidgade nättjänsten har möjliggjort ärendehantering som är oberoende av verksamhetsenheterna och denna typ av ärendehantering har ökat inom Lantmäteriverket. Med hjälp av en delvis tvåspråkig nättjänst och ett tätt nätverk av verksamhetsenheter har också den svenskspråkiga tjänsten förverkligats på det sätt som förutsätts i språklagstiftningen.

2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU

Allmänt om den internationella utvecklingen

Generellt har övergången till elektroniska register i länderna i Europa möjliggjort en övergång från lokala och manuella fastighetsböcker till riksomfattande och centraliserade inskrivningsregister. Det samma gäller fastighetsregister och kartor som hänför sig

till dem. Organisationen av inskrivning och arbetsfördelningen mellan myndigheter har också varit föremål för en ny bedömning i flera länder. Allmänna kartverksuppgifter har av hävd i majoriteten av länderna i Europa hört till den myndighets uppgifter som för fastighetsregistret, dvs. katastret, och som motsvarar Lantmäteriverket i Finland.

Sverige

I Sverige är Lantmäteriet en statlig myndighet, vars verksamhet styrs på ministerienivå av socialdepartementet. Lantmäteriet ansvarar för den geografiska informationen, inskrivningar och fastighetsindelningen och den har verksamhetsenheter på över 70 orter runtom i Sverige.

Lantmäteriet leds av en styrelse, i vilken generaldirektören ingår som ledamot. Generaldirektören ansvarar för Lantmäteriets verksamhet i enlighet med styrelsens anvisningar. Sveriges regering väljer ordförande och ledamöterna för styrelsen i Lantmäteriet. Styrelsen beslutar bl.a. om Lantmäteriets avgifter.

I Lantmäteriets direktion ingår utöver generaldirektören divisionscheferna för fastighetsbildning, informationsförsörjning och fastighetsinskrivning och direktörerna för IT, planering, utveckling, personal och kommunikation. På koncernnivå finns sakkunnigheter som stöder Lantmäteriets verksamhet t.ex. i ekonomiska och rättsliga frågor samt i frågor som gäller personresurser och kommunikation. Liksom i Finland är också Lantmäteriet i Sverige ett chefsämbetsverk.

Finlands och Sveriges inskrivnings- och fastighetsregistreringssystem har en gemensam historisk bakgrund. Dessutom har man under självständighetstiden i Finland ofta följt rättsutvecklingen i Sverige. Fastighets- och inskrivningssystemen i Finland och Sverige har fortfarande betydande gemensamma drag.

I Sveriges jordabalk från 1970 (1970:994) fick en särskild inskrivningsmyndighet underställd tingsrätten skyldigheten att sköta inskrivningsärendena. Bestämmelser om ett elektroniskt inskrivningsregister infördes genom en lag från 1973 (1973:98) och övergången till ett elektroniskt register blev i alla

hänseenden färdig 1995. Dessutom har man i Sverige på 1990-talet skapat ett separat hanteringssystem för elektroniska pantbrev, och det pantbrevsregister som hänför sig till detta system har förts av Lantmäteriet i Sverige.

Jordböcker och senare fastighetsregister har förts av statens förvaltningsmyndigheter på landsbygden och av städerna inom sina egna områden. Sedan 1970-talet har systemet reglerats av fastighetsbildningslagen (1970:988) och fastighetsregistret har förts av Lantmäteriet. De elektroniska inskrivnings- och fastighetsregister som togs i bruk bildade tillsammans ett likadant fastighetsdatasystem som i Finland.

Överföringen av inskrivningsärenden på Lantmäteriet skedde för några år sedan. Sökande av ändring i ett avgörande av inskrivningsmyndigheten har flyttats till de allmänna underrätterna. Med stöd av besvärstillstånd kan avgöranden från de allmänna underrätterna föras vidare för behandling i hovrätterna.

I Sverige behandlas klagomål som gäller fastighetsförrättningar, bl.a. tvister som gäller skiften (fastighetsbildningsmål), som läggs till i första instans i mark- och miljödomstolen. De fem tingsrätter som i förordningen (2010:984) fått ett förordnande verkar som mark- och miljödomstolar (1 § i lagen om mark- och miljödomstolar, 2010:921). Mark- och miljödomstolen har större behörighet än jorddomstolarna i Finland, i synnerhet i fråga om bestämmelserna i jordabalken (Jordabalk; 1970:994) gällande rättegång i civilrättsliga mål som gäller arrende (jordlega). Domar av mark- och miljödomstolarna får överklagas till Svea hovrätt, som verkar som överrätt i mark- och miljöfrågor (Mark- och miljööverdomstol). Den högsta rättsinstansen i frågor som gäller lantmäterier är Högsta domstolen.

Danmark

I Danmark inrättades fastighetsregistret 1844 och den registeransvarige är Kort & Matrikelstyrelsen (KMS), vars nya namn är Geodatastyrelsen från och med ingången av 2013. Sedan 1998 har registret varit öppet för allmänheten genom internet.

Geodatastyrelsen lyder under miljöministeriet. Geodatastyrelsens direktion består av direktören och dennes två ställföreträdare, vicedirektörerna. Direktionen ansvarar för ledningen och strategin (politiken). Geodatastyrelsen ansvarar för infrastrukturen för geografisk information, lantmäteriet, kartläggningen och registersystemet samt för de auktoriserade lantmäteringenjörerna. Geodatastyrelsens uppgifter har bestämts genom lag (lov om KMS), i lagen om en infrastruktur för geografisk information (lov om infrastruktur for geografisk information) samt i lagen om lantmäteringenjörsvirksomhed och i lagen om fastighetsregistret (lov om landinspektørvirksomhed og lov om udstykning og anden registrering i matrikeln).

I Danmark är det de auktoriserade lantmäteringenjörerna (praktiserende landinspektør) som utför lantmäteriförrättningarna, med vissa undantag. I t.ex. Köpenhamn är det dock stadskonduktoren, som också är registermyndigheten, som utför lantmäteriförrättningarna. Annars är det Geodatastyrelsen som är registermyndigheten (katastermyndigheden). I Danmark hör till lantmäteriförrättningarna också sådana saker, t.ex. dikningsfrågor och ersättningar som hänför sig till dem, som i Finland hör till miljömyndigheterna.

Klagomål över lantmäterimyndigheters oriktiga förfarande (klage over matrikelmyndighedens afgørelser) görs inte hos lantmäteringenjörsnämnden såsom över auktoriserade lantmäteringenjörer, utan ett överklagande som hänför sig till en lantmäteringenjör som agerar i egenskap av myndighet fortskrider på samma sätt som när det gäller andra tjänstemän.

En rättegång i fråga om en lantmäteriförrättning inleds genom att överklaga till underrätten (i städerna byretten). Underrättens sammansättning är densamma som i andra civilrättsliga mål. Lantmäterieexpertis fås till underrätten så att domstolen kallar en auktoriserad lantmätare för att bli hörd som sakkunnig. I övrigt motsvarar förfarandet det normala förfarandet i civilrättsliga mål. Underrättens domar kan överklagas hos hovrätten (landsretten) och vidare till högsta domstolen (højesteretten).

I Danmark regleras inskrivning genom en inskrivningslag som utfärdats 1926. I Danmark är inskrivningen till skillnad från Finland inskrivning av handlingar, och kretsen av rättigheter som kan inskrivas är inte förutbestämd. Den nuvarande lagen om inskrivningsärenden är från 2006 (Bekendtgørelse af lov om tinglysning).

I Danmark var inskrivningsmyndigheten ända till slutet av 2006 den underrätt inom vars verksamhetsområde fastigheten var belägen. Dessa sammanlagt 82 underrätter var underställda ett centralämbetsverk, Domstolsstyrelsen. Ett omfattande enhetligt lagpaket gällande reform av domstolsväsendet och inskrivning antogs i parlamentet den 2 juni 2006. I reformen reducerades antalet underrätter från och med början av 2007 till 24 och inskrivningsärendena centraliserades till en specialdomstol (Tinglysning retten) som har hela landet som sitt verksamhetsområde.

Den delen av reformen som gällde organisationen av inskrivningen hänförde sig till reformen av själva inskrivningsförfarandet. I Danmark övergick man i november 2008 till elektronisk inskrivning, vilket utöver papperslösa fastighetsköp också innebär helt elektroniskt informationsflöde och delvis automatisk utredning av inskrivningsärenden.

Norge

I Norge är Statens Kartverk en riksomfattande kartinstitution (kartinstitusjon) som lyder under miljöministeriet och har ansvaret för kartor som gäller landet och för officiella fastighetsdata i samarbete med kommunerna och annan statsförvaltning. Till verkets lagstadgade uppgifter hör också fastighetsinskrivning.

Statens Kartverk är organiserat i fyra divisioner: geodesi, lantmåteri (kartläggning), inskrivning och sjömätning. Verket leds av en generaldirektör.

I Norge regleras inskrivning av en inskrivningslag från 1935 enligt dansk förebild. De 87 lokala underrätterna var till 2007 inskrivningsmyndigheter. År 2002 beslutade man centralisera inskrivningsärendena och överföra skötseln av dem från domstolarna till

lantmåteriverkets, dvs. Statens Kartverks huvudkontor. Motiveringen till överföringen var i första hand att man ansåg att inskrivningsärendena inte passade in i underrätternas uppgiftshelhet. Överföringen av inskrivningsärendena genomfördes regionalt stegvis mellan mars 2004 och november 2007.

Norges lantmåteriverk förvaltar kart- och fastighetsdata. Fastighetsbildningen och registreringen av fastigheter har dock länge hört till kommunerna. Ett elektroniskt datasystem utvecklas som ett samarbete mellan justitieministeriet, lantmåteriverket och kommunerna. Man ansåg dock att det inte var realistiskt att övergå till ett elektroniskt inskrivningsförfarande samtidigt som organisationsreformen genomfördes.

Lantmåteriverksamheten i Norge avvek ända till början av 2000-talet från de övriga nordiska länderna i synnerhet på det sättet att lantmåteriförrättningarna hörde till kommunernas verksamhetsområde. I Norge har lantmåteriförrättningar ansetts vara en särskild form av civilrättsliga processer. För lantmåteriärenden har i Norge funnits ett riksomfattande nätverk av specialdomstolar (særdomstoler), vilka är jordskifteretter och som överrätt jordskifteoverretter. Ordföranden i båda domstolarna utnämns av kungen och ska vara lantmåteriingenjör till sin utbildning (jordskifte kandidat). En del av lantmåteriärendena behandlas direkt i jordskifteretten som första instans, men jordskifteretten behandlar också klagomål över lantmåteriförrättningar som utförts av kommunens tjänstemän eller auktoriserade lantmåteriingenjörer. Jordskifteoverretterna behandlar främst klagomål över lantmåteriförrättningar.

På 2000-talet har i Norge stiftats en ny lag, lov om eiendomsregistrering (matrikkelloven). Med stöd av den nya lagen har också auktoriserade lantmätare (statsauktorisert landmåler) kunnat utföra lantmåteriförrättningar. Statens Kartverk har som statlig myndighet övervakat de auktoriserade lantmätarnas verksamhet. I övrigt är auktoriseringen och tillsynen över lantmåteriingenjörerna i huvudsak liknande som systemet i Danmark. Enligt reformen är landshövdingen (fylkesmannen) besvärsmyndigheten i fastighetsregistreringsärenden (matrikelärenden).

Tyskland

I Tyskland är konstitutiva fastighetsförrättningar som motsvarar styckningsförrättningar eller deklarativa förrättningar enkla tekniska prestationer såsom också i det engelska och amerikanska systemet eller i de kontinentaleuropeiska systemen. Tvister löses i allmänna domstolar.

Däremot leder den av delstaten tillsatta ny-skiftesmyndigheten ägoregleringsförrättningar gällande jordbruksmark i enlighet med ny-skifteslagen (FlurbG) av den 14 juli 1953. Ägoregleringsförrättningar gällande byggnadsmark (Umlegung) utförs däremot av kommunerna med stöd av byggnadslagen (Bundebaugesetzbuch) av den 23 juni 1960 och med stöd av 1986 års byggnadslagbok (Baugesetzbuch).

En rättsakt från 1897 om fastighetsböcker (Grundbuchordnung) var den första rättsakten om fastighetsböcker som omfattade Tysklands hela område. Inskrivning av fastigheter regleras i Tyskland på federal nivå. Rättsakten om fastighetsböcker är fortfarande i kraft, men utgångspunkten för inskrivningen är den civillagbok som trädde i kraft 1900 och reviderades 2002. Den fastighetsbok som utvecklades i Tyskland på 1800-talet och som åtnjuter offentlig trovärdighet har varit en förebild runtom i Europa. En av utgångspunkterna för systemet har varit en indelning i ett separat fastighetsregister och i en fastighetsbok där rättigheter registreras. Denna indelning har tillämpats också i de nordiska länderna.

Fastighetsböcker förs i Tyskland av underätterna (Amtsgerichte) som praktiskt taget finns i nästan varje stad. I underrätten finns en separat fastighetsinskrivningsbyrå. I Baden-Württemberg fungerar dock notarier som inskrivningsmyndighet.

Det moderna fastighetsregistret (Kataster) utvecklades i Tyskland senare än fastighetsboken. Fastighetsboken togs ursprungligen i bruk för skattemässiga behov. Registret, som betjänar en mer omfattande användning, togs i bruk först på 1930-talet. Fastighetsregistret utgör nuförtiden grunden för fastighetsboken. Det är delstaternas ansvar att föra fastighetsregister, och hur det förs och organiseras varierar mellan delstaterna. Oftast har uppgiften

att föra registret påförts ett ministerium i delstaten. Fastighetsregistrens enhetlighet övervakas på federal nivå.

2.3 Bedömningen av nuläget

Det har förekommit variation i tjänstenivån i Lantmäteriverkets produktion av fastighetsförrättningar och inskrivningsärenden i olika delar av landet. T.ex. i fråga om lantmäteriförrättningar varierade den genomsnittliga produktionstiden för styckningsförrättningar vid de olika lantmäteribyråerna runtom i landet mellan sex månader och 9,6 månader. På riksnivå var medeltalet 6,9 månader 2011 och 7 månader 2010. I inskrivningsärenden varierade produktionstiden för lagfartsansökningar på olika håll i landet mellan 23 dagar och 66 dagar år 2010. År 2010 var medeltalet 36 dagar och 2011 var medeltalet 39 dagar.

Lantmäteriverkets nuvarande indelning i regionala verksamhetsområden grundar sig på verksamhetsområdena för lantmäteribyråerna, vilka följer landskapsindelningen. Det väsentliga har varit tillgängligheten av de förvaltningsenheter som tillhandahåller kundservice. I regionförvaltningen har ingått 12 lantmäteribyråer, med sammanlagt 35 verksamhetsenheter runtom i riket. Ett tätt nätverk av verksamhetsenheter har tagit tjänsterna nära kunden och främjat tillgängligheten av svenskspråkiga tjänster. Verksamhetsenheterna har tillämpat principen om full service och har varit öppna i enlighet med vad som avses i lagstiftningen om öppettider för statens ämbetsverk. Den utvidgade nättjänsten har gjort det möjligt att uträtta ärenden oberoende av verksamhetsenheter.

Den nuvarande organisationen av lantmäteribyråerna har i princip fyllt väl det krav som ingår i förvaltningslagen (434/2003) om medborgarnas rätt till god förvaltning.

Lantmäteriverkets verksamhet styrs av de allmänna verksamhetsprinciperna för den offentliga förvaltningen. En viktig utgångspunkt i styrningen av Lantmäteriverkets verksamhet har varit att använda de resurser som anvisats verket så effektivt som möjligt för fullgörandet av de lagstadgade uppgifterna utan avkall på kvaliteten.

Kundservicen har verkställts genom ett riksomfattande nätverk av servicepunkter.

Övergången till elektroniska tjänster har varit viktig när man utvecklat kundtjänsterna. Kundbetjäningsspersonalen är heltidsanställd och har en hög yrkeskompetens.

Trots att man år 2011 blev klart efter det resultatmål som uppställt i fråga om kostnadsmotsvarighet för inskrivningsärendena, uppfyllde Lantmäteriverket år 2011 kravet på effektivitet och produktivitet t.o.m. bra. Det har dock förekommit regionala skillnader i fråga om produktiviteten. Skillnaderna beror mer på produktionsmässiga faktorer och miljöfaktorer än på hur verksamheten har organiserats.

De förhandlingar som förs varje vår om verksamhets- och ekonomiplanen under ledning av generaldirektören har visat sig vara av stor betydelse. Verkställandet av långvariga riksomfattande samprojekt har i praktiken kanaliserats via verksamhets- och ekonomiplanerna för Lantmäteriverkets olika verksamhetsenheter. De årliga resultatavtalen har lett till ett förfarande där lantmäteribyråerna i huvudsak fokuserar på att sköta produktionen och stödet inom det egna verksamhetsområdet.

Kravet på jämlik behandling av medborgarna och andra intressegrupper betonas i all verksamhet vid Lantmäteriverket. Centraliseringen till Lantmäteriverkets centralförvaltning av ärenden som gäller myndighetsutlåtanden, förvaltningsklagomål, begäran om utredning från kunder och ställningstaganden om skadeersättningar har ökat medborgarnas jämställdhet, förfarandets enhetlighet och förutsebarhet samt förverkligandet av rätts-säkerheten. Utlåtanden, svar och ställningstaganden i frågor som gäller skadeersättningsyrkanden har avgetts från centralförvaltningen inom tre månader.

Utvecklande av fastighetsdatasystemet

Ett viktigt mål i lantmäteriverkets verksamhet är att användningen av det fastighetsregister och den terrängdatabas som verket förvaltar ska vara omfattande och användningen dessutom ska öka både inom den offentliga och inom den privata sektorn. Detta förutsätter att fastighetsindelningen i terrängen och i registren så snabbt som möjligt föl-

jer de förändringar som sker i indelningen i ägarenheter.

I det nuvarande systemet är skötseln av uppgifter som hänför sig till fastigheter och registreringen av anknytande information inte längre fördelad mellan justitieministeriet och jord- och skogsbruksministeriet, vilket var situationen före 2010. Centraliseringen av funktionerna har redan nu i flera situationer gett bättre möjligheter för Lantmäteriverket att effektivisera verksamheten, varför den nuvarande lösningen med två ministeriers förvaltningsområde inte längre försvårar utvecklandet av fastighetsinskrivnings- och registreringssystemen.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

Propositionens syfte är att verkställa villkoret i Jyrki Katainens regeringsprogram att medborgarnas rätt till god förvaltning ska tryggas i hela landet. Samtidigt har man i regeringsprogrammet ställt ett mål om att förbättra den offentliga sektorns produktivitet.

Statsförvaltningens allmänna ekonomiska situation är en viktig faktor i Lantmäteriförvaltningen verksamhetsmiljö. Minskningen av hållbarhetsunderskottet i den offentliga ekonomin, genomförandet av statsförvaltningens effektivitets- och resultatprogram och kommunreformen är betydande ramar med tanke på genomförandet av Lantmäteriverkets strategi. Lantmäteriverket måste fortfarande kunna producera mera tjänster och produkter med samma eller minskande resurser. I fortsättningen måste saker som hör till kärnområdet för kunnandet prioriteras och man måste fokusera på de uppgifter som bedöms vara de viktigaste. Betydelsen av beställarkunskaper och kunskaper om offentlig upphandling ökar, när de ekonomiska resurserna är knappa.

Lantmåteri är det äldsta området inom statsförvaltningen i vårt land. Lantmäteriverkets traditionella uppgift har varit att producera och förmedla terrängdata och fastighetsdata. Fastigheters lagfarts- och in-teckningsärenden är en ny uppgift för Lantmäteriverket, i vilken det också är fråga om produktion

och förmedling av fastighetsdata. Den tekniska utvecklingen, samhällets förändrade behov och, sedan 1990-talet, de förpliktelser som Europeiska unionen ställer (bl.a. INSPIRE-direktivet) har påverkat Lantmäteriverkets uppgifter, men i grund och botten har det alltid varit fråga om en likadan uppgift.

Den offentliga förvaltningens informationspolitiska riktlinjer, såsom öppnande av materialet för gratis användning, ökar efterfrågan på materialet. Detta har samband med utvecklandet av elektronisk ärendehantering och ordnande av kundstöd. Informationsteknik och informationsförvaltning är i allt högre grad en integrerad del av Lantmäteriverkets kärnfunktioner. Lagen om styrning av informationsförvaltningen inom den offentliga förvaltningen (634/2011) och förordningen om offentlighet och god informationshantering i myndigheternas verksamhet (1030/1999) anknyter till denna fråga. Dataförvaltningens ledningssystem samt servicekedjorna med sina ägarskap är de viktigaste frågorna i Lantmäteriverkets verksamhet, när statsförvaltningens koncernstyrning ständigt ökar.

Övergången till en struktur med ett enda riksomfattande verksamhetsområde också i fråga om Lantmäteriverkets produktionsverksamhet stöder regeringsprogrammets mål att förbättra den offentliga sektorns produktivitet. Då kan produktionen skötas rationellt, resultatledningssystemet göras lättare, enhetliga verksamhetsförutsättningar för hela verket ständigt förbättras och då kan man uppnå en snabb och enhetlig serviceverksamhet som utgår från kundernas behov. När man agerar på detta sätt går det att avlägsna skillnaderna i servicenivån mellan regionerna.

Ett enda riksomfattande verksamhetsområde i fråga om produktionsverksamheten stöder utvecklandet av Lantmäteriverket till en allt mer renodlad processorganisation. En stark centralisering av ledningen samt utvidgandet av ägaransvaret för produktionsprocesserna till att också omfatta produktionen ökar enhetligheten i Lantmäteriverkets verksamhet på verksamhetsnivå. Teamverksamheten, vilken redan nu uppvisat goda resultat, bevaras som Lantmäteriverkets verksamhetsätt och dess betydelse stärks ytterligare inom

produktionen. Produktionens, stödfunktionernas och den allmänna förvaltningens ansvar differentieras och de blir klarare. Det blir lättare att överföra uppgifter till en följd av fluktuationer i efterfrågan eller motsvarande orsaker, när verksamhetsområdena för servicesektorerna går att reglera genom Lantmäteriverkets arbetsordning.

Finansieringen av Lantmäteriverkets verksamhet har i växande grad grundat sig på inkomster från fakturering av kunder. Till denna del avviker Lantmäteriverket i betydande grad från andra statliga ämbetsverk. Generaldirektören har resultatansvar. Ansvar för uppnående av resultaten förutsätter att man kommer till resultaten genom att centralisera den interna organisationen till generaldirektören jämte stab. Betydelsen av resultatstyrning och arbetsordningen är då stor.

3.2 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås att lagen om lantmäteriverket (505/1991) av den 3 mars 1991 ska upphävas. Avsikten är att en ny lag om Lantmäteriverket ska utfärdas, där Lantmäteriverkets verksamhet ska ordnas i ett enda riksomfattande verksamhetsområde genom produktionsenheten, enheten för stödfunktioner och enheten för allmän förvaltning, vilka lyder under centralförvaltningen. Innehållet i Lantmäteriverkets lagstadgade uppgifter ska inte ändras.

I lagen ska föreskrivas om Lantmäteriverkets organisatoriska och förvaltningsmässiga ställning, om verkets uppgifter, om grunderna för hur den interna organisationen bestäms, om Lantmäteriverkets riksomfattande verksamhetsenheter och om deras uppgifter och arbetsordning. I Lantmäteriverkets organisatoriska struktur ska inte längre ingå administrativt självständiga verksamhetsenheter inom distriktsförvaltningen. Förvaltningsstrukturen ska ändras från en organisation som består av två nivåer till en organisation som består av en nivå. Lantmäteribyråerna, vilka är regionala verksamhetsenheter inom distriktsförvaltningen, ska som delar i nätverket av servicepunkter höra till Lantmäteriverkets produktionsenhet med riksomfattande verksamhetsområde. Eftersom verk-

samhetsområdet för produktionsenheten ska vara hela landet, ska en handling anses ha lämnats in inom utsatt tid, när den lämnats in till vilken som helst av Lantmäteriverkets servicepunkter inom utsatt tid. Eftersom man i lagstiftningen i allmänhet föreskrivit att den förvaltningsdomstol eller tingsrätt är behörig till vars domkrets den kommun hör där den aktuella fastigheten är belägen, kommer inte slopandet av distriktsförvaltningen och övergången till en riksomfattande produktionsenhet att orsaka ändringsbehov i förfarandet för sökande av ändring i Lantmäteriverkets förvaltningsbeslut eller fastighetsförrättningar.

Avsikten är att i fastighetsbildningslagen och lagen om enskilda vägar införa ändringar om att klagomål gällande fastighetsförrättningar, inskrivningsärenden och beslut av fastighetsregisterförarna ska mottas av den jorddomstol som behandlar klagomålet, i stället för lantmäteribyrån eller kommunens fastighetsregisterförare. I detta fall ska jorddomstolen informera Lantmäteriverket eller kommunens fastighetsregisterförare om klagomålet och dess innehåll.

När det gäller goda män ska i fastighetsbildningslagen också införas bestämmelser om att ersättning för olycksfall som inträffat vid skötseln av uppdraget som god man ska betalas enligt samma grunder som vid olycksfall i arbete enligt lagen om olycksfallsförsäkring. Den ersättning som ska betalas på detta sätt ska dock endast komplettera de ersättningar som goda män annars har rätt till.

I fastighetsregisterlagen och lagen om enskilda vägar ska införas bestämmelser om att uppgifterna i registret över enskilda vägar ska inkluderas i fastighetsdatasystemet som sådana andra uppgifter som fastighetsdatasystemet ska innehålla enligt vad som avses i 3 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster.

Lagen om köpvittnen ska ändras så att köpvittnena åläggs sända tillsammans med köpvittnesmeddelandet en kopia eller en upptagning av den bestyrkta överlåtelsehandlingen. Genom denna ändring av lagen om köpvittnen främjas i inskrivningsförfarandet det förfarande som föreskrivs i 12 kap. 1 § 1 mom. i jordabalken om att den som söker lagfart ska förete den handling som ligger till

grund för förvärvet i kopia som bestyrkts av ett köpvittne. Lagändringen ska också främja elektronisk behandling av inskrivningsärenden. Utfärdandet av förordnanden till köpvittne centraliseras till Lantmäteriverket.

Reformen av lantmäteriförvaltningens organisation kräver dessutom tekniska justeringar i flera olika lagar, där man talar om lantmäteribyråernas uppgifter.

3.3 De lagar som föreslås bli ändrade

Lagen om Lantmäteriverket ska inte gälla kommunernas lantmäteriförvaltning. Till övriga delar ska Lantmäteriverket på ett heltäckande sätt föreskrivas vara den behöriga myndigheten i lagar som gäller lantmäteri. De omnämmanden av lantmäteribyråerna som ingår i olika bestämmelser ska ändras till Lantmäteriverket. De ändringar som ska införas i lagarna gäller fastställandet av den behöriga myndigheten och skrivsättet för bestämmelserna, vilket beror på den nya förvaltningsstrukturen. Dessutom ska paragraferna granskas tekniskt. I fråga om den lagstiftning som hör till jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde ska lagstiftningen uppdateras bl.a. på grund av ändringar som redan införts i den övriga lagstiftningen i det skede som andra reformer görs i fråga om den lagstiftningen.

De lagar som föreslås bli ändrade är

- fastighetsbildningslagen (554/1995)
- lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (453/2002)
- fastighetsregisterlagen (392/1985)
- lagen om stöd för nyskiftet (24/1981)
- lagen om fastighetsförrättningsavgift (558/1995)
- landsvägslagen (503/2005)
- lagen om enskilda vägar (358/1962)
- lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1997)
- banlagen (110/2007)
- vattenlagen (597/2011)
- lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt (451/1988)
- lagen om fiske (286/1982)
- naturvårdslagen (1096/1996)
- lagen om skyddande av byggnadsarvet (498/2010)

- gruvlagen (621/2011)
- marktäktlagen (555/1981)
- markanvändnings- och bygglagen (132/1999)
- lagen om samfälligheter (758/1989)
- lagen om samfälliga skogar (209/2003)
- terrängtrafiklagen (1710/1995)
- lagen om friluftsliv (606/1973)
- jordabalken (540/1995)
- viteslagen (1113/1990)
- tingsrättslagen (581/1993)
- kommunindelningenslagen (1698/2009)
- lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster (661/2009)
- lagen om köpvittnen (573/2009)
- lagen om vissa regleringar av vattenägor (31/1980)
- lagen om köpeskillingsregister över fastigheter (552/1980)
- samiska språklagen (1086/2003)
- lagen om införande av lagstiftningen om överföring av inskrivningsärenden (584/2009)

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Lantmäteriverket ska övergå till den föreslagna förvaltningsmodellen och till ett enda riksomfattande verksamhetsområde från och med ingången av 2014. Under en övergångsperiod efter organisationsreformen är det möjligt att minska det totala antalet anställda vid Lantmäteriverket genom att personal övergår på pension samt genom att rikta rekrytering till nya kunskapsområden som motsvarar kommande behov. Den lättare förvaltningsstrukturen, avskaffandet av överlappande uppgifter och det rationella ordnandet av verksamheten ska efter en övergångsperiod producera årliga kostnadsinbesparingar på uppskattningsvis ca tre miljoner euro. Inbesparingarna har beaktats i moment 30.70.01 i den finansiella ramen för Lantmäteriverket som en ytterligare årlig inbesparing på tre miljoner euro från och med 2015.

När verksamheten effektiviseras, vilket kommer till uttryck som en minskning i den arbetstid som används per tjänst eller produkt, är det sist och slutligen slutanvändaren

som gynnas, eftersom Lantmäteriverkets offentlighetsrättsliga prestationer prissätts till ett självkostnadspris i enlighet med de principer som ingår i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Förslaget gör förvaltningen lättare och gör ledningen ännu mer yrkesmässig. Ökningen av produktiviteten uppnås genom en mer effektiv ledning och förvaltning. Å ena sidan kan en större andel än tidigare av den sammanräknade arbetsinsatsen riktas till substansverksamhet, varvid produktiviteten förbättras. Å andra sidan kräver upprätthållandet av produktiviteten att kunnandet upprätthålls på en adekvat nivå, varvid man måste förbereda sig för säkerställandet av kunnandet och för föregripande åtgärder genom en större insats än tidigare.

Genom förslaget möjliggörs ett maximalt utnyttjande av nya datasystem för produktionen för att uppnå produktionsfördelar. Realiserade fördelar fås t.ex. av ibruktagandet av elektroniska fastighetsköp och pantsättning samt genom att reformera sättet för avgörande av inskrivningsärenden. Dessa frågor regleras i lagen om ändring av jordabalken (96/2011), vilken utfärdats den 4 februari 2011 och om vars ikraftträdande föreskrivs genom lag. I synnerhet den förvaltningsreform och reform avseende verksamhetsområdena som syftar till ett enda riksomfattande verksamhetsområde för fastighetsförrättnings- och fastighetsinskrivningsärenden ska främja uppnåendet av produktionsfördelar av informationssystemen i produktionen. Dessutom kommer man genom sammanslagningen av verksamhetsenheter att uppnå omedelbara inbesparingar i förvaltningskostnader och i fortsättningen också i andra kostnader när överlappande funktioner minskar.

Eftersom terrängdatamaterialet år 2012 öppnades för gratis användning för allmänheten enligt riktlinjerna i Jyrki Katainens regeringsprogram som gäller öppnande av datalager som produceras med offentliga medel, har terrängdatamaterialet som är tillgängligt för gratis användning tagits in i Lantmäteriverkets förvaltningslag i form av en prestation för vilken man kan låta bli att ta ut avgift. Tillägget har inte några konsekvenser för budgeten och kräver inte heller tilläggsanslag i statsbudgeten.

Genom att ålägga köpvittnena att sända en kopia eller en elektronisk upptagning av be- styrkta överlåtelsehandlingar till Lantmäteriverket och kommunen främjas sloandet av kravet att förete fängeshandlingar i original i inskrivningsprocessen, varvid övergången till en elektronisk process är naturlig. Genom dessa enskilda lagstiftningsåtgärder uppnås också indirekta inbesparingar för Lantmäteriverkets och kommunernas olika funktioner.

Olycksfallsersättning för goda män

År 2002 fanns det ca 3 700 nämndemän i domaruppdrag i straffrättsliga mål och familjerättsliga civila mål i tingsrätterna. Sedermera har antalet nämndemän och domstols-sammanträden som de ska delta i som ledamöter av domstolen radikalt reducerats. Nämndemännen deltar också i behandlingen av jorddomstolsärenden vid de åtta tingsrätter som fungerar som jorddomstolar. Mötesarvoden har betalats till sammanlagt 1056 av de personer som valts till goda män för fastighetsförrättningar år 2011. I medeltal har det under ett år blivit 3,64 förrättningsmöten per god man, för vilka de betalats arvode sammanlagt 266 740 euro. Enligt uppgifterna har ersättningar för olycksfall inte betalats till goda män. Kommunfullmäktige väljer nämndemän och goda män till sina uppgifter. Arvodet och avslutande prestationer såsom ersättning för inkomstbortfall och för resor samt dagtraktamente betalas till dem av statens medel. I fråga om goda män ingår det bestämmelser om detta i 6 § i fastighetsbildningslagen (914/2011), vilken trädde i kraft den 1 oktober 2011. Uppdraget som nämndeman eller god man kan karaktäriseras som ett statligt administrativt förtroendeuppdrag.

Goda män kan råka ut för olycksfall i sitt uppdrag både när de utför uppdraget vid ett förrättningsmöte eller vid en förrättningsyn eller i omständigheter som beror på uppdraget, såsom på väg till eller från ett förrättningsmöte. Nämndemän, i synnerhet såsom ledamöter i jorddomstolen, och goda män vid lantmäteriförrättningar färdas mycket ofta och i stor utsträckning i terräng i samband med synförrättning. I denna uppgift kan risken för olycksfall vara större. Det är också möjligt, och har också inträffat, att en näm-

deman eller god man i sitt uppdrag blir föremål för en brottslig gärning, i synnerhet en våldsam attack från en sakägares sida.

En nämndeman står inte i arbets- eller tjänsteförhållande till staten och omfattas därmed inte av tillämpningsområdet för lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) (HD 1965 II 41). Statskontoret har också i sitt beslut av den 25 juni 2001 ansett att nämndemän i en tingsrätt inte har rätt till ersättning enligt lagen om olycksfallsförsäkring, eftersom nämndemän inte står i anställningsförhållande till tingsrätten.

För att rätta till sakläget och för att goda män ska kunna få ersättning vid olycksfall när de utför uppdrag som goda män är det nödvändigt att införa en separat bestämmelse om saken i fastighetsbildningslagen. Med beaktande av vad som sägs ovan kan man dock bedöma att stiftandet av de föreslagna 10 a och 10 b § i fastighetsbildningslagen om goda mäns rätt till olycksfallsersättning inte på ett märkbart sätt ökar de utgifter som staten förorsakas av Lantmäteriverkets verksamhet.

4.2 Konsekvenser för myndigheter

Ordnande av verksamheten i allmänhet

Reformen gäller Lantmäteriverkets organisation i sin helhet, varvid förslaget har betydande konsekvenser för ordnandet av Lantmäteriverkets verksamhet. Ändringen riktar sig mot förvaltningsstrukturerna och styrningssystemet, varvid det också har konsekvenser för de IT-system med hjälp av vilka Lantmäteriverket styrs som helhet. T.ex. styrningssystemet för ledningen (JOHI) bör förnyas, trots att det i varje fall blir aktuellt att förnya det inom de närmaste åren när KIEKU-systemet för personal- och ekonomiförvaltningen tas i bruk. Organisationsreformen har en indirekt betydelse för produktionsverksamhetens system när regionindelningen förändras, men de egentliga produktionsprocesserna och de system och den resultatstyrning som hänför sig till dem förblir oförändrade.

Jämfört med nuläget kommer organisationsreformen att påverka den resultatstyr-

ning som jord- och skogsbruksministeriet riktar mot Lantmäteriverket så att det är genom Lantmäteriverkets arbetsordning som man kommer att styra de inbördes förhållandena mellan tjänsteområdena inom resultatområdet för produktion, medan man nuförtiden bestämmer om gränserna för lantmäteribrårens verksamhetsområden genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Ett enda riksomfattande verksamhetsområde innebär att Lantmäteriverkets resurser kan tillgodogöras ännu mer effektivt än hittills. Ett enda riksomfattande verksamhetsområde har positiva konsekvenser för lantmäteriför rättningar och inskrivningsärenden eftersom produktionstiderna blir kortare och skillnaderna i servicenivån avlägsnas, när man kan ordna arbetena flexibelt i enlighet med situationen oberoende av gränserna mellan enheterna. T.ex. ett nytt system för hantering av arbetsköer ska då byggas upp. Eftersom elektroniska arbetsuppgifter som anknyter till elektroniska system inte är bundna vid arbetsplatsens fysiska läge, kan elektroniskt arbete genom köer överföras för att bli utförda där var arbetssituationen är gynnsam för utförandet av uppgiften.

Konsekvenser för personalen

Propositionen har inga omedelbara konsekvenser för den nuvarande personalens ställning eller antal, eftersom genomförandet av den nya förvaltningsstrukturen och strukturen för verksamhetsområdet påbörjas vid de nuvarande verksamhetsenheterna. De stora åldersklassernas övergång på pension sker delvis parallellt med organisationsreformen, varvid det är möjligt att genomföra den planerade minskningen av personalantalet smärtfritt.

Omorganiseringen av uppgifterna mellan de olika resultatområdena och mellan verksamhetsenheterna för med sig krav på personalen som gäller kunskaper och inläring av nytt. Den nya organisationen har också konsekvenser för personalen och sättet på vilket deras representation ordnas i de nya organen. Dock grundar sig personalens representation på förfarandet enligt lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar (651/1988) och enligt andra författningar och

förvaltningsreformen och reformen avseende verksamhetsområdet ska inte ha konsekvenser för de rättigheter som personalen redan garanteras i lagstiftningen eller de skyldigheter som följer av den.

I syfte att ordna en ändamålsenlig och ekonomiskt kostnadseffektiv produktion och ett ändamålsenligt och ekonomiskt kostnadseffektivt stöd ska vid genomförandet av förvaltningsreformen och reformen avseende verksamhetsområdet i princip främst elektroniska arbetsuppgifter överföras, inte personalen. I praktiken ska överföringen från ett verksamhetsställe till ett annat av elektroniska arbeten som är oberoende av den ort där arbetstagaren fysiskt befinner sig ske med hjälp av en riksomfattande arbetskö. De omplaceringar från ett verksamhetsställe till ett annat som gäller personalen ska ske antingen med tjänstemannens eller arbetstagarens samtycke eller vid tillsättandet av en ledigslagen tjänst eller befattning, varvid man vid i samband med lediganslåendet vid Lantmäteriverket överväger en ändamålsenlig placeringsort för tjänsten eller befattningen.

Medborgarnas ställning inför myndigheterna

Den största delen av inskrivningsärendena sköts nuförtiden på basis av handlingar som skickats per brev till Lantmäteriverket. Dock utträttas mycket ärenden vid Lantmäteriverket fortfarande också personligen, när man vill reda ut frågor som hänför sig till inskrivnings- eller andra fastighetsfrågor eller säkerställa att handlingarna kommer fram. För medborgarna är det då viktigt att tjänsterna är tillgängliga så nära som möjligt och på ett ställe. Avsikten är att tillgängligheten av tjänsterna ska tryggas också efter organisationsreformen. Reformen gör det möjligt för kunden att få en flexibel, snabb och enhetlig service. Produktionen sköts fortfarande i landskapen nära medborgarna och andra kunder.

Produktionens indelning i serviceområden kommer att vara flexibel, eftersom Lantmäteriverket i samband med resultatstyrningen de facto kan reglera serviceområdenas gränser, t.ex. genom arbetsköns regleringsmekanism, om t.ex. produktionstiderna eller andra servicetider varierar i olika regioner.

När den elektroniska ärendehantering utvecklas, centraliseras den riksomfattande kundtjänsten. Nättjänsten främjar den centraliserade informationstjänsten. Genom ett tätt nätverk av servicepunkter bevaras också den kundbetjäning som tillhandahålls vid servicepunkterna på en adekvat nivå.

Redan nu är Lantmäteriverkets tjänster tillgängliga på båda inhemska språken. Reformen stärker tillgången på svenskspråkiga tjänster vid behandlingen av inskrivningsärenden, fastighetsärenden och liknande. När fastighetsförrättningar kan överföras på tvåspråkiga förrättningsingenjörer oberoende av administrativa gränser, blir servicen för svenskspråkiga kunder bättre tack vare reformen när man övergår till ett enda riksomfattande verksamhetsområde. Bestämmelser om kunskaper i svenska för inskrivningsjurister ingår i förordning (600/2009).

Överföringen av behandlingen och avgörandet av besvärärenden som hänför sig till vissa beslut av fastighetsregisterföraren från förvaltningsdomstolarna till jorddomstolarna kommer inte att ha någon reell betydelse för organisationen av arbetena vid de nämnda domstolarna, eftersom de ärenden som gäller sökande av ändring enligt kommunindelninglagen (1698/2009) och i synnerhet enligt den s.k. enklavlagen (1197/1997) hos förvaltningsdomstolarna eller jorddomstolarna till sin volym är mycket obetydliga. Centraliseringen till samma domstol av sällsynta ärenden som gäller sökande av ändring i samband med förändringar i kommunindelningen är en lagstiftningsåtgärd som främjar systemets klarhet och gör det enklare, och med tanke på medborgarna har det också en positiv inverkan när det blir lättare att sköta sådana ärenden.

4.3 Samhälleliga konsekvenser

Genom propositionen möjliggörs en omfattande användning av Lantmäteriverkets data-lager i samhället, i synnerhet när de förvaltningsstrukturer som stått i vägen för elektronisk ärendehantering undanröjs. Ett enda riksomfattande verksamhetsområde, inte bara när det gäller ordnandet av produktionen, utan i synnerhet också vid ordnandet av informationstjänsten och den därtill anknytan-

de kundtjänsten, ökar en allt mångsidigare, enklare och lättare användbarhet av Lantmäteriverkets informationsmaterial för näringslivets och privata medborgares behov. Datalagrens aktualitet, omfattning och tillförlitlighet förbättras ytterligare med hjälp av ett förvaltnings- och ledningssystem som grundar sig på ett enda riksomfattande verksamhetsområde.

5 Beredningen av propositionen

Beredningsskeden och beredningsmaterial

I sitt ställningstagande till Lantmäteriverkets bokslut 2010 förutsatte jord- och skogsbruksministeriet att Lantmäteriverket utreder om det vore motiverat att övergå till ett enda riksomfattande behörighetsområde i stället för de nuvarande 12 lantmäteribyråerna för att förbättra produktiviteten i fråga om dess kärnuppgifter, i synnerhet lantmäteriförrättningarna och inskrivningsärendena.

Därefter har en utredningsman som utsetts av jord- och skogsbruksministeriet på uppdrag av ministeriet utarbetat en utredning som offentliggjordes den 28 februari 2012 gällande utvecklandet av Lantmäteriverkets förvaltningsstruktur och strukturen för verksamhetsområdena.

I sitt ställningstagande om bokslutet 2011 ansåg jord- och skogsbruksministeriet de åtgärder vara värda understöd som framfördes i utredningen av den 28 februari 2012, genom vilka man avser övergå till ett enda riksomfattande verksamhetsområde både i fråga om produktionsverksamheten och i fråga om stödfunktionerna. Genomförandet av åtgärderna förbättrar väsentligen Lantmäteriverkets produktivitet och utjämnar skillnaderna i servicenivån i olika delar av landet på alla delområden i verksamheten.

Jord- och skogsbruksministeriet har utifrån de ovan nämnda förslagen inlett beredningen av lantmäteriförvaltningens organisationsreform år 2012. I motiveringen till huvudtitel 30.70, som gäller infrastrukturen för fastighetsinformation och geografisk information, i propositionen om statsbudgeten för 2013 konstateras att Lantmäteriverkets servicenivå förväntas vara på samma nivå i hela landet och behovet att göra administrationen lättare

ökar, av vilket följer att Lantmäteriverkets organisation måste göras lättare från och med början av 2014 genom att övergå till en riksomfattande enplansmodell för verksamheten.

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet utifrån utredningsmannens förslag. Vid beredningen av propositionen har Lantmäteriverket och justitieministeriet kontaktats.

Remissyttranden och hur de har beaktats

Jord- och skogsbruksministeriet begärde yttrande över propositionsutkastet av justitieministeriet, inrikesministeriet, försvarsmi-
nisteriet, finansministeriet, kommunikations-
ministeriet, arbets- och näringsministeriet,
miljöministeriet, Lantmäteriverket, Maanmit-
tauslaitoksen akavalaisten yhteistyöryhmä
JUKO ry, Maanmittauslaitoksen tekniset
MATE ry, Centralförbundet för lant- och
skogsbruksproducenter MTK rf, Finlands
Kommunförbund rf, och Svenska Lant-
bruksproducenternas Centralförbund SLC.
Begäran om remissyttrande sändes dessutom
för kännedom till alla avdelningar vid jord-
och skogsbruksministeriet för avgivande av
eventuella yttranden.

Till den del som propositionen gäller revidering av samiska språklagen (1086/2003) på grund av organisationsreformen, har också sametinget hörts i saken.

Följande instanser gav ett yttrande: justitieministeriet, finansministeriet, miljömini-
steriet, Lantmäteriverket, Maanmittauslaitok-
sen akavalaisten yhteistyöryhmä JUKO ry,
Maanmittauslaitoksen tekniset MATE ry,
Centralförbundet för lant- och skogsbruks-
producenter MTK rf, Finlands Kommunför-
bund rf och Svenska lantbruksproducenternas
Centralförbund SLC. Inrikesministeriet med-
delade att det inte har något att yttra i ären-
det.

Ett sammandrag av yttrandena har sammanställt den 10 januari 2013.

I de avgivna yttrandena har man inte mot-
satt sig propositionen till lagstiftning om
Lantmäteriverket.

I sitt yttrande fäste justitieministeriet upp-
märksamhet vid förverkligande av de i 17 § i
grundlagen tryggade språkliga rättigheterna i
samband med förvaltningsreformen. Justi-

tieministeriet har ansett det varit viktigt att
man i samband med reformen av lantmäteriför-
valtningen bedömer hur ändringarna tryg-
gar den finsk- och svenskspråkiga befolk-
ningens reella möjligheter att få tjänster i en-
lighet med språklagstiftningen på sitt eget
språk, såsom grundlagen förutsätter. Justi-
tieministeriet ansåg också att man i proposi-
tionen bör granska hur förslaget till lag om
ordnande av Lantmäteriverket uppfyller kravet
i 119 § i grundlagen med beaktande av
grundlagsutskottets utlåtandep Praxis.

Enligt finansministeriets yttrande ska de
inbesparingar på tre miljoner euro som efter-
strävas genom propositionen framgå klart i
målsättningen för lagförslagen. I propositi-
onen måste man berätta hur inbesparingarna
har beaktats och hur de genomförs som inbe-
sparingar i enlighet med regeringsprogram-
met.

I den fortsatta beredningen av propositi-
onen har motiveringen granskats och anmärk-
ningarna har beaktats i mån av möjlighet.

6 Samband med andra propositioner

I riksdagen finns anhängig en regerings-
proposition till riksdagen med förslag till lag
om införande av lagstiftningen om fastig-
hetsköp, pantsättning och inskrivningsförfa-
rande på elektronisk väg samt till lag om
ändring av 2 kap. 14 § och 9 a kap. 11 § i
jordabalken (RP 43/2013 rd).

I anslutning till elektroniska fastighetsköp
föreslås i denna proposition att 4 § i lagen
om köpeskillingsregister över fastigheter ska
ändras så att förvärvaren av överlåtelsen ska
meddela om en överlåtelse av fast egendom
eller om upplösning av samägandeförhållan-
de till den som för köpeskillingsregistret när
köpet sluts på elektronisk väg. Den föreslag-
na författningen ska strykas från propositi-
onen, om bestämmelserna om elektronisk fas-
tighetshandel i jordabalken inte är i kraft före
ikraftträdandet av detta förslag. Därför måste
man vid behandlingen av denna regerings-
proposition säkerställa att den förstnämnda
regeringspropositionen behandlas först i
riksdagen.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om Lantmäteriverket

1 kap. Uppgifter och organisation

Lagförslaget gäller omorganiseringen av Lantmäteriverkets verksamhet. Genom förslaget påverkas inte kommunernas verksamhet som lantmäterimyndigheter.

1 §. Lantmäteriverket. I paragrafen ska föreskrivas om organiseringen av Lantmäteriverkets verksamhet så att verksamhetsområdet för Lantmäteriverket, vilket är underställt jord- och skogsbruksministeriet, ska vara hela landet utan några verksamhetsenheter inom distriktsförvaltningen. Enligt den gällande lagen har Lantmäteriverket, som lyder under jord- och skogsbruksministeriet, en centralförvaltning samt riksomfattande verksamhetsenheter och verksamhetsenheter inom distriktsförvaltningen, vilka är underställda centralförvaltningen.

2 §. Uppgifter. I paragrafen ska Lantmäteriverkets uppgifter fastställas. Paragrafen motsvarar 2 § i nuvarande lag dock så ändrad att 2 § 1 mom. 6 punkten i den gällande lagen om idkande av fastighetsvärderingar som separat uppgift har strukits i förteckningen över uppgifter, eftersom den ingår i fastighetsbildnings- och ägoregleringsåtgärderna. Dessutom har 2 § 1 mom. 5 punkten att sälja, publicera och dela ut kartuppgifter och andra uppgifter som hör till dess ansvarsområde fogats till 4 punkten, eftersom dessa uppgifter funktionellt hör till den punkten. I förslaget har 2 § 1 mom. 7 punkten och 2 § 3 mom. slagits samman såsom delvis överlappande till en ny 2 § 1 mom. 5 punkt.

I 2 mom. har strukits den punkt i 2 § 2 mom. i den gällande lagen, enligt vilken Lantmäteriverket kan bistå vid skötseln av sådana fastighetsärenden som bestäms genom förordning av statsrådet eftersom punk-

ten är överlappande med 2 § 1 mom. 5 punkten.

Enligt 2 mom. kan Lantmäteriverket på beställning utföra uppgifter som hör till dess ansvarsområde, såsom t.ex. flygfotografering för utredning av stormfällningar.

3 §. Organisation. I paragrafen ska föreskrivas om de grunder enligt vilka Lantmäteriverkets verksamhetsorganisation kan ordnas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet och genom arbetsordningar för Lantmäteriverket och dess enheter. Lantmäteriverkets organisation och enheternas uppgifter ska bestämmas utifrån grupperingen av funktioner. Lantmäteriverkets nuvarande organisationsstruktur, som bildas av en centralförvaltning och av tolv lantmäteribyråer som lyder under den samt av riksomfattande produktions- och serviceenheter, grundar sig i fråga om lantmäteribyråerna på organisationsenheter som bestäms med stöd av den regionala indelningen. I bestämmelsen ska Lantmäteriverkets organisation fastställas utifrån funktioner som grupperats till egna resultatenheter i stället för utifrån en regional uppdelning. Resultatområdena ska tillsammans bilda en koherent funktionell helhet.

Enligt 1 mom. ska Lantmäteriverket ha en centralförvaltning med förvaltningsort i Helsingfors.

Enligt 2 mom. ska de verksamhetsenheter som är underställda centralförvaltningen och som bildar ett eget resultatområde vara produktionsenheten, enheten för stödfunktioner och enheten för allmän förvaltning. Dessa ska fungera som sina egna riksomfattande enheter.

Enligt den gällande lagen utfärdas bestämmelser om antalet lantmäteribyråer och om deras verksamhetsområden och förvaltningsorter genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. I samband med att man slopar de organisationsenheter inom distriktsförvaltningen som grundar sig på en regional indelning, ska enligt 3 mom. bestämmelser

om Lantmäteriverkets produktionsenhetens servicepunkter utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Eftersom lantmäteribrårens nuvarande antal är optimalt med tanke på produktionseffektiviteten, kommer organisationsreformen inte att inskränka nätverket av servicepunkter. I Åland ska finnas en egen servicepunkt.

4 §. Enheternas uppgifter. I paragrafen ska det föreskrivas om uppgifterna för produktionsenheten, enheten för stödfunktioner och enheten för allmän förvaltning.

Produktionsenheten ska ansvara för alla kärnprocesser i den nuvarande organisationen. Dessa är: basförrättningsprocessen, värderingsförrättningsprocessen, ägoregleringsförrättningsprocessen, inskrivningsprocessen, processen för upprätthållande av författningensliga register, terrängdataproduktionsprocessen och informationstjänstprocessen. Enheten ska på området för kärnprocesserna som enhet med riksomfattande verksamhetsområde sörja för produktionen av Lantmäteriverkets avgiftsbelagda prestationer enligt lagen om grunderna för avgifter till staten.

Funktionerna i de riksomfattande produktions- och serviceenheterna enligt den nuvarande organisationen, vilka är arkivcentralen, ADB-centralen, centralen för administrativa tjänster, flygbildscentralen, utvecklingscentralen och informationstjänstcentralen, ska i huvudsak fördelas mellan enheten för stödfunktioner och enheten för allmän förvaltning dock så att flygbildscentralens funktioner i huvudsak ska ingå i produktionsenhetens funktioner.

Enheten för stödfunktioner ska ansvara för produktionens stödfunktioner, informationsförvaltningen och för genomförandet av utvecklingsprojekt på ämbetsverksnivå. Den ska sköta de uppgifter som inte i lagstiftning uttryckligen föreskrivits vara uppgifter som Lantmäteriverket ska utföra. Uppgifter som stöder enhetens produktionsverksamhet är olika adb- och informationssystemtjänster, funktionella stöd- och utvecklingsuppgifter för produktionsuppgifterna samt stödet till kundtjänsten, vilka redan nu är centraliserade på riksnivå.

Enheten för allmän förvaltning ska svara för Lantmäteriverkets allmänna förvaltning, ekonomiförvaltning och personalförvaltning.

5 §. Arbetsordning. Lagen om Lantmäteriverket och Lantmäteriverkets arbetsordning ska tillsammans bilda den helhet som reglerar Lantmäteriverkets organisationsstruktur och verksamhet.

Enligt 1 mom. ska i Lantmäteriverkets arbetsordning meddelas närmare föreskrifter om Lantmäteriverkets organisation och uppgifter och hur de ska ordnas. I Lantmäteriverkets arbetsordning ska preciseras uppgifterna för de resultatområden som fastställts enligt sina funktioner. Arbetsordningen ska publiceras i Finlands författningssamling. Härigenom säkerställs att Lantmäteriverkets interna organisation och fördelningen av uppgifter är allmänt känd.

Enligt 2 mom. kan man genom arbetsordningen för Lantmäteriverkets enheter meddela närmare föreskrifter om enhetens interna organisation och uppgifter och hur de ska ordnas.

Arbetsordningen för de verksamhetsenheter som bildas av Lantmäteriverkets resultatområden är underställda Lantmäteriverkets arbetsordning och preciserar den. Produktionsenhetens servicepunkter kan bilda produktionsmässiga serviceområden och förhållandena mellan dessa områden kunde styras genom Lantmäteriverkets arbetsordning. Till vilka delar resultatområdets uppgifter, organisation och arbetsfördelning ska fastställas i Lantmäteriverkets arbetsordning och till vilka delar i resultatområdets egen arbetsordning kvarstår att bli löst i praktiken. I resultatområdets arbetsordning ska bl.a. ingå bestämmelser om resultatområdets organ och där ska ges andra preciserande bestämmelser om utförandet av uppgifter. De tjänster som enheten för stödfunktioner producerar åt produktionsenheten kan produceras på försorg av stödfunktionernas interna serviceenheter. Uppgifterna för varje serviceenhet inom enheten för stödfunktioner ska fastställas i Lantmäteriverkets arbetsordning utifrån grupperingen av de uppgifter som anvisats till enheten för stödfunktioner. Bestämmelser om dessa interna serviceenheter inom enheten för stödfunktioner ska ingå i arbetsordningen för resultatområdet för stödfunktioner eller på motsvarande sätt i arbetsordningen för resultatområdet för enheten för allmän förvaltning.

Enligt 3 mom. ska generaldirektören fastställa arbetsordningarna. Generaldirektören ska fastställa arbetsordningen för en enhet efter föredragning av enhetens chef. Härigenom ska säkerställas att enheternas arbetsordning och Lantmäteriverkets arbetsordning funktionellt motsvarar varandra.

2 kap. Ledning och beslutsfattande

I kapitlet ska föreskrivas om Lantmäteriverkets ledning och om användning av beslutanderätt inom Lantmäteriverket. I kapitlet ska bl.a. ingå bestämmelser om användning av generaldirektörens beslutanderätt.

6 §. Generaldirektörens uppgifter och beslutanderätt. Bestämmelserna i paragrafen ska i fråga om generaldirektörens uppgifter och användande av beslutanderätt motsvara 3 § i den nuvarande lagen.

Enligt 1 mom. ska Lantmäteriverket ledas av en generaldirektör.

Enligt 2 mom. ska generaldirektören avgöra förvaltningsärenden inom Lantmäteriverkets ansvarsområde såvida behörigheten härtill inte har överförts genom förordning av statsrådet på någon annan tjänsteman vid Lantmäteriverket.

Enligt 3 mom. får generaldirektören förbehålla sig rätten att avgöra förvaltningsärenden där en enhetschef eller någon annan tjänsteman vid Lantmäteriverket har beslutanderätt enligt 9 § i lagförslaget.

Enligt 4 mom. utser generaldirektören en ställföreträdare för sig själv.

7 §. Meddelande av föreskrifter. Enligt 1 mom. ska generaldirektören besluta om meddelande av föreskrifter som faller under Lantmäteriverkets behörighet.

Enligt 2 mom. ska generaldirektören besluta om meddelande av föreskrifter efter föredragning av en behörig tjänsteman. Förslaget ska beredas avskilt från sådana förvaltningsbeslut som har samband med tillämpningen av föreskrifterna.

8 §. Behörighetsvillkor för generaldirektören. Paragrafen ska innehålla behörighetsvillkoren för generaldirektören sådana som de lyder i den gällande förordningen av statsrådet om Lantmäteriverket.

9 §. Enhetschefernas uppgifter och beslutanderätt. Enligt 1 mom. ska enheterna ledas av en enhetschef.

Enligt 2 mom. ska de ärenden som hör till en enhets uppgift avgöras av enhetschefen eller någon annan tjänsteman vid enheten enligt vad som anges i enhetens arbetsordning.

10 §. Handläggning av inskrivningsärenden. Paragrafen ska motsvara 3 a § och 3 b § i den nuvarande lagen. I paragrafen ska föreskrivas om förordnande av ansvariga jurister för inskrivningsärenden. Den jurist som är ansvarig jurist för inskrivningsärendena ska ha i uppgift att utöver att avgöra inskrivningsärenden dessutom ansvara för de förvaltningsuppgifter som hänför sig till ordnandet av behandlingen av inskrivningsärenden inom det resultatområde som behandlar inskrivningsärenden.

Enligt 2 mom. får chefen för produktionsenheten förordna också en annan person som är anställd i tjänsteförhållande vid enheten än en inskrivningsjurist att avgöra inskrivningsärenden, om han eller hon har tillräcklig kunskap för uppgiften.

11 §. Närmare bestämmelser. Paragrafen ska vara en bemyndigandebestämmelse, med stöd av vilken man genom förordning ska kunna utfärda närmare bestämmelser om personalen, personalens uppgifter, behörighetsvillkor för tjänster och tillsättande av tjänster.

3 kap. Särskilda bestämmelser

Kapitlet ska innehålla som en ny bestämmelse en bestämmelse om det förfarande som ska iaktas vid behandlingen av en förvaltningsklagan.

12 §. Förande av talan. I paragrafen ska föreskrivas om förande av talan hos domstol och andra myndighet i saker som gäller Lantmäteriverket. Paragrafen motsvarar 18 § i den gällande förordningen om Lantmäteriverket.

13 §. Behandling och avgörande av förvaltningsklagan. Med förvaltningsklagan avses en anmälan till en högre myndighet eller en tillsynsmyndighet om att den myndighet, tjänsteman eller anställd som är föremålet för klagan har agerat felaktigt eller lagstridigt. En klagan kan också rikta sig mot en myndighets, tjänstemans eller anställds icke-

agerande eller försummelse av tjänsteuppdrag. På avgörandet på klagomål och på tillkännagivande av dem tillämpas bestämmelserna i förvaltningslagen. Regleringen ska gälla egentlig förvaltningsklagan och sådana skrivelser som kan anses utgöra sådana.

Enligt 1 mom. ska förvaltningsklagan som har anförts över Lantmäteriverkets eller dess tjänstemäns eller anställdas verksamhet avgöras av Lantmäteriverkets generaldirektör. Detta är förfarandet trots att klagomålet vore ställt till jord- och skogsbruksministeriet. I Lantmäteriverkets arbetsordning kan man dock bestämma att en klagan som ställts till en enhet kan avgöras av enhetschefen. I bestämmelsen avses med Lantmäteriverkets enheter de enheter som är direkt underställda centralförvaltningen. Om klagan dock gäller åtgärder som Lantmäteriverkets enhetschefer har vidtagit, ska generaldirektören avgöra klagan.

I 2 mom. ska ingå bestämmelser om behandling och avgörande av en förvaltningsklagan som anförts över generaldirektörens eller dennes ställföreträdare verksamhet. I bestämmelsen ska med generaldirektörens ställföreträdare avses alla de tjänstemän som har förordnats till ställföreträdare, oberoende av ställföreträdarordningen. Förvaltningsklagan över deras verksamhet ska alltid behandlas och avgöras av jord- och skogsbruksministeriet. Jord- och skogsbruksministeriet ska bara behandla sådana klagomål där det uttryckligen och klart är fråga generaldirektörens eller dennes ställföreträdare verksamhet.

14 §. Avgiftsbelagda prestationer. Bestämmelser om avgiftsbelagda prestationer ingår i en separat avgiftsförordning av jord- och skogsbruksministeriet som utfärdas med stöd av 8 § i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Paragrafens 1 mom. ska motsvara 5 § 1 mom. i den gällande lagen.

Med stöd av 2 mom. i den gällande lagen har prisnivån på de prestationer som nämns i momentet kunnat hållas på en med tanke på användaren skäligen nivå. När man under 2012 öppnade det terrängdatamaterial som produceras av Lantmäteriverket för gratis användning av allmänheten, ska 2 mom. i den gällande lagen granskas till denna del genom att

foga terrängdatamaterialet till den förteckning över prestationer som ingår i momentet. Öppnandet av terrängdatamaterialet anknyter till Jyrki Katainens regerings regeringsprogram, vilket innehåller ett uttalande om öppnande av datalager som produceras med offentliga medel.

Kompletteringen är teknisk till sin natur och beror på att det topografiska datamaterialet har överförs i elektronisk form.

15 §. Ikraftträdande. Lagen ska träda i kraft den 1 januari 2014. Lantmäteribyråernas nuvarande självständiga verksamhetsenheter med ett begränsat verksamhetsområde ska från och med den nämnda dagen vara servicepunkter inom Lantmäteriverkets riksomfattande produktionsenhet.

Enligt 2 mom. ska genom lagen den gällande lagen om lantmäteriverket (505/1991) upphävas.

I 3 mom. ska föreskrivas om lantmäteribyråerna som behöriga myndighet enligt denna lag. När det någon annanstans i lagstiftningen föreskrivs om lantmäteribyråerna som behörig myndighet, ska detta efter lagens ikraftträdande avse Lantmäteriverket.

1.2 Fastighetsbildningslagen

3 §. I 2 mom. föreskrivs att Lantmäteriverkets lantmäteribyråer sköter de åtgärder som avses i 1 § i fastighetsbildningslagen antingen vid fastighetsförrättningar eller genom fastighetsregisterförarens beslut. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

5 §. I paragrafen föreskrivs om behörighetsvillkor för förrättningsingenjörer. Enligt bestämmelsen ska för uppgiften som förrättningsingenjörer lämplig lantmäterieexamen vara avlagd vid Aalto-universitetet. Eftersom det finns en separat lagstiftning på EU-nivå om motsvarigheten för examina som avlagts i EU-länder och eftersom utbildningen på universitetsnivå inom lantmåteri inte ges med ensamrätt av Aalto-universitetet, föreslås att kravet på stället för avläggandet av ovan nämnda examen ska strykas. Det föreslås dessutom att 1 mom. ska granskas tekniskt så

att Lantmäteriverket skrivs med stor begynnelsebokstav.

5 a §. I 2 mom. föreskrivs om lantmäteribyråns samtycke. Det föreslås att bestämmelsen granskas tekniskt på grund av den föreslagna organisationsreformen så att det är Lantmäteriverket i stället för lantmäteribyran som ska ge samtycket.

6 §. Det föreslås att 4 mom. granskas tekniskt så att lantmäteriverkets centralförvaltning ska skrivas med stor begynnelsebokstav.

10 a §. Det föreslås att till lagen ska fogas en bestämmelse om ersättning för olycksfall som inträffar när en god man utför sitt uppdrag eller om ersättning för yrkessjukdom som en god man fått i sitt uppdrag. I den allmänna motiveringen konstateras att lagstiftningen om olycksfallsförsäkring inte i sin nuvarande form gäller uppdraget som god man vid fastighetsförrättningar. Därför behövs en specialbestämmelse om saken.

Enligt 1 mom. ska för olycksfall som inträffat vid skötsel av uppdraget som god man eller för yrkessjukdom som fåtts i det uppdraget betalas ersättning av statens medel enligt samma grunder som i fråga om olycksfall i arbetet enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948). Ersättning ska betalas till den del som den skadade inte med stöd av någon annan lag har rätt till ersättning enligt lagen om olycksfallsförsäkring. Detta betyder att en ersättning enligt någon annan lag ska ha företräde i förhållande till den ersättning som bestäms här.

Bestämmelsen omfattar händelser, som orsakas av skötseln av uppdraget som god man. Till uppdraget som god man ska i den bemärkelse som bestämmelsen avser höra dennes deltagande i fastighetsförrättningar och i det rättsliga beslutsfattandet vid förrättningsmöten och syneförrättningar. Dessutom ska bestämmelsen gälla omständigheter som är beroende av uppgiften på motsvarande sätt som det föreskrivs i 4 § 1 mom. 2 punkten i lagen om olycksfallsförsäkring om förhållanden som härflyter av arbetet. Ett typiskt fall skulle vara ett olycksfall som inträffar på vägen från bostaden till ett förrättningsmöte eller på vägen tillbaka därifrån.

Den föreslagna regleringen ska bara gälla goda män men däremot inte de sakkunniga

som biträder de förrättningsmän som avses i 13 § i lagen.

10 b §. Det föreslås att till den nya paragrafen ska fogas en hänvisningsbestämmelse, enligt vilken på ansökan om ersättning, ersättningsskyldighet, ersättning, behandling av ersättningsärende, förande av talan, tystnadsplikt och brott mot den, rätt att få uppgifter, rätt och skyldighet att lämna ut uppgifter, sökande av ändring i beslut i ett ersättningsärende, Statskontorets regressrätt och återkrav av grundlös ersättning tillämpas lagen om olycksfallsförsäkring, yrkessjukdomslagen (1343/1988) och lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991). Vad som föreskrivs i dessa lagar om arbetstagare och försäkringsanstalt ska på motsvarande sätt tillämpas på goda män vid fastighetsförrättningar, och med beaktande av bestämmelserna i 9 och 30 § i lagen om olycksfallsförsäkring på Statskontoret. Det föreslagna skyddet ska således inte ordnas genom en obligatorisk försäkring, utan ersättningarna ska betalas enligt lag av Statskontoret.

I fråga om ersättningsskyldigheten ska med stöd av en hänvisningsbestämmelse bl.a. gälla vad som föreskrivs i 4 a § i lagen om olycksfallsförsäkring (1642/1992) om ersättning för sådan skada eller sjukdom som åsamkats av en uppsåtlig gärning som begåtts av en annan person. En sådan gärning ska således likställas med olycksfall. Denna ersättningsgrund behövs för de situationer där en god man blir föremål för våld i sitt uppdrag.

Grunden för ersättningsbeloppet ska vara den skadade personens årsinkomst i enlighet med bestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring. Ersättningen bestäms således inte endast utifrån det arvode som avses i 6 § 3 mom. som betalas till goda män, utan för att säkerställa en adekvat ersättning ska också personens övriga förvärvsinkomst beaktas. I vissa situationer såsom i fråga om goda män som är studerande eller som annars inte har några inkomster ska den inkomst som utgör grunden för ersättningen fastställas kalkylmässigt så som det föreskrivs om sådana fall i lagen om olycksfallsförsäkring. Goda mäns arvode ska också beaktas vid uträkningen av ersättningsbeloppet.

Ersättningen söks från Statskontoret. Lantmäteriverkets ska ersätta Statskontoret vad det har betalat till den skadade. Således ska inte av goda mäns arvoden uppbäras olycksfallsförsäkringsavgift för att täcka ersättningskostnaderna på förhand. Frågan behandlas i avsnitt 4. 1 i den allmänna motiveringen.

Av hänvisningsbestämmelsen följer dessutom att skadeanmälan ska göras av Lantmäteriverket.

14 §. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt så att fastighetsförrättning ska ansökas hos Lantmäteriverket i stället för hos lantmäteribyrån. Eftersom Lantmäteriverkets behörighet föreslås utsträcka sig till landets hela område, ska bestämmelsen i 1 mom., i fråga om den lantmäteribyrå där föremålet för förrättningen finns, strykas.

15 §. Det föreslås att paragrafen ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att förrättningsförordnandet utfärdas av Lantmäteriverket i dess egenskap av fastighetsregisterförare i stället för av lantmäteribyrån eller av kommunens fastighetsregisterförare.

68 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att det är Lantmäteriverket som i stället för lantmäteribyrån utfärdar ett förrättningsförordnande utan ansökan.

102 §. Det föreslås att paragrafen ska granskas tekniskt så att lantmäteriverkets centralförvaltning skrivs med stor begynnelsebokstav.

192 §. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ska ändras så det som föreskrivs i 192 § om antecknande i fastighetsregistret av förrättningar också ska gälla antecknande i fastighetsregistret av de beslut av fastighetsregisterföraren som avses i 3 § 1 mom.

212 §. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt så att förrättningsförordnande till projektnyskifte i stället för av lantmäteribyrån ska utfärdas av Lantmäteriverket, som i regel är fastighetsregisterföraren på områden där projektnyskiften kan komma i fråga.

Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att det är Lantmäteriverket som är fastighetsregisterföraren i stället för lantmäteribyrån.

234 §. Det föreslås att 2 mom. ska ändras så att besvärshandlingarna alltid ska skickas

till den jorddomstol som behandlar besvären både gällande fastighetsförrättningar, inklusive beslut av fastighetsregisterföraren, och inskrivningsärenden. Jorddomstolen ska utan dröjsmål lämna fastighetsregisterföraren uppgift om att besvär anförts över en förrättning, ett inskrivningsbeslut eller ett beslut av fastighetsregisterföraren. Vidare ska jorddomstolen också lämna uppgift om innehållet i besvären till fastighetsregisterföraren. Skrivelser som gäller klagan på grund av domvillla ska sakägarna liksom hittills skicka direkt till jorddomstolen.

239 §. Besvärsskriften, som ska innehålla tillståndsansökan och de besvär som anförts, ska tillsammans med jorddomstolens dom eller beslut inlämnas till jorddomstolen senast den sextionde dagen efter den dag då jorddomstolens avgörande avkunnades eller gavs. Likaså föreslås att besvär över jorddomstolens avgöranden som gäller beslut av kommunens fastighetsregisterförare eller avgöranden av jorddomstolen ska skickas till den behöriga jorddomstolen.

241 §. Det föreslås att de skyldigheter som ingår i nuvarande 241 § gällande lantmäteribyråer och kommunens fastighetsregisterförare ska gälla jorddomstolen. Eftersom endast förrättningar eller beslut som vunnit laga kraft enligt 284 § kan antecknas i fastighetsregistret med stöd av 192 §, måste jorddomstolen lämna uppgift om ansökan om besvärstillstånd och besvär till högsta domstolen till Lantmäteriverket eller kommunens fastighetsregisterförare.

242 §. Enligt gällande 2 mom. har frågan om fördelningen av behörigheten mellan jorddomstolarna lösts utifrån förvaltningsstället för den lantmäteribyrå som utfört förrättningen eller som meddelat ett avgörande. Eftersom Lantmäteriverkets organisation förändras i reformen så att man i produktionsverksamheten övergår från en verksamhetsområdesstruktur med tolv administrativt och produktionsmässigt självständiga lantmäteribyråer till ett enda riksomfattande produktions- och verksamhetsområde, föreslås att 2 mom. som gäller jorddomstolarnas behörighet ska granskas. Den behöriga jorddomstolen ska bestämmas enligt var det relevanta området finns. Om området skulle höra till två eller flera jorddomstolars domkrets eller

om det i ärendet skulle vara fråga om en rå som hör till två eller flera jorddomstolars domkrets, ska den jorddomstol avgöra ärendet, till vars domkrets den största delen av det området eller den gräns som ärendet gäller hör.

255 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket ska komma i stället för lantmäteribyran.

285 §. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket ska komma i stället för lantmäteribyran.

Enligt gällande 3 mom. ska besvär över ett beslut av lantmäteribyran eller kommunens fastighetsregisterförare genom vilket förrättningsförordnande har vägrats anföras hos Lantmäteriverkets centralförvaltning. Momentet har delvis möjliggjort ett besvärsförfarande inom myndigheten innan saken behandlats i domstol. Eftersom det i besvär som gäller utfärdande av förrättningsförordnande är fråga om sökande av ändring i ett förvaltningsbeslut, om vilket det ingår bestämmelser i förvaltningslagen, föreslås att det förfarande för sökande av ändring som ingår i fastighetsbildningslagen ska ändras till det omprövningsförfarande som föreskrivs i förvaltningslagen. Begäran om omprövning ska riktas till Lantmäteriverkets centralförvaltning. Ändring i beslut som fattas i ett omprövningsärende kan sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen.

I anslutning till omprövningsförfarandet föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket ändring i beslut gällande begäran om omprövning av förvaltningsdomstolen endast får sökas om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd i saken. Eftersom fattandet av ett beslut om utfärdande av ett förrättningsförordnande är ett rutinmässigt beslut som endast innehåller en liten mängd rättslig prövning och förordnandet ska utfärdas med stöd av 15 § i fastighetsbildningslagen om ansökan har gjorts i enlighet med lagen och de författningar som utfärdats med stöd av den, minskas inte sakägarnas rättsskydd av att av rätten att söka ändring i beslut av förvaltningsdomstolen till högsta förvaltningsdomstolen begränsas genom besvärstillstånd.

287 §. Rätt att få information. Enligt 31 § i förvaltningslagen (434/2003) ska en myndig-

het se till att ett ärende utreds tillräckligt och på behörigt sätt genom att skaffa den information och den utredning som behövs för att ärendet ska kunna avgöras. Om Lantmäteriverkets rätt att som inskrivningsmyndighet få information för skötsel av inskrivningsärenden ingick tidigare bestämmelser i 7 kap. 1 b § i jordabalken. I det föreslagna 3 mom. ska föreskrivas om myndigheternas skyldighet att trots sekretessbestämmelserna ge identifikations- och kontaktuppgifter till Lantmäteriverket för utförande av fastighetsförrättningar.

En av Lantmäteriverkets lagstadgade uppgifter är att sköta fastighetsbildningsverksamheten. I samband härmed innebär officiälprincipen vid fastighetsförrättningsförfarande med tanke på sakägarnas rättsskydd bl.a. att de vid förrättningen måste beredas tillfälle att bli hörda innan ett beslut fattas som påverkar deras rättsställning. Därför ska man informera om förrättningen till alla sakägare. Utredandet av sakägarna till en fastighetsförrättning sker genom att utreda ägarna till de fastigheter som är föremål för förrättningen. I en situation där en fastighet ägs t.ex. av ett odelat dödsbo, kan dess ägare inte utredas med hjälp av lagfarts- och in-teckningsregistret. Fastighetens ägare eller dödsboets kontaktperson kan framgå t.ex. av ett bouppteckningsinstrument som finns hos skattemyndigheterna. Genom de kontaktuppgifter som framgår av bouppteckningsinstrumentet ska sakägarna få uppgift om förrättningen genom ett personligt brev med inbjudan i stället för genom en kungörelse som publiceras i en dagstidning. Eftersom Lantmäteriverkets rätt att få information hänförs sig till ett så effektivt genomförande som möjligt av den till fastighetsförrättningar hörande offentlighetsprincipen för att nå sakägarna i syfte att kunna höra dem vid förrättningen, ska Lantmäteriverket, såsom den myndighet som sköter sina lagstadgade uppgifter ha rätt att trots sekretessbestämmelserna få tillgång till identifikations- och kontaktuppgifter över personer eller sammanlutningar som är sakägare i förrättningen, t.ex. av Skatteförvaltningen. Identifikationsuppgifter är sakägarnas namn, personbeteckning eller företags- och organisationsnummer. Kontaktuppgifter är utöver adressupp-

gifter i fråga om personer eller sammanslutningar också de nämnda uppgifterna i fråga om kontaktpersonen för ett dödsbo.

Rätten att få bl.a. odelade dödsbons kontaktuppgifter samt vid behov bouppteckningsinstrument av Skatteförvaltningen för att kunna informera om förrättningar ska gälla utöver Lantmäteriverket också den kommun som för fastighetsregistret såsom myndighet som utför fastighetsförrättningar. Uppgifterna ska inte få användas för andra ändamål än dem för vilka de inhämtats.

291 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att lantmäteriverket ska skrivas med stor begynnelsebokstav.

1.3 Lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster

5 §. *Förvaltningen av fastighetsdatasystemet.* Det föreslås att 1 och 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

6 §. *Utlämnande av uppgifter som informationstjänst.* I paragrafen bestäms om utlämnande av uppgifter ur fastighetsdatasystemet. Det föreslås att 1 mom. ska ändras tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

Paragrafens 2 mom. gäller utdrag, intyg, bevis och utskrifter som utlämnas ur datasystemet. Enligt bestämmelsen kan utdrag, intyg, bevis och andra utskrifter ges av kommuner, Lantmäteriverket och magistrater samt med stöd av beslut som Lantmäteriverket meddelat även av andra myndigheter som har en teknisk anslutning till datasystemet enligt 3 mom. I stället för lantmäteribyran ska i momentet föreskrivas om Lantmäteriverket.

8 §. *Skadeståndsansvar.* Det föreslås att 5 mom. granskas tekniskt så att lantmäteriverket ska skrivas med stor begynnelsebokstav.

1.4 Fastighetsregisterlagen

3 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen

så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

5 §. Det föreslås att 1 mom. ska granskas på grund av organisationsreformen så att det är Lantmäteriverket som är fastighetsregisterföraren i stället för lantmäteribyranerna.

Det föreslås att 4 mom. ska granskas på grund av den föreslagna organisationsreformen så att de avtal som avses i momentet i framtiden ska ingås mellan den behöriga kommunen och Lantmäteriverket. I praktiken ska Lantmäteriverket som fastighetsregisterföraren ingå avtalet.

11 §. Det föreslås att paragrafens 2 mom. 2 punkten ändras på grund av förslaget till ändring av 51 a § som gäller förande av register över enskilda vägar enligt punkt 1.8 nedan, så att statens eller kommunens skadeståndsskyldighet enligt 1 mom. inte ska gälla uppgifterna om kontaktpersonen för väglaget för enskilda vägar.

12 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att det är Lantmäteriverket som framför ersättningsyrkandet på statens vägnar i stället för lantmäteristyrelsen.

18 och 19 §. Eftersom fastighetsregister redan finns och tagits i bruk i alla kommuner i Finland, föreslås att 18 och 19 § ska upphävas såsom onödiga.

1.5 Lagen om stöd för nyskiften

6 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

7 §. Det föreslås att 1, 2 och 3 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

10 a §. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

1.6 Lagen om fastighetsförrättningsavgift

2 §. Det föreslås att paragrafen ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket skrivs med stor begynnelsebokstav.

3 §. Det föreslås att 3 mom. ska granskas tekniskt så att lantmäteriverket ska skrivas med stor begynnelsebokstav.

5 §. Det föreslås att paragrafen ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att lantmäteribyran ersätts med Lantmäteriverket.

7 §. Det föreslås att 2 mom. 1 punkten ska granskas tekniskt så att lantmäteriverket skrivs med stor begynnelsebokstav.

Det föreslås att till paragrafen ska fogas ett nytt 4 mom. för att granska det öppna bemyndigande att utfärda förordningar som ingår i 2 mom. Enligt momentet ska genomförande av statsrådet föreskrivas om i vilka fall fastighetsförrättningar är sådana som avses i 2 mom. 1 punkten.

11 §. Det föreslås att i paragrafen ska införas en teknisk granskning på grund av organisationsreformen så att det är Lantmäteriverket i stället för lantmäteribyran som i fortsättningen fattar beslutet om beviljande av anstånd med betalningen av fastighetsförrättningsavgiften.

Det föreslås att det öppna bemyndigandet att utfärda förordningar ska granskas så att närmare bestämmelser om de orsaker som kan utgöra grund för betalningsuppskov med betalningen av avgifterna enligt 3 mom. ska utfärdas genom förordning av statsrådet.

1.7 Landsväglagen

86 §. Registrering av landsvägsförrättning. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att det är till Lantmäteriverket i stället för till lantmäteribyran till vilken anmälan om utbetalning av ersättningar inte behöver göras.

92 §. Förfaranden som gäller ett tidigare vägområde. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att det är Lantmäteriverket i stället för lantmäteribyran som meddelar förrättningsförordnandet.

1.8 Lagen om enskilda vägar

38 c §. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket ska komma i stället för lantmäteribyran. Vägförrättning

ska sökas hos Lantmäteriverket och beslutet om förrättningsförordnandet fattas av Lantmäteriverket.

Det föreslås att 3 mom. ska granskas tekniskt så att det är Lantmäteriverket som meddelar det förrättningsförordnande som avses i bestämmelsen.

40 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas så att lantmäteriverket skrivs med stor begynnelsebokstav.

41 §. Det föreslås att 1 och 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket ska komma i stället för lantmäteribyran.

43 §. Det föreslås att ett nytt 2 mom. ska fogas till paragrafen om rätt för Lantmäteriverket och den kommun som sörjer för förandet av fastighetsregistret att få uppgifter för utförande av vägförrättning för enskild väg. Momentet ska innehålla en hänvisning till föreslagna 287 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen (554/1995). Motiveringen till ändringen finns i samband med detaljmotiveringen till ändring av den nämnda paragrafen.

51 a §. I fråga om reformen av bestämmelserna om förande av registret över enskilda vägar är det snarare fråga om regleringssättet och det registreringstekniska genomförandet som en del av det fastighetsdatasystem som avses i FDS-lagen än om en avsikt att ändra registerföringen eller registrets användning. De innehållsmässiga ändringarna hänför sig till beaktandet av ändringarna i den övriga lagstiftningen.

I paragrafen föreskrivs om de uppgifter som ska föras in i registret över enskilda vägar. I förslaget ingår obetydliga ändringar som hänför sig till innehållet i dessa uppgifter, främst i syfte att säkerställa identifieringen av den enskilda väg som förvaltas av ett väglag och som är föremål för registreringen. Utöver detta ska det föreskrivas om utlämnande av uppgifter och om permanent förvaring av uppgifterna.

Det föreslås att 1 mom. ska granskas på grund av organisationsreformen så att det är Lantmäteriverket som för registret över enskilda vägar i stället för lantmäteribyran. Samtidigt föreslås att registret över enskilda vägar ska införas som en del i fastighetsdatasystemet i enlighet med vad som avses i 3 § i

lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (453/2002), dvs. i FDS-lagen. Fastighetsdatasystemet (FDS) består av de uppgifter som ingår i lagfarts- och inteckningsregistret, vilket förvaltas av Lantmäteriverket, och i fastighetsregistret som Lantmäteriverket och kommunerna ansvarar för, samt av andra uppgifter i enlighet med vad som särskilt föreskrivs annanstans i lag. Uppgifterna i registret över enskilda vägar ska vara jämförbara med i 3 § i FDS-lagen avsedda s.k. andra uppgifter i fastighetsdatasystemet. Fastighetsregisterkartan som en del av FDS innehåller i själva verket redan uppgifter om de enskilda vägar som förvaltas av väglag.

Eftersom registret över enskilda vägar innehåller personuppgifter, föreslås en uttrycklig bestämmelse om registrets användnings- syfte i 2 mom. Genom bestämmelsen ska registrets användningssyfte inte ändras från det nuvarande. Det främsta syftet med registret över enskilda vägar ska vara att skapa förutsättningar för inskrivning av väggrätter, sytning och andra bruksrättigheter som riktar sig mot fastigheter och andra registerenheter för att kunna befästa dessa rättigheter och för att kunna trygga utomståendes rättigheter. Uppgifterna i registret behövs också för främjande av i lagen om enskilda vägar avsedda förrättningar, fastighetsförrättningar och väg- ärenden och för säkerställandet att tillgäng- ligheten av uppgifter.

De uppgifter som ska antecknas i registret över enskilda vägar ingår i 3 mom. Det föreslås att till 1 punkten ska fogas som ny upp- gift som ska antecknas i registret väglagets nummer och vägens utsträckning. I 2 punkten föreskrivs om personuppgifter som ska antecknas i registret över enskilda vägar. Över den i registret antecknade syssloman- nen eller bestyrelseordföranden ska som nya uppgifter i förhållande till den nuvarande si- tuationen registreras identifikations- och kon- taktuppgifter och ändringar i dessa uppgifter. Lagring av de föreslagna personuppgifterna i registret över enskilda vägar är nödvändigt med tanke på registrets syfte. Registrets syfte förutsätter inte att känsliga personuppgifter införs i registret.

I 4 mom. föreslås att det ska föreskrivas om utlämnande av uppgifter ur registret över

enskilda vägar. Såsom en del av FDS är re- gistret över enskilda vägar också ett grundre- gister som betjänar olika myndighetsintres- sen. Uppgifterna i registret över enskilda vä- gar behövs i många projekt som gäller fas- tigheter och vägnätet, såsom vid planering av markanvändningen och vid byggande. Ut- över myndigheterna kan också privata in- stanser behöva uppgifterna. Eftersom re- gistret över enskilda vägar innehåller person- uppgifter och offentlighetslagen ska tilläm- pas på utlämnandet av uppgifter ur myndig- hetsregister, ska till bestämmelsen fogas en hänvisning i detta syfte. Eftersom person- uppgiftslagen (523/1999) ska tillämpas på annan behandling av personuppgifter, före- slås i bestämmelsen en hänvisning också till den lagen. Eftersom registret över enskilda vägar i enlighet med vad som anges ovan i 1 mom. ska vara en del av fastighetsdatasyste- met, ska på utlämnande av registeruppgifter också tillämpas 6 § i lagen om ett fastighets- datasystem och anslutande informationstjäs- ter. Det föreslås att en hänvisning också till tillämpningen av FDS-lagen i fråga om ut- lämnande av registeruppgifter ska införas i bestämmelsen.

Enligt förslaget får Lantmäteriverket lämna ut uppgifter ur registret över enskilda vägar i elektronisk form för godtagbara ändamål trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksam- het. Ändamålets godtagbarhet ska bedömas utifrån registrets syfte.

Enligt 6 § 3 mom. i lagen om ett fastig- hetsdatasystem och anslutande informations- tjänster får Lantmäteriverket med hjälp av en teknisk anslutning lämna ut uppgifter ur fas- tighetsdatasystemet till de myndigheter som individualiserats i momentet samt på ansökan till andra instanser. Uppgifter kan lämnas ut eller förmedlas till andra instanser om de be- höver dem för samhällsplanering, fastighets- förmedling, fastighetsvärdering eller bevil- jande av och tillsyn över kredit eller för nå- got annat jämförbart syfte som har samband med fastigheter.

I 5 mom. föreslås att det ska föreskrivas om bevarande av de uppgifter som förs in i registret över enskilda vägar. Enligt momen- tet ska de uppgifter som förs in i registret över enskilda vägar förvaras permanent, om

inte något annat särskilt bestäms i lag. När de uppgifter som finns i registret ändras, ska bevarandet och användbarheten av de tidigare uppgifterna säkerställas genom arkivering eller på något annat sätt som datatekniken möjliggör.

52 §. Det föreslås att 4 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att vägnämnden ska lämna de i momentet avsedda uppgifterna till Lantmäteriverket i stället för till lantmäteribrån.

55 §. Det föreslås att i paragrafen ska införas en ändring som motsvarar den ändring som föreslås i 234 § 2 mom. i fastighetsbildningslagen, enligt vilken besvär över förrättningar ska skickas direkt till jorddomstolen, som är den instans som besvären enligt 231 § 1 mom. i fastighetsbildningslagen ska ställas till. Besvär över de förrättningar av vägnämnden som avses i 53 § 2 mom. i lagen om enskilda vägar ska således i fortsättningen skickas till den jorddomstol som är behörig att behandla besvärsärendet, i stället för till Lantmäteriverket.

67 §. Med stöd av 1 mom. 7 punkten åligger väglagets syssloman eller bestyrelse att bl.a. meddela sysslomannens eller bestyrelseordförandens namn och kontaktuppgifter som avses i 51 a § 3 mom. 2 punkten. Det föreslås att punkten ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att det är Lantmäteriverket som uppgifterna ska lämnas till i stället för lantmäteribrån.

1.9 Lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter

5 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån.

6 §. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig.

10 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån. Samtidigt föreslås att omnämmandet av tjänstebrev i den gällande lagen stryks såsom onödigt.

11 §. Det föreslås att 1 och 2 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån.

13 §. Det föreslås att paragrafen ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån.

20 §. Det föreslås att paragrafen ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån.

52 §. Det föreslås att 4 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån.

53 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån.

54 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån.

71 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån.

72 c §. Det föreslås att paragrafen ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån.

72 d §. Det föreslås att 1, 2 och 3 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån.

76 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån.

79 §. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att inskrivningsmyndigheten i stället för lantmäteribrån ska göra anteckningarna i lagfarts- och inteckningsregistret om att inlösningsen är avslutad.

84 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån.

86 §. Det föreslås att 3 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribrån.

87 §. I beslut om beviljande av tillstånd till förhandsbesittningstagande får ändring inte sökas separat genom besvär enligt gällande 87 §. Besvärdomstolen kan dock förbjuda verkställandet av ett inlösningsstillstånd som överklagats så att förbudet också gäller förhandsbesittningstagandet. Om inlösningsstillståndet upphävs, förloras också tillståndet till förhandsbesittningstagande. Med tanke på sökandes rättsskydd vore det dock klarare att

ändring kan sökas i ett beslut gällande förhandsbesittningstagande.

Det föreslås att regleringen ska granskas så att man ska kunna söka ändring i ett beslut som avser beviljande av tillstånd till förhandsbesittningstagande i samband med huvudsaken, dvs. i samband med besvär gällande inlösningsstillstånd. Det föreslås dessutom att paragrafen granskas tekniskt på grund av Lantmäteriverkets organisationsreform.

93 §. Det föreslås att paragrafen ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

97 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

101 §. Det föreslås att ett nytt 2 mom. ska fogas till paragrafen om Lantmäteriverkets rätt att få uppgifter för utförande av förrättningar som avses i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter. Momentet ska innehålla en hänvisning till föreslagna 287 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen (554/1995). Motiveringen till ändringen finns i samband med detaljmotiveringen till ändring av den nämnda paragrafen.

1.10 Banlagen

76 §. Registrering av järnvägsförrättning. Det föreslås att 1 mom. ska granskas på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

1.11 Vattenlagen

5 kap. Dikning

38 §. Ägoreglering på grund av dikning. Det föreslås att paragrafen ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

17 kap. Fastighetsrättsliga bestämmelser

6 §. Fastighetsförrättning. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket i stället för lantmäteribyran är den myndighet som ger förrättningsförordnandet.

11 §. Ägoreglering. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

1.12 Lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt

4 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att förrättningsförordnande för ägoregleringsförrättning ska utfärdas av Lantmäteriverket i stället för av lantmäteribyran.

21 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

1.13 Lagen om fiske

37 c §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

134 §. På grund av att den myndighet som för fastighetsregistret har ändrats föreslås det att 1 mom. ska ändras tekniskt så att den anmälan som avses i paragrafen ska göras till Lantmäteriverket eller till kommunen som fastighetsregisterförare.

1.14 Naturvårdslagen

21 §. Bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden. Det föreslås att 1 mom. ska granskas så att den rätt som föreskrivs i den gällande lagen för Lantmäteriverket att meddela närmare anvisningar om fastighetsbildning och bestämning av gränser stryks såsom onödig.

24 §. Inrättandet av naturskyddsområden. Det föreslås att 4 mom. ska granskas tekniskt så att skyldigheten att göra en registeranteckning korrigeras till en skyldighet att göra en registrering i fastighetsdatasystemet (FDS). Bestämmelser om datainnehållet i fastighetsdatasystemet ingår i 3 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (453/2002). I 13 § 2 mom. i den s.k. FDS-lagen föreskrivs att vad som i 24 § 4 mom., 25 § 3 mom., 27 § 4 mom. samt 30 och 47 § i naturvårdslagen bestäms om anteckning av beslut, avtal och andra liknande

uppgifter i fastighetsregistret gäller från och med den 1 januari 2003 registrering av uppgiften i fastighetsdatasystemet.

25 §. Tidsbegränsad fridlysning av ett område. Det föreslås att 3 mom. ska granskas tekniskt så att skyldigheten att göra en anteckning ändras till en skyldighet att göra en registrering.

27 §. Hävning av fridlysningen av ett naturskyddsområde. Det föreslås att 4 mom. ska granskas tekniskt så att skyldigheten att göra en anteckning ändras till en skyldighet att göra en registrering.

51 §. Ågarens rätt att kräva inlösning. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

53 §. Statens ersättningsskyldighet. Det föreslås att 3 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

1.15 Lagen om skyddande av byggnadsarvet

15 §. Bestämmande av ersättningen. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att förrättning för bestämmande av ersättningen söks hos Lantmäteriverket i stället för hos lantmäteribyran.

1.16 Gruvlagen

58 §. Information om tillståndsbeslut. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att information om ett tillståndsbeslut ska lämnas till Lantmäteriverket i stället för till lantmäteribyran.

59 §. Information om beslut om gruvområdesinlösningstillstånd. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket i stället för lantmäteribyran är den instans som informationen ska sändas till.

78 §. Behörig lantmäteribyran. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig på grund av organisationsreformen.

79 §. Inledande av gruvförrättning. Det föreslås att 1 och 2 mom. ska granskas tekniskt

så att Lantmäteriverket är aktören i stället för den behöriga lantmäteribyran.

93 §. Registrering av gruvförrättning. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt så att det är Lantmäteriverket i stället för lantmäteribyran som anmälan inte behöver sändas till.

97 §. Ersättning i särskilda fall. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att Lantmäteriverket kommer i stället för den behöriga lantmäteribyran.

1.17 Marktäktslagen

9 §. Substanstagarens ersättningsskyldighet. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att förrättning ska ansökas hos Lantmäteriverket i stället för hos vederbörande lantmäterikontor.

1.18 Markanvändnings- och bygglagen

91 h §. Begäran om utlåtande och hörande av markägarna. Det föreslås att 1 och 3 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att det är Lantmäteriverket som ger det utlåtande som avses i lagen i stället för lantmäteribyran.

189 a §. Sökande av ändring i beslut om fastställande av utvecklingskostnadsersättning. Det föreslås att 3 mom. ska granskas tekniskt så att förvaltningsdomstolen ska begära ett utlåtande av Lantmäteriverket i stället för av lantmäteribyran.

206 §. Närmare bestämmelser. Det föreslås att 3 mom. upphävs som onödigt. Nuförtiden är planläggningsmätningar i praktiken kommunala organisationers uppgift. Därför behövs inte längre den rätt att meddela föreskrifter om det tekniska utförandet av planläggningsmätningar som ges Lantmäteriverket i 3 mom.

1.19 Lagen om samfälligheter

10 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen

så att Lantmäteriverket kommer i stället för lantmäteribyran.

33 §. Det föreslås att paragrafen ska granskas tekniskt så att lantmäteribyran ersätts med Lantmäteriverket.

33 a §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att det är Lantmäteriverket i stället för lantmäteribyran som ska underrättas om delägarlagets upplösning.

1.20 Lagen om samfällda skogar

38 §. Det föreslås att 1 och 2 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att ansökan om delning eller sammanslagning av samfällda skogar ska sökas hos Lantmäteriverket i stället för hos den behöriga lantmäteribyran.

51 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att det är Lantmäteriverket i stället för lantmäteribyran som ska underrättas om delägarlagets upplösning.

1.21 Terrängtrafiklagen

17 §. Ledförrättning. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt så att ledförrättning ska sökas hos Lantmäteriverket i stället för hos lantmäteribyran.

1.22 Lagen om friluftsliv

5 §. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt så att förordnande om friluftsledsförrättning ska sökas hos Lantmäteriverket i stället för hos lantmäteridistriktets lantmäteribyran.

7 §. Det föreslås att 3 mom. ska granskas tekniskt så att också områdets ägare ska kunna söka förordnande om förrättning hos Lantmäteriverket i stället för hos lantmäteridistriktets lantmäteribyran.

1.23 Jordabalken

5 kap. **Allmänna stadganden om inskrivningsärenden**

2 §. Inskrivningsmyndighet. Enligt 1 mom. i den gällande lagen är inskrivningsmyndigheten nuförtiden den lantmäteribyran, inom vars verksamhetsområde fastigheten finns. Bestämmelser om lantmäteribyranernas verksamhetsområden har utfärdats genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Det att verksamhetsområdet är lika både i fråga om fastighetsförrättningsärenden och i fråga om inskrivningsärenden har motiverats av att lösningen är klar både från medborgarnas och i fråga om myndigheternas perspektiv.

När Lantmäteriverket nu föreslås få ett enda riksomfattande verksamhetsområde både i fråga om fastighetsförrättningsärenden och i fråga om inskrivningsärenden, bevaras klarheten i verksamhetsområdet från medborgarnas perspektiv också i den nya organisationens situation.

På grund av organisationsreformen föreslås att 1 mom. ska granskas så att det är Lantmäteriverket som är inskrivningsmyndigheten.

Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att lantmäteriverket skrivs med stor begynnelsebokstav.

6 kap. **Inskrivningsansökningar och behandlingen av dem**

2 §. Ingivande av ansökan. Övergången till ett system med en behörig inskrivningsmyndighet innebär att en ansökan om inskrivning kan lämnas till vilket av Lantmäteriverkets verksamhetsställen som helst. På grund av organisationsreformen föreslås att 2 mom. ska upphävas som onödig.

3 §. Anhängiggörande. Det föreslås att bestämmelsen om behörig inskrivningsmyndighet ska strykas i 1 mom., eftersom Lantmäteriverkets behörighet i fråga om inskrivningsärenden i fortsättningen ska vara riksomfattande till följd av organisationsreformen.

7 kap. **Lagfarts- och inteckningsregister**

1 a §. Syftet med lagfarts- och inteckningsregistret. Det föreslås att 2 mom. granskas tekniskt så att lantmäteriverket som registeransvarig skrivs med stor begynnelsebokstav.

2 §. Uppgifter som ges ur registret. Efter som Lantmäteriverket i fortsättningen på grund av organisationsreformen är den behöriga inskrivningsmyndigheten i hela landet, föreslås att 3 mom. ska granskas tekniskt för att motsvara detta. Samtidigt föreslås att det öppna bemyndigandet att utfärda förordningar ska granskas så att bestämmelser om innehållet i de intyg som ges ur lagfarts- och inteckningsregistret samt om rätt för andra än inskrivningsmyndigheten att utfärda sådana intyg ska utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §. Inskrivningens offentlighetsverkan. Till 2 mom. har överförts den bestämmelse som ingick i 26 a § 2 och 3 mom. i lagen om lagfarts- och inteckningsregistret, vilken upphävdes den 1 januari 2010, med stöd av vilken justitieministeriet genom sitt beslut kunde förlänga de frister som nämns i 7 kap. 3 § och 17 kap. 10 § i jordabalken och som anger inom vilken tid en anteckning i lagfarts- och inteckningsregistret anses ha kommit sakägarna till kännedom.

Enligt den gällande lagen kan Lantmäteriverkets centralförvaltning på grund av någon störning i användningen av lagfarts- och inteckningsregistret genom ett beslut förlänga den frist som avses i 1 mom., inom vilken en anteckning i lagfarts- och inteckningsregistret anses ha kommit parterna till kännedom. Eftersom ovan nämnda beslutsfattande kan styras till Lantmäteriverkets centralförvaltning genom Lantmäteriverkets arbetsordning, föreslås att 2 mom. ska granskas så att det i momentet avsedda beslutet ska fattas av Lantmäteriverket som med stöd av 7 kap. 1 a § i jordabalken är registeransvarig för lagfarts- och inteckningsregistret.

9 kap. **Sökande av ändring i inskrivningsärenden**

1 §. Besvär. Det föreslås att 2 mom. ska upphävas, eftersom bestämmelsen blir onödig i ett system med en enda behörig inskrivningsmyndighet.

3 §. Besvärstid. Av skäl som framgår av detaljmotiveringen till 1 § föreslås att paragrafen ska ändras så att ändringssökanden ska ge in sin besvärsskrift till den behöriga jorddomstolen i stället för till den behöriga

inskrivningsmyndigheten. Det föreslås en bestämmelse enligt vilken besvärsskriften ska lämnas in till jorddomstolen på samma sätt som föreskrivs i 234 § och 239 § i fastighetsbildningslagen samt i 55 § i lagen om enskilda vägar.

16 kap. **Fastighetsinteckning**

2 §. Gemensam inteckning. Det föreslås att paragrafen ska granskas på grund av organisationsreformen så att från villkoren för fastställandet av gemensam inteckning stryks kravet att fastigheterna ska vara belägna inom samma inskrivningsmyndighets verksamhetsområde. Tidigare var lantmäteribyråerna de lokala inskrivningsmyndigheterna. I den föreslagna organisationsreformen ska Lantmäteriverket vara inskrivningsmyndigheten med hela landet som verksamhetsområde.

1.24 **Viteslagen**

19 §. Registrering. På grund av att inskrivningsmyndigheten sedan ingången av 2010 har ändrats och på grund av organisationsreformen föreslås en teknisk granskning i 1 mom. så att den uppgift som avses i momentet ska sändas till Lantmäteriverket som är inskrivningsmyndigheten.

1.25 **Tingsrättslagen**

13 a §. I 2 mom. föreskrivs om behörighetsvillkor för jordrättsingenjörer. Det föreslås att bestämmelserna om behörighetsvillkoren för jordrättsingenjörer ska granskas för att motsvara de behörighetsvillkor som föreskrivs ovan i 5 § 1 mom. i fastighetsbildningslagen så att stället för avläggandet av examen på universitetsnivå inom lantmäteribranschen inte har fastställts i lag.

Det föreslås att 4 mom. ska granskas tekniskt så att det är Lantmäteriverket i stället för lantmäteriverkets centralförvaltning som ska avge yttrandet.

1.26 **Kommunindelningenslagen**

50 §. Uppgång av rå mellan kommuner. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt

på grund av organisationsreformen så att aktören är Lantmäteriverket i stället för lantmäteribrån.

51 §. *Kostnader som förorsakas Lantmäteriverket.* Det föreslås att paragrafen granskas tekniskt så att Lantmäteriverket skrivs med stor begynnelsebokstav.

1.27 Lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster

23 §. *Rätt att få uppgifter från myndigheter.* Det föreslås att 1 mom. 6 punkten ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att den registeransvarige ska ha rätt att få uppgifter av Lantmäteriverket i stället för av lantmäteriverkets myndighet.

1.28 Lagen om köpvittnen

1 §. *Uppgift som köpvittne som grundar sig på tjänsteställning.* I 1 mom. uppräknas de tjänste- och arbetsförhållanden, vars innehavare är köpvittnen direkt med stöd av lagen. Efter att de uppgifter som avser utseende och tillsyn över köpvittnen år 2010 övergick från tingsrätterna till lantmäteribråerna, har lantmäteridirektörerna utsett köpvittnena och använt högsta makt i fråga om tillsynen över köpvittnen. Det föreslås att lantmäteribråernas, och deras direktörers, lantmäteridirektörernas, uppgifter i lagen om köpvittnen ska överföras på Lantmäteriverket på grund av organisationsreformen. Det föreslås att 1 mom. 2 punkten ska granskas tekniskt så att lantmäteribrån ersätts med Lantmäteriverket med beaktande av vad som konstaterats ovan.

I 2 mom. föreskrivs om behörigheten för chefer för olika verk att förordna underlydande tjänstemän till köpvittne. Denna bestämmelse ska inte blandas ihop med i 2 § avsett förordnande till köpvittne som getts på ansökan. I lagen föreskrivs inte närmare om de förutsättningar som den tjänsteman måste uppfylla som förordnas till köpvittne. Tjänstemannen måste dock behärska de kunskaper som är nödvändiga för skötseln av uppdraget som köpvittne och om vilka det ingår be-

stämmelser i 2 § 2 mom. Lantmäteridirektörerna har dock inte kunnat förordna tjänstemän som sköter inskrivningsärenden till uppdraget som köpvittne.

Det föreslås att 2 mom. ska granskas på grund av organisationsreformen så att det i fortsättningen är en särskilt förordnad tjänsteman anställd vid Lantmäteriverket i stället för lantmäteridirektören som vid behov ska förordna en underlydande tjänsteman till köpvittne.

2 §. *Av Lantmäteriverket förordnade köpvittnen.* I 1 mom. har det föreskrivits om lantmäteribråernas behörighet att förordna en person utifrån dennes ansökan till köpvittne. På grund av organisationsreformen föreslås att paragrafens rubrik ska granskas så att lantmäteribrån ersätts med Lantmäteriverket som den som ger förordnandet till köpvittne.

Genom att ge förordnanden till köpvittne vill man avhjälpa regionala brister i tillgången på köpvittnestjänster. Man har därför varit tvungen att ansöka om förordnande till köpvittne hos den lantmäteribrån inom vars verksamhetsområde personens bostadsort eller verksamhetsort finns. Eftersom personen förmodligen kommer att tillhandahålla köpvittnestjänster inom detta område, har lantmäteribrån i fråga ansetts vara den bästa instans att bedöma behovet av att ge ett förordnande till köpvittne.

Det föreslås att 3 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att det är Lantmäteriverket som förordnar och återtar förordnanden till köpvittne i stället för den behöriga lantmäteribrån. Ett ärende som gäller förordnande till köpvittne eller återtagande av förordnande till köpvittne ska avgöras av en särskilt förordnad inskrivningsjurist eller annan tjänsteman anställd vid Lantmäteriverket. I uppdraget som köpvittne är det fråga om skötsel av ett offentligt uppdrag. Genom att ge förordnanden till köpvittnen strävar man efter att säkerställa en skälig tillgång på köpvittnestjänster överallt i Finland. Det ska finnas flera sådana inskrivningsjurister runtom i landet som kan utfärda förordnande till köpvittne.

5 §. *Köpvittnets journal.* Eftersom köpvittnet ska lämna ett meddelande till Lantmäteriverket på det sätt som anges i 6 § över överlåtelser som han eller hon har bestyrkt, före-

slås att den skyldighet som ingår i 2 mom. i den gällande lagen om att journalen årligen ska sändas till vederbörande ämbetsverk för att bevaras där ska strykas från lagen såsom onödig.

6 §. Meddelande om bestyrkta överlåtelse. Enligt 1 mom. ska köpvittnet utan dröjsmål meddela den lantmäteribrå och den kommun, inom vars område föremålet för överlåtelsen är belägen att överlåtelsen har bestyrkts. Det föreslås att 1 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att köpvittnesmeddelandet ska lämnas till Lantmäteriverket i stället för till lantmäteribrån.

I och med den tekniska utvecklingen har man inte ansett det vara ändamålsenligt att i detalj lagstifta om sättet för ingivande av meddelandet, utan man har föreskrivit om saken genom förordning (734/2009).

I 2 mom. föreskrivs om den information som köpvittnesmeddelandet ska innehålla. I meddelandet ska ingå uppgifter om överlåtelsens parter, föremålet för överlåtelsen, slaget av överlåtelse, villkoren för överlåtelsen och om faktorer som påverkar överlåtelsens värde. Uppgifterna antecknas i enlighet med vad som uppgivits i överlåtelsehandlingen och vad parterna har uppgivit. För meddelandet ska undertecknarna uppge personbeteckningen, handelsregisternumret eller andra motsvarande kännetecken för parterna till överlåtelsen samt eventuellt företags- eller organisationsnummer.

I 12 kap. 1 § 1 mom. i jordabalken finns en bestämmelse med en skyldighet att uppvisa den handling som ligger till grund för förvärvet i original i samband med att lagfart söks. Enligt momentets ordalydelse har dock företeende av en kopia som bestyrkts av ett köpvittne eller inskrivningsmyndigheten jämställts med företeende av den ursprungliga fångeshandlingen i samband med lagfart. På grund av vad som anförts ovan föreslås att 6 § 1 mom. i lagen om köpvittnen ska ändras så att till köpvittnets meddelande till inskrivningsmyndigheten om bestyrkta överlåtelse alltid ska fogas en kopia eller upptagning av överlåtelsehandlingen, med stöd av vilken lagfart söks. Genom den föreslagna lagändringen främjas i lagfartsförfarandet fogandet till ansökan om lagfart av en kopia av en

överlåtelsehandling som bestyrkts av ett köpvittne, vilken ofta är i elektronisk form, i stället för av överlåtelsehandlingen i original. Genom att skicka in en kopia eller upptagning till kommunen gör man också beslutsfattandet inom kommunala organisationer i frågor som gäller förköpsrätt smidigare. När kommunen får en kopia eller upptagning av överlåtelsehandlingen behöver kommunen inte separat förhöra sig om villkoren för överlåtelsen av köpets parter.

7 §. Tillsyn över köpvittnen. Sedan 2010 har lantmäteribråerna utövat tillsyn över köpvittnenas verksamhet inom sina verksamhetsområden. På grund av organisationsreformen föreslås att 3 mom. ska ändras så att det är Lantmäteriverket som har skyldigheten att övervaka köpvittnenas verksamhet i stället för de regionalt behöriga lantmäteribråerna. Lantmäteriverkets tillsynsuppgift ska omfatta alla köpvittnen, inbegripet tjänstemännen vid olika ämbetsverk. Eftersom de som är köpvittnen på grund av sin tjänstställning med stöd av 2 mom. hör till det egna ämbetsverkets laglighetsövervakning ska Lantmäteriverket meddela om uppdagade försummelse och andra missförhållanden till vederbörande ämbetsverk.

1.29 Lagen om vissa regleringar av vattenägare

2 §. Det föreslås att paragrafen granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att aktören är Lantmäteriverket i stället för lantmäteribrån.

19 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att det är Lantmäteriverket som betalar ut löseskillingen i stället för lantmäteriverkets vederbörande betalningsställe. Det är inte nödvändigt att föreskriva i lag om Lantmäteriverkets betalningsställen.

Det föreslås att 3 mom. ska granskas tekniskt på grund av organisationsreformen så att betalning av löseskillning ska sökas hos Lantmäteriverket i stället för hos den behöriga lantmäteribrån.

25 §. Det föreslås att 2 mom. ska granskas tekniskt så att lantmäteribrån ersätts med Lantmäteriverket.

1.30 Lagen om köpeskillingsregister över fastigheter

1 §. Det föreslås att 3 mom. ska granskas tekniskt så att Lantmäteriverket skrivs med stor begynnelsebokstav.

4 §. I 1 mom. föreslås en ändring på grund av lagen om ändring av jordabalken (96/2011). Lagändringen träder i kraft på ett särskilt föreskrivet sätt. Med stöd av lagen om köpvittnen (573/2009) ska momentet ändras så att offentligt köpvittne ändras till köpvittne.

Till köpeskillingsregistret ska förutom fastighetsköp också andra överlåtelse meddelas.

I 2 kap. 1 § 1 mom. i jordabalken (96/2011), vilket sätts i kraft separat genom lag, förskrivs om elektroniska fastighetsköp i ett system som upprätthålls av Lantmäteriverket. I fastighetsköp som sluts elektroniskt finns inget köpvittne och inget köpvittnesmeddelande görs. Ett elektroniskt slutet köpbrev eller annan överlåtelsehandling ska från systemet skickas direkt till den registeransvarige för köpeskillingsregistret. Vid fastighetsköp ska köparen genom lagbestämmelse åläggas lämna meddelanden om köp, gåva eller andra avtal på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

1.31 Samiska språklagen

2 §. Lagens tillämpningsområde. Det föreslås att 2 § 1 mom. 7 punkten i samiska språklagen (1086/2003) ska ändras så att Lantmäteriverket fogas till bestämmelsen som en sådan myndighet med riksomfattande behörighet, på vilken samiska språklagen ska tillämpas.

I samiska språklagen föreskrivs om samernas rätt att använda sitt eget språk hos domstolar och andra myndigheter samt om det allmännas skyldighet att tillgodose och främja samernas språkliga rättigheter. Samernas språkliga rättigheter och de myndigheters skyldigheter som hör till lagens tillämpningsområde är mer omfattande på samernas hembygdsområde än utanför det. Med samernas hembygdsområde avses Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner samt Lapin pailiskunta benämnda renbeteslags område i

Sodankylä kommun. Bestämmelser om hembygdsområdet ingår i 3 § 3 punkten i samiska språklagen och i 4 § i sametingslagen (974/1995).

Myndigheter som samiska språklagen ska tillämpas på är enligt 2 § 1 mom. bl.a. de myndigheter inom den statliga distrikts- och lokalförvaltningen vilkas ämbetsdistrikt helt eller delvis omfattar Enontekis, Enare, Sodankylä och Utsjoki kommunerna. Lagen tillämpas också på statliga förvaltningsmyndigheter, när de som besvärmyndigheter behandlar ärenden som har inletts hos ovan nämnda myndigheter. Med stöd av 4 § har samerna rätt att i egen sak använda samiska hos de myndigheter som avses i denna lag. I de ämbetsverk och övriga verksamhetsställen hos de myndigheter och offentligt rättsliga ämbetsverk som hör till lagens tillämpningsområde och som finns inom samernas hembygdsområde har samerna med stöd av 12 § rätt att alltid använda antingen finska eller samiska, enligt sitt val. Enligt motiven till regeringspropositionen om lagen (RP 46/2003 rd, s. 34 och 36) ska hos myndigheter, vars ämbetsområde delvis finns inom hembygdsområdet och delvis utanför det, 12 § tillämpas vid verksamhetsställen som ligger inom hembygdsområdet och annars 4 §.

I fråga om Lantmäteriverket gäller den ovan beskrivna regleringen i praktiken Lapplands lantmäteribråns verksamhetsenhet i Ivalo, vilken finns på samernas hembygdsområde. Eftersom lantmäteribråerna upphör som regionala självständiga förvaltningsenheter i samband med Lantmäteriverkets förvaltningsreform och det i stället för dem kommer tre riksomfattande verksamhetsenheter, upphör Lantmäteriverkets distrikts-, regional- och lokalförvaltning och samiska språklagen tillämpas inte längre på Lantmäteriverket. Detta innebär att samernas språkliga rättigheter försvagas, när ärenden som hör till Lantmäteriverkets verksamhet helt faller utanför samiska språklagens tillämpningsområde. Därför föreslås att lagen ska ändras så att Lantmäteriverket inkluderas i lagens tillämpningsområde på samma sätt som i 2 § i lagen föreskrivs i fråga om vissa för medborgarnas rättsskydd viktiga myndigheter och ämbetsverk med riksomfattande

verksamhetsområde. Samerna ska således ha rätt att använda samiska i egen sak vid Lantmäteriverkets alla verksamhetsenheter, och vid alla Lantmäteriverkets servicepunkter som finns inom samernas hembygdsområde enligt sitt val använda antingen finska eller samiska.

1.32 Lagen om införande av lagstiftning- en om överföring av inskrivnings- ärenden

5 §. *Gemensam inteckning i fastigheter som tillhör samma ägare.* Avsikten med 5 § i lagen om införande av lagstiftningen om överföring av inskrivningsärenden som trädde i kraft den 1 januari 2010 (584/2009) var att förhindra en situation där det inte var möjligt att fastställa en inteckning i en fastighet på grund av lagstiftningen om gemensamma inteckningar och ändringarna i myndigheternas verksamhetsområde. När man nu ska övergå till ett system med en enda behörig inskrivningsmyndighet blir bestämmelsen onödig, varför det föreslås att den ska upphävas.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Som bilaga till propositionen finns ett utkast till förordning av statsrådet om Lantmäteriverket.

Med stöd av 11 § i lagen om Lantmäteriverket får närmare bestämmelser om personalen, personalens uppgifter, behörighetsvillkoren för tjänster och tillsättande av tjänster utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet ska vid behov utfärdas närmare bestämmelser om Lantmäteriverkets förvaltning samt om generaldirektörens chefsuppgifter och chefsuppgifterna för andra tjänstemän i chefsställning.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet ska föreskrivas om Lantmäteriverkets servicepunkter med stöd av 3 § i den nya förvaltningslagen.

Bestämmelser om tingsrätternas domkretsar i mål och ärenden som ska behandlas av jorddomstolarna har utfärdats genom förordning av statsrådet (1775/2009). I förordning-

en har domkretsarna för de tingsrätter som avses i 241 a § i fastighetsbildningslagen (554/1995) i mål och ärenden som ska behandlas av jorddomstolarna fastställs delvis på grundval av verksamhetsområdena för lantmäteribyråerna och delvis på grundval av kommunindelningen. När lantmäteribyråerna på grund av den föreslagna organisationsformen inte längre är regionala förvaltningsenheter och blir delar av Lantmäteriverkets riksomfattande nätverk av servicepunkter, ska också den ovan nämnda förordningen ändras till denna del på grund av förslaget till lag om Lantmäteriverket. .

Följande författningar på förordningsnivå ska också ändras: gruvförordningen (663/1965), förordningen om vissa regleringar av vattenägor (79/1980), förordningen om stöd för nyskiften (211/1981), fastighetsregisterförordningen (970/1996), fastighetsbildningsförordningen (1189/1996), statsrådets förordning om enskilda vägar (1267/2000), statsrådets förordning om köpvittnen (734/2009), statsrådets förordning om fastighetsförrättningsavgift (1560/2001) och statsrådets förordning om de språkkunskaper som krävs av vissa inskrivningsjurister vid lantmäteriverket (600/2009).

3 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna ska träda i kraft den 1 januari 2014.

4 Förhållande till grundlagen och till språklagstiftningen

4.1 Grundlagens betydelse för inrättandet av en riksomfattande myndighet

Enligt 119 § 2 mom. i grundlagen ska de allmänna grunderna för statsförvaltningens organ regleras genom lag, om deras uppgifter omfattar utövning av offentlig makt. Grunderna för statens regional- och lokalförvaltning ska likaså bestämmas genom lag. I bestämmelsen avses med grunderna för statsförvaltningens organ den allmänna strukturen för den regionala och lokala förvaltningen, såsom grunderna för den administrativa indelningen och myndighetstyper.

I enlighet med vad som krävs i grundlagen föreslås att till 3 § i lagen om Lantmäteriverket ska fogas särskilda bestämmelser om de grunder på vilka Lantmäteriverkets organisation bestäms. Dessa bestämningsgrunder ska styra konstruktionen av den interna verksamhetsorganisationen inom Lantmäteriverket.

Enligt förslaget ska det finnas tre riksomfattande enheter som lyder under Lantmäteriverkets centralförvaltning. Dessa är produktionsenheten, enheten för stödfunktioner och enheten för allmän förvaltning. Enheterna ska bestämmas utifrån en funktionell uppdelning. De nuvarande lantmäteribyråerna som lyder under Lantmäteriverkets centralförvaltning och om vars verksamhetsområden bestäms genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet ska upphöra som Lantmäteriverkets regionala förvaltningsenheter.

När verksamhetsområdet för Lantmäteriverkets enheter blir hela landet, ska det vid ämbetsverket inte finnas regionförvaltningsmyndigheter eller lokala förvaltningsmyndigheter i traditionell bemärkelse. I produktionsenheten kan finnas serviceområden som avgränsas i Lantmäteriverkets arbetsordning.

Också den reglering som ingår i 7 § i förvaltningslagen ska beaktas, enligt vilken man ska sträva efter att ordna Lantmäteriverkets organisation och funktioner så att de som uträttar ärenden vid Lantmäteriverket ska få behörig service av förvaltningen och att Lantmäteriverket kan sköta sin uppgift med gott resultat. Tillgängligheten av tjänsterna ska tryggas med hjälp av en servicenätstruktur genom att i organisationsreformen bevara det nuvarande nätverket med servicepunkter (35 servicepunkter) oförändrat och också genom att i allt växande grad tillhandahålla elektroniska tjänster och telefonservice. Servicepunkterna ska fortfarande fungera under principen om full service. Genom den föreslagna strukturen med ett enda ämbetsverk strävar man också efter att öka verksamhetens enhetlighet. Bestämmelser om nätverket med servicepunkter ska utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

En motsvarande fråga om övergång till en riksomfattande uppdelning av verksamhetsområdet och dess grundlagsenlighet var aktuell i samband med reformen av Skatteförvaltningens förvaltningsorganisation. I det

sammanhanget ansåg grundlagsutskottet i sitt utlåtande (GrUU 5/2008 rd) att lagen om Skatteförvaltningen kunde stiftas i vanlig lagstiftningsordning. Eftersom det i den föreslagna organisationsreformen inte är fråga om egentliga överföringar av behörighet mellan myndigheter utan en övergång inom en myndighet med ett enda riksomfattande verksamhetsområde till en riksomfattande enhetsuppdelning, kan lagen stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

4.2 Beaktandet av kraven i språklagen

Enligt 17 § 2 mom. i grundlagen ska vars och ens rätt att hos domstol och andra myndigheter i egen sak använda sitt eget språk, antingen finska eller svenska, tryggas genom lag. Enligt 5 § i språklagen (423/2003) utgör kommunerna grundenheten för den språkliga indelningen. Enligt 6 § 1 mom. avses med enspråkiga myndigheter bl.a. statliga myndigheter, vilkas ämbetsdistrikt omfattar enbart kommuner med samma språk och med tvåspråkiga myndigheter bl.a. statliga centralförvaltningsmyndigheter och andra myndigheter, vilkas ämbetsdistrikt omfattar kommuner som har olika språk eller minst en tvåspråkig kommun. Enligt 6 § 2 mom. bestäms den språkliga statusen för en regional enhet vid en myndighet eller någon annan regional organisation enligt språkförhållandena i dess ämbetsdistrikt.

Lantmäteriverket ska bildas till en enda myndighet som har hela landet som sitt ämbetsdistrikt. Till Lantmäteriverkets ämbetsdistrikt ska höra både enspråkiga och tvåspråkiga kommuner. Lantmäteriverket ska således som myndighet i princip vara tvåspråkig.

Lantmäteriverket ska indelas på det sätt som föreskrivs i lag i enheter och verksamhetsområdet för alla dessa enheter ska vara hela landet. Också till den del som Lantmäteriverket produktionsenhet har hela landet som sitt verksamhetsområde, kan enheten fortfarande på det sätt som bestäms i Lantmäteriverkets arbetsordning internt organiseras i geografiska serviceområden. Produktionsenheten kan ha organisatoriska enheter med ett verksamhetsområde som bildas enligt den geografiska regionindelningen.

Till den del som verksamhetsområdet för en organisationsenhet som finns inom en enhet vid Lantmäteriverket ska bestämmas i Lantmäteriverkets arbetsordning på bestämt sätt geografiskt, ska den interna organisationsenhetens språkliga ställning bestämmas i enlighet med 6 § 2 mom. i språklagen utifrån ämbetsdistriktets språkliga ställning.

Lantmäteriverkets nuvarande riksomfattande nätverk med trettiofem servicepunkter har främjat tillgängligheten av svenskspråkig service. Förnyandet av organisationen så att det inom landet bara finns en enhet som ansvarar för produktionen gör det möjligt att beakta språkliga synpunkter i verksamheten bättre än tidigare, när de svenskspråkiga kundernas tjänst inom den riksomfattande enheten kan styras till sådana servicepunkter där

det finns personer anställda som har svenska som sitt modersmål.

I 17 § 3 mom. i grundlagen föreskrivs att samerna som urfolk och andra grupper har rätt att bevara och utveckla sitt språk och sin kultur. Bestämmelser om samernas rätt att använda samiska hos myndigheterna utfärdas genom lag. I fråga om samiska språklagen har frågan behandlats i avsnitt 1.31 i detaljmotiveringen.

Det att Lantmäteriverket ska vara en enda myndighet påverkar inte heller landskapet Ålands språkliga ställning i förhållande till Lantmäteriverket. Lantmäteriverket ska fortfarande ha en servicepunkt på Åland.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om Lantmäteriverket**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Uppgifter och organisation

1 §

Lantmäteriverket

Lantmäteriverket, som är underställt jord- och skogsbruksministeriet, har hela landet som sitt verksamhetsområde.

2 §

Uppgifter

Lantmäteriverket ska

1) sörja för fastighetsbildnings- och ägoregleringsverksamheten samt föra register över fastigheter,

2) sörja för inskrivningsärenden som gäller fastigheter samt föra lagfarts- och inteckningsregistret,

3) sörja för allmänna kartverksarbeten samt förvalta det riksomfattande datasystemet för topografiska data och flygbilder,

4) stödja förvaltningen och utvecklingen av infrastrukturen för geografisk information och främja en ändamålsenlig kartläggning och kartproduktion samt överlåta, publicera och dela ut kartuppgifter och andra uppgifter som hör till dess ansvarsområde,

5) sörja för att dess fackområde utvecklas och sköta övriga uppgifter som ankommer på verket enligt vad som särskilt föreskrivs eller som jord- och skogsbruksministeriet har förordnat verket att sköta.

Lantmäteriverket kan på beställning utföra uppdrag som hör till dess ansvarsområde och

enligt avtal som ingåtts med en kommun fullgöra uppgifter som enligt vad som föreskrivs ska skötas av kommunens fastighetsingenjör eller som denne har förordnats att sköta.

3 §

Organisation

Lantmäteriverket har en centralförvaltning vars förvaltningsort är Helsingfors.

De verksamhetsenheter som är underställda centralförvaltningen är produktionsenheten, enheten för stödfunktioner och enheten för allmän förvaltning. Enheternas verksamhetsområde är hela landet.

Bestämmelser om Lantmäteriverkets servicepunkter utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. På Åland finns en egen servicepunkt.

4 §

Enheternas uppgifter

Produktionsenheten har i uppgift att utföra fastighetsförrättnings-, inskrivnings- och kartverksuppgifter samt andra produktionsuppgifter som avses i 2 §.

Enheten för stödfunktioner har i uppgift att producera sakkunnig- och utvecklingstjänster som avses i 2 §.

Enheten för allmän förvaltning har i uppgift att sörja för Lantmäteriverkets allmänna förvaltning, ekonomiförvaltning och personalförvaltning.

5 §

Arbetsordning

I Lantmäteriverkets arbetsordning meddelas närmare föreskrifter om Lantmäteriverkets organisation och uppgifter och hur de ordnas. Lantmäteriverkets arbetsordning publiceras i Finlands författningssamling.

I respektive arbetsordning för Lantmäteriverkets enheter meddelas närmare föreskrifter om enhetens interna organisation och uppgifter och hur de ordnas.

Lantmäteriverkets arbetsordning fastställs av generaldirektören. Enheternas arbetsordningar fastställs av generaldirektören efter föredragning av respektive enhets chef.

2 kap.

Ledning och beslutsfattande

6 §

Generaldirektörens uppgifter och beslutanderätt

Lantmäteriverket leds av en generaldirektör.

Generaldirektören avgör förvaltningsärenden inom Lantmäteriverkets ansvarsområde. Beslutanderätten i förvaltningsärenden får överföras på någon annan tjänsteman genom förordning av statsrådet.

Generaldirektören får förbehålla sig rätten att avgöra förvaltningsärenden där en enhetschef eller någon annan tjänsteman har beslutanderätt.

Generaldirektören utser en ställföreträdare för sig själv.

7 §

Meddelande av föreskrifter

Föreskrifter som faller under Lantmäteriverkets behörighet meddelas på beslut av generaldirektören.

Generaldirektören beslutar om meddelandet av föreskrifter efter föredragning av en behörig tjänsteman. Ett förslag till föreskrif-

ter ska beredas separat från sådana förvaltningsbeslut som anknyter till tillämpningen av föreskrifterna.

8 §

Behörighetsvillkor för generaldirektören

Behörighetsvillkor för generaldirektören är högre högskoleexamen, sådan mångsidig erfarenhet som uppgiften kräver samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap.

9 §

Enhetschefernas uppgifter och beslutanderätt

Enheterna vid Lantmäteriverket leds av enhetschefer.

De ärenden som hör till en enhets uppgift avgörs av enhetschefen eller någon annan tjänsteman vid enheten enligt vad som anges i enhetens arbetsordning.

10 §

Handläggning av inskrivningsärenden

Chefen för produktionsenheten ska bestämna vilka av inskrivningsjuristerna som är ansvariga jurister för inskrivningsärenden. Bestämmelser om de ansvariga inskrivningsjuristernas uppgifter finns i enhetens arbetsordning.

Chefen för produktionsenheten får förordna en person som är anställd i tjänsteförhållande och som hör till enhetens produktionspersonal att avgöra inskrivningsärenden, om denne har tillräcklig kunskap för uppgiften.

11 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om personalen, personalens uppgifter, behörighetsvillkoren för tjänster och tillsättande av tjänster utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 kap.

Särskilda bestämmelser

12 §

Förande av talan

Lantmäteriverkets centralförvaltning kärar och svarar på statens vägnar samt bevakar hos domstol och myndigheter statens fördel och rätt i alla ärenden som gäller Lantmäteriverket.

En enhetschef har rätt att företräda staten i de mål som gäller den berörda enheten, där centralförvaltningens företrädare inte uppträder.

13 §

Behandling och avgörande av förvaltningsklagan

Förvaltningsklagan som har anförts över Lantmäteriverkets eller dess tjänstemäns eller anställdas verksamhet avgörs av generaldirektören. I Lantmäteriverkets arbetsordning får det dock bestämmas att en klagan som anförts över Lantmäteriverkets tjänstemäns eller anställdas verksamhet avgörs av någon annan tjänsteman.

En förvaltningsklagan som anförts över generaldirektörens eller dennes ställföreträ-

dares verksamhet avgörs av jord- och skogsbruksministeriet.

14 §

Avgiftsbelagda prestationer

Avgifterna för Lantmäteriverkets kartor, flygbilder, publikationer och andra motsvarande prestationer och avgifterna för uppdrag som utförs på beställning, som det inte föreskrivs särskilt om, bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Enligt den lagen bestäms även avgifterna för behandling av inskrivningsärenden.

Vid bestämmande av avgifter för kartor avsedda för allmänt bruk, topografiskt datamaterial, flygbilder, publikationer och andra motsvarande prestationer får kostnaderna för materialanskaffningen lämnas helt eller delvis obeaktade. Det får även bestämmas att ingen avgift alls ska tas ut.

15 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om lantmäteriverket (505/1991).

Vad som någon annanstans i lagstiftningen föreskrivs eller i övrigt bestäms om lantmäteribyråer gäller efter denna lags ikraftträdande Lantmäteriverket.

2.

Lag**om ändring av fastighetsbildningslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i fastighetsbildningslagen (554/1995) 3 § 2 mom., 5 § 1 mom., 5 a § 2 mom., 6 § 4 mom., 14 § 1 mom., 15 § 1 mom., 68 § 2 mom., 102 §, 192 § 1 mom., 212 § 1 och 2 mom., 234 § 2 mom., 239 §, 241 § 1 mom., 242 § 2 mom., 255 § 2 mom., 285 § 1 och 3 mom. samt 291 § 2 mom.,

av dem 3 § 2 mom., 5 § 1 mom., 6 § 4 mom. samt 212 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 914/2011, 5 a § 2 mom. och 14 § 1 mom. sådana de lyder i lag 322/1999, 68 § 2 mom. och 241 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1159/2005, 239 § och 255 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1180/2000 samt 285 § 1 mom. sådant det lyder i lag 273/1998, och

fogas till lagen nya 10 a och 10 b § samt till 285 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 273/1998 och 914/2011, ett nytt 4 mom. och till 287 § ett nytt 3 mom. som följer:

3 §

Fastighetsförrättningar och andra åtgärder som avses i 1 mom. sköts av Lantmäteriverket. Inom detaljplaneområden ska dock den myndighet som för fastighetsregister inom området i enlighet med 5 § i fastighetsregisterlagen ha hand om fastighetsförrättningar och andra åtgärder på det sätt som närmare bestäms nedan i 5 § 3 mom. Om en fastighetsförrättning gäller både ett detaljplaneområde och ett område utanför detta, sköts förrättningen likväl av Lantmäteriverket.

5 §

Förrättningsingenjören kan vara en i tjänsteförhållande vid Lantmäteriverket anställd diplomingenjör med för uppgiften lämplig lantmäterieexamen, eller ingenjör eller tekniker med för uppgiften lämplig examen som avlagts vid en yrkeshögskola eller en teknisk läroanstalt, kommunens fastighetsingenjör eller en i tjänsteförhållande hos kommunen anställd ingenjör eller tekniker som har avlagt en ovan avsedd examen.

5 a §

En i tjänsteförhållande vid Lantmäteriverket anställd förrättningsingenjör som avses i

5 § 1 mom. kan med samtycke av Lantmäteriverket förordnas att vara förrättningsingenjör vid en förrättning som avses i 5 § 3 mom. med beaktande av vad som föreskrivs i 4 mom. i den paragrafen.

6 §

Lantmäteriverkets centralförvaltning fastställer grunderna för och beloppet av det arvode, de ersättningar och det dagtraktamente som en god man erhåller. På goda män tillämpas i övrigt vad som i kommunallagen (365/1995) bestäms om kommunens förtroendevalda, om inte något annat föreskrivs nedan.

10 a §

För olycksfall som inträffat vid skötsel av uppgiften som god man betalas ersättning av statens medel på samma grunder som det i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) föreskrivs om olycksfall i arbetet. Ersättning betalas till den del som den skadade inte enligt någon annan lag har rätt till ersättning enligt lagen om olycksfallsförsäkring.

10 b §

På ansökan om ersättning, ersättningsskyldighet, ersättning, behandling av ersättnings-

ärende, förande av talan, tystnadsplikt och brott mot den, rätt att få uppgifter, rätt och skyldighet att lämna ut uppgifter, sökande av ändring i beslut i ett ersättningsärende, Statskontorets regressrätt och återkrav av grundlös ersättning tillämpas lagen om olycksfallsförsäkring, yrkessjukdomslagen (1343/1988) och lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991). Vad som föreskrivs i dessa lagar om arbetstagare, arbetsgivare och försäkringsanstalt tillämpas på motsvarande sätt på god man, Lantmäteriverket och med beaktande av bestämmelserna i 9 och 30 § i lagen om olycksfallsförsäkring på Statskontoret.

14 §

Ansökan om fastighetsförrättning ska göras skriftligen hos Lantmäteriverket. En förrättning som avses i 5 § 3 mom. söks dock hos den som för kommunens fastighetsregister. Nedan bestäms särskilt om hur en förrättning blir anhängig utan ansökan.

15 §

Om ansökan har gjorts i enlighet med denna lag och de bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den, ska Lantmäteriverket eller fastighetsregisterföraren utfärda förrättningsförordnande för verkställande av förrättning.

68 §

För projektnyskifte och för sådant nyskifte som kan främja överlåtandet av mark som tillskottsområden eller annars avsevärt förbättra förhållandena på orten, kan Lantmäteriverket utfärda förrättningsförordnande utan ansökan.

102 §

Om det vid en fastighetsbestämning framgår att ett fel som avses i 278 § har begåtts, ska fastighetsregistermyndigheten överföra ärendet till Lantmäteriverkets centralförvalt-

ning sedan förrättningen har vunnit laga kraft.

192 §

När en förrättning har vunnit laga kraft enligt 284 §, görs anteckningar om förrättningen i fastighetsregistret. Har alla sakägare meddelat att de godkänner förrättningen, kan anteckningarna i fastighetsregistret göras före utgången av besvärstiden. Vad som föreskrivs i detta moment gäller också antecknande i fastighetsregistret av sådana beslut av fastighetsregisterföraren som avses i 3 § 1 mom.

212 §

Förrättningskostnaderna för projektnyskifte enligt 67 § 4 mom. betalas av den som genomför projektet. Om Lantmäteriverket med stöd av 68 § 2 mom. har utfärdat förrättningsförordnande för annat nyskifte utan ansökan, betalas förrättningskostnaderna helt och hållet av statens medel. Om det vid en och samma nyskiftesförrättning görs ägoreglering som följer av behov som avses i såväl 67 § 4 mom. som 67 § 1 mom., svarar den som genomför projektet för förrättningskostnaderna för de åtgärder som behövs med anledning av projektet. Till övriga delar tillämpas på förrättningskostnaderna vad som bestäms ovan i detta moment och i 209 §.

Förrättningskostnaderna för en fastighetsbestämning eller annan förrättning genom vilken en brist i fastighetsregistret eller fastighetsindelningen kan avhjälpas eller ett fel i fastighetssystemet rättas eller tillförlitligheten och klarheten i fastighetssystemet annars främjas ska, enligt vad som bestäms närmare genom förordning av statsrådet, betalas av statens eller kommunens medel, till den del förrättningen eller åtgärden har påkallats av det allmänna intresset. Förrättningskostnaderna för en förrättning som avses i 283 § betalas dock helt och hållet av statens eller kommunens medel. Förrättningskostnaderna betalas av statens medel, om fastighetsregistret förs av Lantmäteriverket och av kommunens medel, om fastighetsregistret förs av en kommunal myndighet.

234 §

 Besvärshandlingarna ska skickas till den behöriga jorddomstolen. Jorddomstolen ska lämna uppgift om besvären och besvärens innehåll till fastighetsregisterföraren.

239 §

Besvärsskriften, som ska innehålla tillståndsansökan och de besvär som anförs, ska tillsammans med jorddomstolens dom eller beslut inlämnas till jorddomstolen senast den sextionde dagen efter den dag då jorddomstolens avgörande avkunnades eller gavs. Anför flera personer besvär över jorddomstolens avgörande, behöver endast ett exemplar av jorddomstolens avgörande fogas till besvärsskrifterna.

241 §

Jorddomstolen ska sända de fullföljdshandlingar som lämnats in till den till högsta domstolen sedan den tid som föreskrivits för sökande av ändring har gått ut. Samtidigt ska förrättningshandlingarna tillställas högsta domstolen till påseende. Om en ändringsansökan uppenbart har gjorts för sent, sänds fullföljdshandlingarna till högsta domstolen utan att förrättningshandlingarna skickas med. Jorddomstolen ska lämna uppgift om sökandet av ändring till fastighetsregisterföraren.

242 §

 Behörig i ett mål eller ärende är den jorddomstol inom vars domkrets det område som saken gäller är beläget. Om området hör till två eller flera jorddomstolskretsar eller om det i saken är fråga om en rå som samtidigt utgör gränsen mellan två eller flera jorddomstolskretsar, ska saken avgöras av den jorddomstol till vars domkrets största delen av det område eller den rå som saken gäller hör.

255 §

 Ett beslut genom vilket en ändringsansökan avvisas ska delges Lantmäteriverket, fastig-

hetsingenjören eller vägnämnden och i besvärsärenden, om förrättningen inte har slutförts, även förrättningsingenjören, som vid förrättningsammansträdet ska föredra det för de övriga sakägarna, vilka då ska anses ha fått del av avgörandet.

285 §

 Med undantag för beslut som avses i 3 mom. får Lantmäteriverkets beslut överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996).

 Begäran om omprövning av ett beslut genom vilket Lantmäteriverket eller kommunens fastighetsregisterförare har vägrat att utfärda förrättningsförordnande får anföras hos Lantmäteriverkets centralförvaltning i enlighet med förvaltningslagen (434/2003).

Ett beslut med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen. Besvären anförs hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets det område eller största delen av det område som saken gäller är beläget. I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

287 §

 Statens och andra offentliga samfundsmyndigheter är trots sekretessbestämmelserna på begäran skyldiga att lämna ut sakägarnas identifikations- och kontaktuppgifter till Lantmäteriverket och den kommun som ansvarar för förandet av fastighetsregistret för att informera om fastighetsförrättningen.

291 §

 I syfte att styra det sätt på vilket förrättningar och uppgifter som avses i denna lag utförs utfärdar Lantmäteriverkets centralförvaltning behövliga formulär för handlingarna samt meddelar föreskrifter om de råmärken

som ska användas, de anteckningar som ska göras på kartan och om exaktheten av mätningar vid fastighetsförrättning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (453/2002) 5 § 1 och 2 mom., 6 § 1 och 2 mom. samt 8 § 5 mom., av dem 6 § 2 mom. sådant det lyder i lag 576/2009, som följer:

5 §

Förvaltningen av fastighetsdatasystemet

Lantmäteriverket sörjer för inrättandet, förvaltningen och upprätthållandet av det fastighetsdatasystem som avses i denna lag samt för informationstjänsterna och för utvecklandet av systemet.

För att täcka sina kostnader för förvaltningen och upprätthållandet av fastighetsdatasystemet samt för informationstjänsterna och utvecklandet av systemet får Lantmäteriverket en sådan andel av inkomsterna av fastighetsdatasystemets prestationer som bestäms genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Bestämmelser om hur de kostnader som orsakas av andra åtgärder inom fastighetsdatasystemet täcks med inkomsterna av systemets prestationer samt bestämmelser om hur inkomsterna annars fördelas mellan de myndigheter som sköter systemet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Innan en förordning utfärdas ska jord- och skogsbruksministeriet höra de viktigaste producenterna av information för fastighetsdatasystemet.

6 §

Utlämnande av uppgifter som informationstjänst

Lantmäteriverket ska ge möjlighet för var och en att vid Lantmäteriverket avgiftsfritt få läsa de uppgifter som finns i fastighetsdatasystemet och att göra anteckningar om dem. Mot avgift lämnas uppgifter ut i form av utdrag, intyg, bevis och andra utskrifter samt med hjälp av teknisk anslutning. Om inte särskilda skäl föranleder något annat, kan en kopia av uppgifterna ges i elektronisk form mot avgift.

Utdrag, intyg, bevis och andra utskrifter samt i 1 mom. avsedda kopior kan ges av kommuner, Lantmäteriverket och magistrater samt med stöd av beslut som Lantmäteriverket meddelat även av andra myndigheter som har en teknisk anslutning till fastighetsdatasystemet.

8 §

Skadeståndsansvar

Om felaktigheten hos en uppgift i fastighetsdatasystemet orsakas av verksamhet en-

ligt 5 § 1 mom. inom Lantmäteriverket, som svarar för fastighetsdatasystemets förvaltning, ansvarar Lantmäteriverket i enlighet med 2 mom. för sådan skada som felet orsakat den som lämnat ut uppgiften.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av fastighetsregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i fastighetsregisterlagen (392/1985) 18 och 19 § samt ändras 3 § 2 mom., 5 § 1 och 4 mom., 11 § 2 mom. samt 12 § 2 mom., av dem 3 § 2 mom. och 11 § 2 mom. sådana de lyder i lag 454/2002 samt 5 § 1 och 4 mom. sådana de lyder i lag 323/1999, som följer:

3 §

Lantmäteriverket beslutar på ansökan av kommunen eller på eget initiativ om ändring av byindelningen och av namnet på en registerby. Den som för fastighetsregistret beslutar på ansökan av ägaren till en registerenhet om ändring av registerenhetens namn.

3 mom., om inte kommunen avtalar om något annat med Lantmäteriverket.

11 §

Staten eller kommunen är dock enligt 1 mom. skadeståndsskyldig endast om den oriktiga registeruppgiften gäller

1) arealen av en registerenhet vars område har mätts på nytt vid en förrättning eller i något annat sammanhang,

2) vid en förrättning stiftade, flyttade eller upphävda servitut eller andra motsvarande nyttjanderätter, med undantag av uppgifter om placeringen av ett servitut eller en nyttjanderätt och om kontaktpersonen för väglaget för en enskild väg,

3) en fastighets andel i ett samfällt område eller i en gemensam särskild förmån, eller en enskild särskild förmån som hör till fastigheten, om vid en förrättning har träffats ett avgörande som har rättskraft angående andelen eller förmånen, eller

4) registerenheters inbördes läge, till den del läget har bestämts vid en förrättning.

5 §

Fastighetsregistret förs av Lantmäteriverket enligt vad Lantmäteriverket centralförvaltning bestämmer. På detaljplaneområden, med undantag för sådana stranddetaljplaneområden som avses i 10 kap. markanvändnings- och bygglagen (132/1999), förs fastighetsregister likväl av kommunens fastighetsingenjör, om kommunen beslutar åta sig att föra fastighetsregister. Finns det i en kommun flera fastighetsingenjörer, ska kommunen bestämma vilken av dem som ska föra fastighetsregister.

Ansvar för förändring av fastighetsregister övergår vid ingången av det femte kalenderåret efter det kalenderår under vilket kommunen har fattat ett beslut som avses i 1 eller

12 §

Statens eller kommunens rätt till ersättning med stöd av 1 mom. börjar den dag då staten eller kommunen till den skadelidande betalt skadestånd eller genom laga kraft vunnet domstolsutslag ålagts att betala skadestånd. Beslut om att ersättning ska krävas ut fattas på statens vägnar av Lantmäteriverket och på kommunens vägnar av kommunstyrelsen.

Staten eller kommunen kan helt eller delvis avstå från ersättning, om det med beaktande av skadans storlek och omständigheterna i övrigt är oskäligt att kräva sådan.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om stöd för nyskiften

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om stöd för nyskiften (24/1981) 6 § 2 mom., 7 § och 10 a § 1 mom., sådana de lyder, 6 § 2 mom. i lag 1239/1994 samt 7 § och 10 a § 1 mom. i lag 990/2010, som följer:

6 §

Lantmäteriverket beslutar om betalning av kostnader enligt 2 §.

räntelagen (633/1982) räknat från den dag då medlen lyftes.

Lyfts de medel som avses i 1 mom. inte inom fem år efter att ett beslut enligt 6 § 2 mom. meddelades, har rätten till medlen gått förlorad, om inte Lantmäteriverket av särskilda skäl beslutar något annat.

7 §

Lantmäteriverket betalar medel enligt 2 § i förskott till lägenhetens ägare eller innehavare eller, på förslag av förrättningsmännen, till någon annan person, sammanslutning eller myndighet som utsetts vid förrättningen.

Har medel som avses i 1 mom. lyfts innan arbetet är utfört, ska det arbete som motsvarar det lyfta beloppet utföras inom två år efter att beloppet lyftes. Lantmäteriverket kan dock av särskilda skäl bevilja en förlängning av tidsfristen, dock för högst två år i sänder. Om arbetet inte slutförs inom utsatt tid, ska Lantmäteriverket återkräva det belopp som lyfts och på det beloppet ta ut en årlig ränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i

10 a §

Efter att ett beslut om återkrav av kostnaderna har fattats, ska Lantmäteriverket utan dröjsmål sända ett meddelande till inskrivningsmyndigheten för att det pantansvar som avses i 10 § ska bli antecknat i lagfarts- och inteckningsregistret. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om när beloppet av de kostnader som återkrävs är så lågt att något meddelande eller någon anteckning dock inte behövs göras.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag**om ändring av lagen om fastighetsförrättningsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om fastighetsförrättningsavgift (558/1995) 2 §, 3 § 3 mom., 5 §, 7 § 2 mom. 1 punkten och 11 §, av dem 3 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1434/2001, och *fogas* till 7 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1434/2001 och 960/2009, ett nytt 4 mom. som följer:

2 §

Fastighetsförrättningsavgiften uppbärs till staten i de fall då fastighetsförrättningen har verkställts av en tjänsteman vid Lantmäteriverket. För en fastighetsförrättning som har verkställts av kommunens tjänsteman uppbärs fastighetsförrättningsavgiften till kommunen.

3 §

Arbetsersättningen fastställs på grundval av den arbetstid som använts för förrättningen, de genomsnittliga lönekostnaderna samt de övriga kostnader som orsakas Lantmäteriverket eller kommunen för verkställandet av förrättningen. Närmare bestämmelser om de övriga kostnader som ska beaktas när arbetsersättningen fastställs utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Har den avgiftsskyldige vid en förrättning skött sådana uppgifter som ankommer på Lantmäteriverket, minskas förrättningsersättningen med motsvarande andel.

7 §

Fastighetsförrättningsavgift bestäms inte heller för

1) en fastighetsförrättning som har verkställts för statens behov då förrättningen har utförts av en tjänsteman vid Lantmäteriverket,

Närmare bestämmelser om de fall i vilka fastighetsförrättningar är sådana som avses i 2 mom. 1 punkten utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Lantmäteriverket kan på statens vägnar och kommunens fastighetsregisterförare på kommunens vägnar av särskilt vägande skäl bevilja en fysisk person eller ett dödsbo anstånd med betalningen av avgiften.

Ändring i Lantmäteriverkets och kommunens fastighetsregisterförares beslut får inte sökas genom besvär.

Närmare bestämmelser om de orsaker som kan utgöra grund för beviljande av betalningsuppskov utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag**om ändring av 86 och 92 § i landsvägslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i landsvägslagen (503/2005) 86 § 1 mom. och 92 § 2 mom., som följer:

86 §

Registrering av landsvägsförrättning

En landsvägsförrättning kan oberoende av utbetalning av ersättningar registreras när den vunnit laga kraft, och utbetalningen av ersättning behöver inte anmälas till Lantmäteriverket.

allmän väg och som före den 1 juli 1991 har övergått i kommunens ägo och som inte sedan tidigare hör till en fastighet bildas till lägenhet eller fogas till en fastighet vid en förrättning enligt 41 § i fastighetsbildningslagen. Lantmäteriverket meddelar förordnande om verkställande av förrättningen utan ansökan efter att först ha hört kommunen. Kommunen betalar förrättningskostnaderna.

92 §

Förfaranden som gäller ett tidigare vägområde

Denna lag träder i kraft den 20 .

Ett sådant område utanför en kommuns detaljplaneområde som har hört till en tidigare

8.

Lag**om ändring av lagen om enskilda vägar**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om enskilda vägar (358/1962) 38 c § 1 och 3 mom., 40 § 2 mom., 41 § 1 och 3 mom., 51 a §, 52 § 4 mom., 55 § och 67 § 7 punkten,

sådana de lyder, 38 c 1 mom. i lag 185/2003, 38 c 3 mom., 40 § 2 mom. och 41 § 1 mom. i lag 1079/2000, 41 § 3 mom. i lag 916/2011, 51 a § i lagarna 555/1995 och 1079/2000, 52 § 4 mom. och 67 § 7 punkten i lag 555/1995 och 55 § i lag 1019/1993, samt

fogas till 43 §, sådan den lyder i lag 555/1995, ett nytt 2 mom. och till 51 a §, sådan den lyder i lagarna 555/1995 och 1079/2000, ett nytt 4 mom. som följer:

38 c §

Inom ett område där vägrätterna är oklara eller inom vilket det på grund av ändrade trafikförhållanden är nödvändigt att bygga eller dra in vägar eller reglera vägrätterna på något annat sätt, kan en vägförrättning som gäller ett sådant område verkställas på kommunens, väglagets eller fastighetsägarens ansökan för att ändamålsenliga vägförbindelser ska kunna ordnas och vägrätterna fås att motsvara de ändrade förhållandena (*lokal vägförrättning*). Om ordnandet av vägförbindelserna är nödvändigt för att minska den lokala trafiken på en allmän väg eller för att slopa eller för att minska antalet plankorsningar mellan väg och järnväg, får lokal vägförrättning sökas även av väghållaren för den allmänna vägen eller av banhållaren. En sådan vägförrättning söks hos Lantmäteriverket, som utfärdar förrättningsförordnandet och sköter om verkställandet av förrättningen även i sådana fall då den helt och hållet gäller ett område som avses i 5 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen. Om allmänt intresse kräver det, kan Lantmäteriverket utfärda förordnande för verkställande av lokal vägförrättning utan ansökan.

I fråga om betalningen av kostnaderna för en lokal vägförrättning tillämpas 47 §. Om förrättningen har anhängiggjorts på ansökan och om den helt eller delvis berott på allmänt intresse, kan förrättningskostnaderna helt eller delvis betalas av statens medel. Förrätt-

ningsmännen fattar beslut om detta. Ändring i förrättningsmännens beslut får inte sökas genom besvär. Om förrättningen verkställs utan ansökan på Lantmäteriverket förordnande, betalas förrättningskostnaderna av statens medel.

40 §

Förrättningsingenjören kan vara en diplomingenjör, ingenjör eller tekniker anställd hos Lantmäteriverket eller kommunen i enlighet med vad som anges i 5 och 5 a § i fastighetsbildningslagen. I fråga om förrättningsingenjören och goda männen iakttas i övrigt vad som föreskrivs om förrättningsingenjörer och goda män i fastighetsbildningslagen.

41 §

Förordnande om vägförrättning ska sökas skriftligen hos Lantmäteriverket. Om vägförrättningen gäller ett område som i sin helhet är ett sådant område som avses i 5 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen, söks förrättningen hos kommunens fastighetsregisterförare.

Lantmäteriverket eller, om det är fråga om ett sådant område som avses i 5 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen, kommunens fastighetsregisterförare kan utan ansökan anhängiggöra en vägförrättning i sådana fall som avses i 283 § i fastighetsbildningslagen.

43 §

I fråga om rätten för Lantmäteriverket och den kommun som sörjer för förändret av fastighetsregistret att få uppgifter för skötseln av lagstadgade tjänsteuppgifter i frågor som gäller enskilda vägar enligt denna lag, tillämpas vad som föreskrivs i 287 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen.

51 a §

Lantmäteriverket för register över de enskilda vägar i fråga om vilka vägslag har grundats för skötseln av vägärenden (register över enskilda vägar). Registret över enskilda vägar är en del av det fastighetsdatasystem som avses i 3 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (453/2002). Lantmäteriverket för register över enskilda vägar också då det gäller enskilda vägar på sådana områden som avses i 5 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen.

Användningssyftet för registret över enskilda vägar är att

1) möjliggöra inskrivning av vägrätter och andra bruksrättigheter som inrättats till förmån för delägarna i ett vägslag för att kunna befästa rättigheterna och för att kunna trygga utomståendes rättigheter,

2) främja behandlingen av förrättningar, fastighetsförrättningar och andra ärenden som gäller enskilda vägar enligt denna lag, samt

3) säkerställa att uppgifter om vägrätter och andra bruksrättigheter finns tillgängliga för beredning, genomförande och tillsyn i fråga om rättshandlingar och projekt som gäller fastigheter och enskilda vägar som förvaltas av vägslag liksom även för domstolarnas och myndigheternas verksamhet.

I fastighetsdatasystemet införs

1) vägslagens namn, nummer, den kommun inom vilken vägen löper och vägens utsträckning,

2) sysslomannens eller bestyrelseordförandens namn, personbeteckning och kontaktuppgifter samt ändringar i dessa uppgifter,

3) en rättighet som avses i 12 eller 13 § och den fastighet som belastas av rättigheten samt uppgift om huruvida vägdelägarna har rättigheten gemensamt eller om den innehas av någon av dem,

4) en vägs eller vägdelns anslutning till eller avskiljande från vägslagens väg samt sammanslagning av två eller flera vägslag eller delning eller upplösning av vägslaget,

5) indragning eller upphörande av vägslagens väg eller en del av vägen.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på sekretess för och utlämnande av personuppgifter lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt på annan behandling av personuppgifter personuppgiftslagen (523/1999). Bestämmelser om hur uppgifter lämnas ut ur fastighetsdatasystemet finns i 6 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster.

De uppgifter som ska föras in i registret över enskilda vägar förvaras permanent, om inte något annat särskilt bestäms i lag. Om uppgifterna i registret har ändrats, ska bevarandet och användbarheten av de tidigare uppgifterna säkerställas genom separat arkivering eller på något annat sätt som datatekniken möjliggör.

52 §

Vägnämnden ska lämna Lantmäteriverket de uppgifter som avses i 51 a § 3 mom. 1, 2 och 4 punkten, när vägnämnden har fattat ett sådant beslut i saken som vunnit laga kraft. Har ett beslut som vid vägslagens stämma fattats i en fråga som avses i 67 § 7 punkten hänskjutits till vägnämnden för avgörande, ska vägnämnden underrätta Lantmäteriverket om sitt beslut i saken sedan det har vunnit laga kraft. Vägnämnden ska när den underrättar Lantmäteriverket om ett beslut som avses i 1 mom. 7 punkten bifoga en karta som utvisar den väg som beslutet gäller.

55 §

Ändring i vägnämndens beslut enligt denna lag söks genom besvär hos jorrdomstolen. Besvären ska anföras skriftligt och till besvären ska fogas ett utdrag eller en officiell avskrift av vägnämndens protokoll i ärendet jämte beslut. Besvärshandlingarna ska inges av ändringssökanden personligen eller av hans eller hennes befullmäktigade ombud eller genom bud eller med posten tillställas jorrdomstolen senast den trettonde dagen efter det att vägnämnden fattade sitt beslut.

67 § Sysslomannen eller bestyrelsen åligger	väglaget vid sin stämma har fattat beslut i saken;
7) att lämna Lantmäteriverket uppgifter som avses i 51 a § 3 mom. 2 punkten, när	Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977) 6 §, sådan den lyder i lag 476/1996,
ändras 5 § 2 mom., 10 § 2 mom., 11, 13 och 20 §, 52 § 4 mom., 53 § 2 mom., 54 § 2 mom., 71 § 2 mom., 72 c och 72 d §, 76 § 2 mom., 79 § 1 mom., 84 § 2 mom., 86 § 3 mom., 87 och 93 § samt 97 § 2 mom.,
 sådana de lyder, 5 § 2 mom., 10 § 2 mom., 72 c §, 86 § 3 mom. samt 87 och 93 § i lag 476/1996, 11 § i lagarna 476/1996 och 1144/1999, 13 § i lag 1144/1999, 20 §, 52 § 4 mom., 71 § 2 mom. och 97 § 2 mom. i lag 709/1993, 53 § 2 mom. och 84 § 2 mom. i lag 917/2011, 54 § 2 mom. och 79 § 1 mom. i lag 580/2009 samt 72 d § och 76 § 2 mom. i lag 1433/2001, samt
fogas till 101 §, sådan den lyder i lag 1394/2009, ett nytt 2 mom. som följer:

5 § -----	verket, vilket samtidigt ska ges exemplar av ansökningshandlingarna. -----
Om inlösningsstillstånd söks för ett företag som avses i 9 § 4 mom. och om ingen motsätter sig att inlösningsstillstånd utfärdas eller det är fråga om inlösen som är av mindre betydelse med avseende på allmänt och enskilt intresse, avgörs ansökan om inlösningsstillstånd av Lantmäteriverket. -----	11 § Förordnande om verkställande av inlösen utfärdas av Lantmäteriverket sedan det beviljat inlösningsstillstånd eller fått kännedom om det beslut genom vilket inlösningsstillstånd beviljats. Förordnande om verkställande av inlösen enligt 5 § 3 mom. samt sådan annan inlösen till vilken sökanden har rätt utan inlösningsstillstånd utfärdas av Lantmäteriverket på ansökan.
10 § -----	13 § Till förrättningsingenjör ska Lantmäteriverket förordna en lantmäteringenjör som verkställer lantmäteriförrättningar och är tillräckligt förtrogen med inlösningsärenden.
Beslut om inlösningsstillstånd ska utan dröjsmål i den ordning som föreskrivs i 9 § 1 mom. meddelas dem som enligt 8 § ska höras i saken samt sökanden. När inlösningsstillståndet har utfärdats av statsrådet ska beslutet om inlösningsstillstånd dessutom utan dröjsmål genom tjänstebrev meddelas Lantmäteriverket.	

Om en förrättning i sin helhet sker inom en kommuns detaljplaneområde, med undantag för stranddetaljplaneområden enligt 10 kap. markanvändnings- och bygglagen (132/1999), och kommunen inte är sakägare vid inlösningsförrättningen, kan med kommunens samtycke en fastighetsingenjör som har motsvarande förtrogenhet med inlösningsärenden förordnas till förrättningsingenjör.

20 §

Inlösningar som grundar sig på ett och samma inlösningsstillstånd ska behandlas vid samma förrättning. Lantmäteriverket kan dock vid utfärdandet av förrättningsförordnande eller under förrättningen åtskilja på samma inlösningsstillstånd grundade inlösningar för behandling vid olika förrättningar, om det för påskyndande av inlösningsen eller av annan orsak är nödvändigt.

52 §

Sökanden ska utan dröjsmål underrätta Lantmäteriverket om att ersättning har betalats och samtidigt framlägga utredning om detta.

53 §

Då förvärv av äganderätten till en fastighet eller ett område som ska inlösas eller då uppkomsten av andra till avslutande av inlösningsen hörande rättsverkningar är av vikt för att syftet med inlösningsen ska kunna nås och då besvär över inlösningsbeslutet gäller endast ersättningar eller kostnader eller annars någon sådan omständighet som inte inverkar på bestämmandet av föremålet för inlösningsen eller på anteckningar som annars ska göras i fastighetsregistret, kan behövliga registeranteckningar om förrättningen göras på anhållan av den som ansökt om inlösen, även om inlösningsbeslutet inte till alla delar vunnit laga kraft, under förutsättning att den av inlösningskommissionen fastställda inlösningsersättningen behörigen har betalats. Gäller besvär som utgör hinder för registrering endast vissa av de fastigheter som hör till förrättningen, kan registeranteckningarna rörande de övriga fastigheterna göras utan inväntande av att inlösningsbeslutet ska vin-

na laga kraft. Ovan avsedda anhållan ska riktas till Lantmäteriverket som ska tillställa fastighetsregisterföraren de uppgifter som behövs för registreringen samt anmäla anhållan om registrering till jorddomstolen. Jorddomstolen kan förbjuda registrering till dess besvären har avgjorts. Jorddomstolen kan fatta ett beslut som avses i detta moment också med ordföranden ensam.

54 §

Om fastighetsregistret förs av en kommun, ska kommunen utan dröjsmål meddela Lantmäteriverket att inlösningsförrättningen har antecknats i fastighetsregistret. Lantmäteriverket ska underrätta den myndighet som har utfärdat inlösningsstillståndet om att inlösningsen har avslutats och, när det är fråga om inlösen enligt 3 § 2 punkten, genom bevislig delgivning meddela ägaren eller innehavaren detta. Bestämmelser om anmälan till inskrivningsmyndigheten finns i 79 § 1 mom.

71 §

Nås inte överenskommelse om tilläggserättning, ska denna bestämmas vid en förrättning som hålls på ansökan av den som har framställt yrkandet. Vid förrättningen ska bestämmelserna om inlösningsförrättning iakttas. Lantmäteriverket utfärdar förordnande om verkställande av förrättning.

72 c §

En särskild rättighet som förvärvats genom inlösen kan på grundval av ett avtal som ingåtts mellan parterna överföras på någon annan, om den som rättigheten överförs på är ett offentlighetsligt samfund eller ett sådant privaträttsligt samfund som avses i 4 § 2 mom. och samfundet fortsätter med det företag för vilket inlösningsen har verkställts. Ärendet avgörs av Lantmäteriverket. En anteckning om överföringen görs i fastighetsregistret.

72 d §

Om den som ansöker om inlösen behöver använda ett område till vilket den sökande på grundval av inlösen har särskild rättighet för

ett syfte som avviker från inlösningsbeslutet, kan Lantmäteriverket på ansökan ändra det användningssyfte som nämns i inlösningsbeslutet, om ett allmänt behov det kräver och det men eller den skada som ändringen vållar ägarna av området eller innehavarna av andra särskilda rättigheter som hänför sig till området är ringa. I annat fall ska på ett ärende som gäller ändring av användningssyftet tillämpas bestämmelserna om inlösningsstillstånd och inlösningsförrättning som utförs med stöd av tillstånd.

Lantmäteriverket ska innan ett beslut enligt 1 mom. fattas ge dem vars rätt saken gäller tillfälle att inom utsatt tid ge sitt utlåtande om ansökan. På detta förfarande tillämpas 8 och 9 §. Lantmäteriverket ska utan dröjsmål i den ordning som anges i 9 § 1 mom. förutom sökanden delge också områdets ägare och rättsinnehavare det beslut genom vilket användningssyftet har ändrats. En besväransvisning ska bifogas beslutet.

En sakägare som anser att en ändring av nyttjanderätten vållar honom men eller skada ska meddela Lantmäteriverket sitt ersättningsyrkande inom sex månader från det att beslutet har delgetts eller, om ändringen av inlösningsbeslutet har överklagats, inom den nämnda tiden från det att beslutet har vunnit laga kraft. Om parterna inte kommer överens om ersättningen inom en av Lantmäteriverket utsatt skälig tid, avgörs frågan vid en förrättning som regleras genom bestämmelserna i 71 § 2 mom. En delgivning enligt 2 mom. ska innehålla uppgifter om möjligheten att framställa ett ersättningsyrkande.

I fastighetsregistret ska behövliga anteckningar göras om ändringar av inlösningsbeslut och om förrättningar enligt 3 mom.

76 §

Ett ärende som avses i 1 mom. avgörs av den myndighet som beviljar inlösningsstillståndet, om en sådan ansökan görs innan frågan om inlösningsstillståndet har avgjorts. Görs ansökan medan inlösningsförrättningen pågår, avgör inlösningskommissionen ärendet genom ett beslut som fattas vid inlösningsförrättningen. En ansökan som har gjorts efter det att inlösningsförrättningen har

avslutats men innan inlösningsen är slutförd, avgörs av Lantmäteriverket.

79 §

När inlösningsen är avslutad ska inskrivningsmyndigheten utan dröjsmål anteckna i lagfarts- och inteckningsregistret att inlösningsen är avslutad.

84 §

Tillstånd till undersökningen beviljas av Lantmäteriverket. Vid behandlingen av tillståndsärendet kan sakägarna informeras om ärendet genom offentlig delgivning enligt 62 § i förvaltningslagen. Om det likväl är uppenbart att undersökningsarbetet i betydande grad skulle försvåra nyttjandet av någon fastighet, ska en sådan fastighets ägare eller innehavare informeras om ansökan genom vanligt delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen. När tillstånd beviljas ska det bestämmas inom vilken tid undersökningen ska utföras. Om bestämmandet av föremålet för inlösningsen hänskjuts till inlösningsförrättningen, är inlösningskommissionen berättigad att utföra behövlig undersökning enligt sökandens anvisning.

86 §

Nås inte överenskommelse om ersättningen ska ersättningsyrkande framställas vid inlösningsförrättningen, om verkställighet av inlösen förordnats, och i annat fall vid en förrättning som verkställs på ansökan av den som yrkar ersättning eller den som utför undersökningen. Vid sistnämnda förrättning ska bestämmelserna om inlösningsförrättning iaktas. Ansökan om förrättning ska göras inom ett år efter utgången av den tid som avses i 2 mom., och om dess verkställande förordnar Lantmäteriverket.

87 §

I statsrådets eller Lantmäteriverkets beslut om beviljande av tillstånd till förhandsbesittningstagande får ändring inte separat sökas genom besvär.

93 §

I beslut som Lantmäteriverket gett med stöd av denna lag och genom vilket förrättning har förordnats att verkställas får ändring inte sökas genom besvär.

sen eller ersättning eller av den inlösnings- eller ersättningsskyldige.

101 §

I fråga om Lantmäteriverkets rätt att få uppgifter av statens eller annat offentligt samfunds myndigheter för utförande av förrättningar enligt denna lag tillämpas vad som föreskrivs i 287 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen.

97 §

Ärenden som avses i 1 mom. avgörs vid inlösningsförrättningen. Förordnande om verkställande av förrättning meddelas av Lantmäteriverket på ansökan av den som yrkar inlö-

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag**om ändring av 76 § i banlagen**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i banlagen (110/2007) 76 § 1 mom. som följer:

76 §

Registrering av järnvägsförrättning

det att järnvägsförrättningen har vunnit laga kraft, och utbetalningen av ersättning behöver inte anmälas till Lantmäteriverket.

En järnvägsförrättning kan oberoende av utbetalning av ersättningar registreras efter

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag**om ändring av 5 och 17 kap. i vattenlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vattenlagen (587/2011) 5 kap. 38 §, 17 kap. 6 § 1 mom. och 11 § 1 mom. som följer:

5 kap.

Dikning

38 §

Ägoreglering på grund av dikning

Om en ägoreglering som avses i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt (451/1988) eventuellt behöver göras på grund av dikning, ska den som fattat beslutet i dikningsärendet lämna dikningsplanen till Lantmäteriverket, när beslutet om planen har vunnit laga kraft.

17 kap.

Fastighetsrättsliga bestämmelser

6 §

Fastighetsförrättning

Om de uppgifter som avses i 5 § inte kan antecknas i fastighetsdatasystemet utan sär-

skild utredning, ska Lantmäteriverket på ansökan av tillståndsmyndigheten förordna att fastighetsförrättning ska verkställas. På förrättningen tillämpas bestämmelserna om fastighetsbestämning i fastighetsbildningslagen.

11 §

Ägoreglering

Tillståndsmyndigheten ska sända ett laga-kraftvunnet tillståndsbeslut till Lantmäteriverket, om

- 1) en nyttjanderätt som avses i 6 kap. 6 § beviljas genom beslutet, eller
- 2) genomförandet av det projekt som beslutet avser innebär att ägorna splittras eller blir mindre, att förbindelser avbryts eller försvåras eller att någon annan motsvarande olägenhet orsakas enligt vad som avses i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag**om ändring av 4 och 21 § i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt (451/1988) 4 § 2 mom. och 21 § 2 mom., sådana de lyder, 4 § 2 mom. i lag 590/2011 och 21 § 2 mom. i lag 567/1995, som följer:

4 §

När ett tillståndsbeslut som avses i 17 kap. 11 § i vattenlagen har inkommit till Lantmäteriverket ska verket, om det behövs ägoreglering, utfärda förrättningsförordnande för ägoregleringsförrättning. Om det inte finns något uppenbart hinder för ägoregleringsförrättning, ska Lantmäteriverket, när en i 5 kap. 38 § i vattenlagen avsedd dikningsplan inkommit till verket, utfärda förrättningsförordnande som gäller ägoregleringsförrättning.

21 §

Förrättningsmännen ska göra upp ett kostnadsförslag för byggandet av de vägar som nämns i 1 mom. samt bestämma den tid inom vilken vägarna ska vara färdiga. Lantmäteriverket kan av särskilda skäl på ansökan av väglaget eller, om något väglag inte har grundats, på gemensam ansökan av vägdelägarna bevilja förlängning av den tid som förrättningsmännen utsatt.

Denna lag träder i kraft den

20 .

13.

Lag**om ändring av 37 c och 134 § i lagen om fiske**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om fiske (286/1982) 37 c § 2 mom. och 134 § 1 mom., sådana de lyder, 37 c § 2 mom. i lag 697/2010 och 134 § 1 mom. i lag 1462/2009, som följer:

37 c §

Närings-, trafik- och miljöcentralen och den som anser sig vara berättigad till ersättning ska försöka komma överens om ersättningens belopp. Om en överenskommelse inte nås kan den som orsakats olägenheten, inom ett år från det att det förbud som ligger till grund för ansökan har trätt i kraft, hos Lantmäteriverket ansöka om att ersättningen ska bestämmas genom förrättning. Vid bestämmandet av ersättningen tillämpas bestämmelserna i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977). På ersättningen ska betalas ränta i enlighet med 95 § 1 mom. i nämnda lag från den dag då den som har rätt till ersättning hos Lantmäteriverket har ansökt om förordnande om ersättningsförrättning.

134 §

Har ett fredningsområde i enlighet med tidigare lag utbrutits vid skifte av vattenområde eller har anteckning om bildandet av området annars gjorts i fastighetsregistret, ska anmälan om indragning av fredningsområdet eller om beslut, varigenom fredningsområde indragits, av fiskeområdets styrelse göras till Lantmäteriverket eller kommunen som fastighetsregisterförare för avlägsnande av anteckningarna rörande fredningsområdet ur fastighetsregistret. Fastighetsregisterföraren ska vid behov förordna en lantmäteringenjör att vid förrättning som verkställs på statens bekostnad utreda de omständigheter som avlägsnandet av en anteckning förutsätter.

Denna lag träder i kraft den

20 .

14.

Lag**om ändring av naturvårdslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i naturvårdslagen (1096/1996) 21 § 1 mom., 24 § 4 mom., 25 § 3 mom., 27 §
4 mom., 51 § 2 mom. samt 53 § 3 mom.,
av dem 24 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1587/2009 och 53 § 3 mom. sådant det lyder i lag
553/2004, som följer:

21 §

*Bestämning och utmärkning av gränserna för
naturskyddsområden*

Bestämmelser om bildande av ett natur-
skyddsområde till en fastighet finns i fastig-
hetsbildningslagen (554/1995).

24 §

Inrättandet av naturskyddsområden

Bestämmelser om utmärkningen av natur-
skyddsområden finns i 21 §. En uppgift om
inrättande av ett naturskyddsområde ska regi-
streras även i fastighetsdatasystemet.

25 §

Tidsbegränsad fridlysning av ett område

En uppgift om fridlysningsavtalet ska regi-
streras i fastighetsdatasystemet.

27 §

*Hävning av fridlysningen av ett naturskydds-
område*

En uppgift om hävningen av skyddet ska
registreras i fastighetsdatasystemet.

51 §

Ägarens rätt att kräva inlösning

Inlösningen anhängiggörs genom en ansö-
kan hos *Lantmäteriverket* om förordnande
om inlösningsförrättning.

53 §

Statens ersättningskyldighet

Om överenskommelse inte har kunnat nås
om ersättning eller andra alternativa sätt att
genomföra skyddet, kan en ansökan om för-
rättning för att fastställa de ersättningar som
avses i 1, 2 och 5 mom. göras hos Lantmäte-
riverket. Bestämmelser om fastställande av
ersättningen finns i lagen om inlösen av fast
egendom och särskilda rättigheter. På ersätt-
ning för inskränkningar i rätten att nyttja ett
område ska betalas ränta enligt 95 § 1 mom. i
nämnda lag från den dag då området ägare
hos *Lantmäteriverket* har ansökt om förord-
nande om ersättningsförrättning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag**om ändring av 15 § i lagen om skyddande av byggnadsarvet**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skyddande av byggnadsarvet (498/2010) 15 § 2 mom. som följer:

15 §

Bestämmande av ersättningen

mäteriverket. Om ansökan inte görs inom två år från det att det beslut som ersättningsyrkandet grundar sig på vann laga kraft, har rätten till ersättning gått förlorad.

Om ett avtal angående ersättningen inte nås, kan en ansökan om förrättning för bestämmande av ersättningen göras hos Lant-

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

16.

Lag**om ändring av gruvlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i gruvlagen (621/2011) 78 § samt
ändras 58 § 2 mom., 59 § 2 mom., 79 §, 93 § 1 mom. och 97 § 2 mom. som följer:

58 §

Information om tillståndsbeslut

Tillståndsmyndigheten ska sända en kopia av beslutet till dem som särskilt har bett om det och till de kommuner, närings-, trafik- och miljöcentraler och andra myndigheter som delgetts ärendet under handläggningen eller av vilka utlåtande har begärts. En kopia av ett beslut om beviljande av gruvtillstånd ska omedelbart sändas till Strålsäkerhetscentralen och Lantmäteriverket.

59 §

Information om beslut om gruvområdesinlösningstillstånd

Tillståndsmyndigheten ska sända en kopia av beslutet till ägarna och innehavarna av fastigheterna på gruvområdet och utan dröjsmål till Lantmäteriverket.

79 §

Inledande av gruvförrättning

Lantmäteriverket ska omedelbart utfärda förordnande om gruvförrättning efter det att

den fått del av ett beslut om att gruvområdesinlösningstillstånd eller gruvtillstånd har beviljats.

Gruvförrättningen får inte avslutas förrän gruvområdesinlösningstillståndet och gruvtillståndet har vunnit laga kraft. Gruvmyndigheten ska på begäran av Lantmäteriverket ge ett utlåtande för utredning av ärendet.

93 §

Registrering av gruvförrättning

En gruvförrättning kan registreras efter det att den har vunnit laga kraft oberoende av om ersättning har betalats. Utbetalningen av ersättning behöver inte anmälas till Lantmäteriverket.

97 §

Ersättning i särskilda fall

Ansökan om förrättning ska göras inom tre år från det att skada eller olägenhet uppträtt. Lantmäteriverket meddelar på ansökan ett förordnande om förrättning. Gruvmyndigheten ska på begäran av Lantmäteriverket ge utlåtande i saken.

Denna lag träder i kraft den

20 .

17.

Lag**om ändring av 9 § i marktäktslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i marktäktslagen (555/1981) 9 § 1 mom. som följer:

9 §

Substanstagarens ersättningskyldighet

Om täktverksamhet sänker värdet för en bredvid eller i närheten belägen fastighet eller medför annan sådan skada eller olägenhet för utnyttjandet av fastigheten som inte kan anses vara ringa, har fastighetens ägare eller innehavare rätt att av substanstagaren få full ersättning för den olägenhet som täktverksamheten orsakar honom eller henne. Ersätt-

ning ska yrkas inom fem år räknat från det skadan eller olägenheten uppkommit. När inte överenskommelse om ersättningen, avgörs frågan om rätt till ersättning och bestäms ersättningen med iakttagande av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter vid en förrättning som ansöks hos Lantmäteriverket.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag**om ändring av markanvändnings- och bygglagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) 206 § 3 mom. och
ändras 91 h § 1 och 3 mom. och 189 a § 3 mom., sådana de lyder i lag 222/2003, som följer:

91 h §

*Begäran om utlåtande och hörande av mark-
 ägarna*

Innan utvecklingskostnadsersättning fastställs ska ett utlåtande om beslutsförslaget begäras av Lantmäteriverket och beslutsförslaget på det sätt som anges i 95 § i kommunallagen delges de markägare som förslaget gäller. Markägarna har rätt att göra anmärkning mot förslaget. Anmärkningen ska ges in till kommunen inom 30 dagar från delfäendet av förslaget.

 Då utvecklingskostnadsersättning fastställs är det endast av särskilda skäl möjligt att av-

vika från Lantmäteriverkets utlåtande i fråga om fastighetens värdestegring.

189 a §

*Sökande av ändring i beslut om fastställande
 av utvecklingskostnadsersättning*

 När det gäller värderingen av en fastighet ska förvaltningsdomstolen begära ett utlåtande av Lantmäteriverket, om det inte är uppenbart onödigt.

 Denna lag träder i kraft den

20 .

19.

Lag**om ändring av lagen om samfälligheter**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om samfälligheter (758/1989) 10 § 2 mom., 33 § och 33 a § 2 mom., sådana de lyder, 10 § 2 mom. och 33 a § 2 mom. i lag 686/2000 samt 33 § i lag 1465/2009, som följer:

10 §

En delägare som inte vill sköta sammankallandet av ett icke konstituerat delägarlags stämma och de övriga arrangemangen i samband med det kan hos Lantmäteriverket anhålla om att Lantmäteriverket ska förordna en av sina tjänstemän med uppgift att utföra fastighetsförrättningar att sammankalla stämman och sköta arrangemangen på det sätt som delägaren har meddelat. För fullgörande av de uppdrag som avses i detta moment uppbärs till staten avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

33 §

Till Lantmäteriverket och regionförvaltningsverket ska sändas ett utdrag ur delägarlagets stadgar, av vilket de i 18 § 1 mom.

1 och 2 punkten avsedda uppgifterna framgår. Lantmäteriverket och regionförvaltningsverket ska också tillställas uppgifter om styrelsens ordförande och vice ordförande eller ombudsmannen och dennes suppleant samt om deras adresser.

33 a §

När en samfällighet har inlösts, delats eller sålts enligt 1 mom. ska styrelsen eller ombudsmannen eller, om ingen sådan finns, någon av delägarna inom 45 dagar från det att delägarlagets skulder har betalats underrätta Lantmäteriverket om delägarlagets upplösning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

20.

Lag**om ändring av 38 och 51 § i lagen om samfällda skogar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om samfällda skogar (109/2003) 38 § 1 och 2 mom. samt 51 § 2 mom., av
dem 38 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 1497/2007, som följer:

38 §

Förfarandet vid delning och sammanslagning av samfällda skogar

När tillstånd enligt 33 § 1 mom. har beviljats för delning av en samfällad skog i två eller flera samfällda skogar, ska delägarlaget ansöka om delning hos Lantmäteriverket. På delning tillämpas bestämmelserna om klyvning i fastighetsbildningslagen.

När ett avtal om sammanslagning av två eller flera samfällda skogar har godkänts av delägarlagen, ska delägarlagen för de samfällda skogar som ska sammanslås ansöka om sammanslagning hos Lantmäteriverket. Bestämmelser om sammanslagning finns i

133 § 3 mom. och 134 § 2 och 3 mom. i fastighetsbildningslagen.

51 §

Upplösning av en samfällad skog

När en samfällad skogs område har inlösts eller sålts enligt 1 mom. ska förvaltningsnämnden eller ombudsmannen eller, om ingen sådan finns, någon av delägarna inom 60 dagar från det att delägarlagets skulder har betalats underrätta Lantmäteriverket om delägarlagets upplösning.

Denna lag träder i kraft den

20 .

21.

Lag**om ändring av 17 § i terrängtrafiklagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i terrängtrafiklagen (1710/1995) 17 § 1 mom. som följer:

17 §

Ledförrättning

år från det att planen för leden har godkänts
och beslutet har vunnit laga kraft.

Den som ansvarar för leden ska ansöka om
ledförrättning hos Lantmäteriverket inom ett

Denna lag träder i kraft den 20 .

22.

Lag**om ändring av 5 och 7 § i lagen om friluftsliv**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om friluftsliv (606/1973) 5 § 1 mom. och 7 § 3 mom. som följer:

5 §

Sedan en plan för friluftsled har fastställts
genom ett beslut som vunnit laga kraft, ska
kommunen skriftligen hos Lantmäteriverket
söka förordnande om friluftsledsförrättning
inom ett år från det att beslutet vann laga
kraft. Planen för friluftsleden ska fogas till
ansökan.

större än vad som kunnat uppskattas med
stöd av de uppgifter som fanns att tillgå vid
friluftsledsförrättningen, kan vid en ny fri-
luftsledsförrättning bestämmas att en
tilläggsersättning ska betalas. Förordnande
om förrättning kan även sökas av områdes
ägare hos Lantmäteriverket. Kostnaderna för
en sådan förrättning som avses här kan vid
förrättningen helt eller delvis påföras områ-
dets ägare.

7 §

Om den olägenhet som orsakas av använd-
ningen av en friluftsled blir väsentligt mycket

Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag**om ändring av jordabalken**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i jordabalken (540/1995) 6 kap. 2 § 2 mom. och 9 kap. 1 § 2 mom., av dem 9 kap. 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 572/2009, och
ändras 5 kap. 2 § 1 och 2 mom., 6 kap. 3 § 1 mom., 7 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 3 mom. och 3 § 2 mom., 9 kap. 3 § samt 16 kap. 2 §,
 av dem 5 kap. 2 § 1 och 2 mom., 7 kap. 1 a § 2 mom. och 3 § 2 mom. samt 9 kap. 3 § sådana de lyder i lag 572/2009 och 16 kap. 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 572/2009, som följer:

5 kap.

Allmänna stadganden om inskrivningsärenden

2 §

Inskrivningsmyndighet

Inskrivningsmyndigheten är Lantmäteriverket.

Inskrivningsärendena avgörs av en inskrivningsjurist som är anställd i tjänsteförhållande vid Lantmäteriverket eller av en annan anställd vid Lantmäteriverket som har förordnats till uppgiften. Om ett inskrivningsärende är omfattande, oklart eller annars svårt att avgöra, ska det avgöras av inskrivningsjuristen.

6 kap.

Inskrivningsansökningar och behandling av dem

3 §

Anhängiggörande

Ett inskrivningsärende blir anhängigt när ansökan har gjorts hos eller lämnats in till inskrivningsmyndigheten.

7 kap.

Lagfarts- och inteckningsregister

1 a §

Syftet med lagfarts- och inteckningsregistret

Registeransvarig för lagfarts- och inteckningsregistret är Lantmäteriverket.

2 §

Uppgifter som ges ur registret

Bestämmelser om innehållet i intyg ur lagfarts- och inteckningsregistret samt om rätt för andra än inskrivningsmyndigheten att utfärda sådana intyg utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om avgifter för intygen utfärdas särskilt.

3 §

Inskrivningens offentlighetsverkan

Om förändret eller användningen av lagfarts- och inteckningsregistret förhindras annat än tillfälligt, kan Lantmäteriverket genom

sitt beslut förlänga den frist enligt 1 mom. inom vilken en anteckning i lagfarts- och inteckningsregistret anses ha kommit parterna till kännedom.

16 kap.

Fastighetsinteckning

2 §

Gemensam inteckning

9 kap.

Sökande av ändring i inskrivningsärenden

3 §

Besvärstid

Tiden för anförande av besvär är 30 dagar från det att beslutet fattades. Ändringssökanden ska senast den dag då besvärstiden löper ut ge in sin besvärsskrift till den behöriga jorddomstolen före tjänstetidens utgång.

Gemensam inteckning får fastställas i två eller flera fastigheter endast om de tillhör en och samma ägare eller flera ägare gemensamt i lika stora andelar och de inte belastas av några inteckningar eller endast av inteckningar med samma belopp och företräde.

I gemensamt intecknade fastigheter får separata inteckningar inte fastställas så länge de tillhör en och samma ägare.

Inteckning får fastställas i hela fastigheten även om den ägs i kvotdelar, såvida inte något avtal om besittningen till fastigheten har inskrivits och ingen separat inteckning tidigare har fastställts i någon kvotdel.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

24.

Lag

om ändring av 19 § i viteslagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i viteslagen (1113/1990) 19 § 1 mom. som följer:

19 §

Registrering

Den myndighet som har förelagt ett vite eller hot som gäller en huvudförpliktelse i fråga om fastighet ska sända uppgift om förpliktelsen samt om vitet eller hotet till Lantmäteriverket för införande i registret över inteck-

ningar. Den förstnämnda myndigheten eller, om den så bestämmer, tillsynsmyndigheten ska till Lantmäteriverket sända motsvarande uppgift om senare beslut i ärendet och om när huvudförpliktelsen har uppfyllts.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

25.

Lag**om ändring av 13 a § i tingsrättslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tingsrättslagen (581/1993) 13 a § 2 och 4 mom., sådana de lyder i lag 1204/2003,
som följer:

13 a §

För tjänsten som jordrättsingenjör krävs för
uppgiften lämplig diplomingenjörsexamen
inom lantmäteriindustrin och god erfarenhet
av verkställande av fastighetsförrättningar
och god förtroenhet med värdering av fas-
tigheter.

Jordrättsingenjören utnämns i den ordning
som bestäms i fråga om tingsdomare. Innan
utnämningsframställning görs ska domarför-
slagsnämnden inhämta yttrande av Lantmäte-
riverket om sökandena till jordrättsingenjör-
tjänsten. Jordrättsingenjörerna har den rätt att
kvarstå i tjänsten som i grundlagen bestäms
för domare.

Denna lag träder i kraft den

20 .

26.

Lag**om ändring av 50 och 51 § i kommunindelningsslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kommunindelningsslagen (1698/2009) 50 § 1 mom. och 51 § som följer:

50 §

Uppgång av rå mellan kommuner

Blir det nödvändigt att bestämma sträckningen för en kommungräns och att märka ut den i terrängen på grund av fastställandet av gränsen mellan kommuner, ska Lantmäteriverket sköta förrättningen (*uppgång av rå mellan kommuner*) efter det att beslutet om gränsen har vunnit laga kraft. Ifall osäkerhet om kommungränsens sträckning råder på grund av att rå har vuxit igen eller av någon annan sådan orsak och ett allmänt behov kräver att råns sträckning klarläggs, kan Lantmäteriverket på eget initiativ bestämma att en uppgång av rå mellan kommuner ska förrättas. Vid förrättningen iakttas vad som i fas-

tighetsbildningsslagen och med stöd av den bestäms om rågång som sker i form av fastighetsbestämning samt om bestämmande av rå för en registerenhet och utmärkning av den i terrängen.

51 §

Kostnader som förorsakas Lantmäteriverket

Kostnaderna för Lantmäteriverkets uppgifter enligt denna lag ska betalas av statens medel.

Denna lag träder i kraft den 20 .

27.

Lag**om ändring av 23 § i lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster (661/2009) 23 § 1 mom. 6 punkten som följer:

23 §

Rätt att få uppgifter från myndigheter

Trots sekretessbestämmelserna har den registeransvarige rätt att för att uppdatera och i övrigt behandla uppgifterna i befolkningsdatasystemet få följande uppgifter:

6) av Lantmäteriverket identifieringsuppgifter enligt 14 § för fastigheter och andra registerenheter samt byggnadsuppgifter enligt 15 §,

Denna lag träder i kraft den 20 .

28.

Lag**om ändring av lagen om köpvittnen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om köpvittnen (573/2009) 1 § 1 och 2 mom., rubriken för 2 §, 2 § 3 mom., 5 § 2 mom., 6 § 1 mom. och 7 § 3 mom., av dem 1 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 1190/2011, som följer:

1 §

Uppgift som köpvittne som grundar sig på tjänsteställning

Köpvittnen är

1) cheferna för magistraterna, häradsskrivarna, notarius publicus, polischeferna, biträdande polischeferna, länsmännen, ledande häradsfogdarna, häradsfogdarna och landskapsfogden samt närings-, trafik- och miljöcentralernas lantmätariingenjörer,

2) de tjänstemän vid Lantmäteriverket och tjänsteinnehavare i kommunerna som enligt 5 § i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan vara förrättningsingenjörer,

3) de tjänstemän och arbetstagare vid beskickningar i utlandet som avses i 33 § i lagen om konsulära tjänster (498/1999).

Chefen för en magistrat, en polisinspektion och ett utredningsverk samt en tjänsteman anställd vid Lantmäteriverket som förordnats särskilt får dessutom förordnas underlydande tjänstemän till köpvittne. En tjänsteman som

avgör inskrivningsärenden får dock inte förordnas till köpvittne.

2 §

Av Lantmäteriverket förordnade köpvittnen

Köpvittnet förordnas av och förordnandet återkallas av Lantmäteriverket. Ett sådant ärende avgörs av en särskilt förordnad inskrivningsjurist eller annan tjänsteman anställd vid Lantmäteriverket. Bestämmelser om sökande av ändring i beslut av en myndighet finns i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

5 §

Köpvittnets journal

Journalen ska förvaras permanent.

6 §

Meddelande om bestyrkta överlåtelse

Köpvittnet ska utan dröjsmål meddela Lantmäteriverket och den kommun inom vars område föremålet för överlåtelsen finns att överlåtelsen har bestyrkts. Meddelandet ska åtföljas av en kopia eller annan upptagning av överlåtelsehandling.

7 §

Tillsyn över köpvittnen

Lantmäteriverket övervakar köpvittnenas verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

29.

Lag**om ändring av lagen om vissa regleringar av vattenägor**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om vissa regleringar av vattenägor (31/1980) 2 §, 19 § 2 och 3 mom. och 25 § 2 mom., sådana de lyder i lag 931/1993, som följer:

2 §

Lantmäteriverket utreder inom vilka områden en ägoreglering behövs. På basis av utredningen bestämmer Lantmäteriverket förordningar för ägoregleringen och förordnar att förrättningen ska verkställas. I en och samma ägoreglering medtas ett område i den utsträckning som är ändamålsenligt för genomförande av regleringen.

19 §

Om namnet på och adressen till den som har rätt att erhålla den löseskillning som genom statens förmedling ska betalas till lägenhetens ägare eller till ett konstituerat delägarlag för ett samfällt område har utretts vid förrättningen på basis av lagfartshandling, mantals- eller skattelängd eller någon annan handling som ansetts tillförlitlig och det inte finns skäl att anta att någon annan har bättre rätt till löseskillningen, betalar Lantmäteriver-

ket ut löseskillningen på basis av förrättningshandlingarna.

I andra fall än de som avses i 2 mom. ska betalning av löseskillning genom statens förmedling sökas hos Lantmäteriverket inom tio år från det förrättningen antecknades i fastighetsregistret. Till ansökan ska fogas en i 2 mom. nämnd utredning om att sökanden eller hans fångesman då inlösningen skedde ägde den lägenhet som löseskillningen i fråga ska tillfalla enligt 18 §. Om löseskillningen inte söks inom nämnda tid, går rätten till den förlorad.

25 §

I Lantmäteriverkets beslut enligt 2 § får ändring inte sökas genom besvär.

Denna lag träder i kraft den 20 .

30.

Lag**om ändring av 1 och 4 § i lagen om köpeskillingsregister över fastigheter**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om köpeskillingsregister över fastigheter (552/1980) 1 § 3 mom. och 4 § 1 mom., sådana de lyder, 1 § 3 mom. i lag 300/1996 och 4 § 1 mom. i lag 1461/2009, som följer:

1 §

Köpeskillingsregistret förs och informationstjänsterna tillhandahålls av Lantmäteriverket.

fast egendom enligt lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966). I det fall som avses i 2 kap. 1 § 2 mom. i jordabalken (540/1995) ska förvärvaren meddela den som för köpeskillingsregister om överlåtelse av fast egendom eller avtal om upplösning av samägandeförhållande. Närmare bestämmelser om meddelandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Köpvittnet ska meddela den som för köpeskillingsregister fastighetsköp eller annan överlåtelse som köpvittnet har bestyrkt och närings-, trafik- och miljöcentralen ska meddela den som för köpeskillingsregister köp av

Denna lag träder i kraft den 20 .

31.

Lag**om ändring av 2 § i samiska språklagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i samiska språklagen (1086/2003) 2 § 1 mom. 7 punkten, sådan den lyder i lag 260/2008, som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

7) Skatteförvaltningen, Folkpensionsanstalten, Lantmäteriverket och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt,

De myndigheter som denna lag tillämpas på är

Denna lag träder i kraft den 20 .

32.

Lag**om upphävande av 5 § i lagen om införande av lagstiftningen om överföring av inskrivningsärenden**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §	2 §	
Genom denna lag upphävs 5 § i lagen om införande av lagstiftningen om överföring av inskrivningsärenden (584/2009).	Denna lag träder i kraft den	20 .

Helsingfors den 6 juni 2013

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

2.

Lag**om ändring av fastighetsbildningslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i fastighetsbildningslagen (554/1995) 3 § 2 mom., 5 § 1 mom., 5 a § 2 mom., 6 § 4 mom., 14 § 1 mom., 15 § 1 mom., 68 § 2 mom., 102 §, 192 § 1 mom., 212 § 1 och 2 mom., 234 § 2 mom., 239 §, 241 § 1 mom., 242 § 2 mom., 255 § 2 mom., 285 § 1 och 3 mom., samt 291 § 2 mom.,

av dem 3 § 2 mom., 5 § 1 mom., 6 § 4 mom. samt 212 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 914/2011, 5 a § 2 mom. och 14 § 1 mom. sådana de lyder i lag 322/1999, 68 § 2 mom. och 241 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1159/2005, 239 § och 255 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1180/2000 samt 285 § 1 mom. sådant det lyder i lag 273/1998, och

fogas till lagen nya 10 a och 10 b § samt till 285 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 273/1998 och 914/2011, ett nytt 4 mom. och till 287 § ett nytt 3 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

3 §

3 §

Fastighetsförrättningar och andra åtgärder som avses i 1 mom. sköts av lantmäteriverkets lantmäteribyråer. Inom detaljplaneområden ska dock den myndighet som i enlighet med 5 § i fastighetsregisterlagen för fastighetsregister inom området ha hand om fastighetsförrättningar och andra åtgärder på det sätt som närmare bestäms nedan i 5 § 3 mom. Om en fastighetsförrättning gäller både ett detaljplaneområde och ett område utanför detta, sköts förrättningen likväl av lantmäteribyrån.

Fastighetsförrättningar och andra åtgärder som avses i 1 mom. sköts av *Lantmäteriverket*. Inom detaljplaneområden ska dock den myndighet som *för fastighetsregister inom området* i enlighet med 5 § i fastighetsregisterlagen ha hand om fastighetsförrättningar och andra åtgärder på det sätt som närmare bestäms nedan i 5 § 3 mom. Om en fastighetsförrättning gäller både ett detaljplaneområde och ett område utanför detta, sköts förrättningen likväl av *Lantmäteriverket*.

5 §

5 §

Förrättningsingenjören kan vara en i tjänsteförhållande vid lantmäteriverket anställd diplomingenjör som har avlagt en för uppgiften lämplig lantmäterexamen *vid Aalto-universitetet* eller en ingenjör eller tekniker som har avlagt en för uppgiften lämplig examen vid en yrkeshögskola eller en teknisk läroanstalt eller kommunens fastighetsingenjör eller en i tjänsteförhållande hos kommunen anställd ingenjör eller tekniker som har avlagt en ovan avsedd examen.

Förrättningsingenjören kan vara en i tjänsteförhållande vid *Lantmäteriverket* anställd diplomingenjör med för uppgiften lämplig lantmäterexamen, eller ingenjör eller tekniker med för uppgiften lämplig examen som avlagts vid en yrkeshögskola eller en teknisk läroanstalt, kommunens fastighetsingenjör eller en i tjänsteförhållande hos kommunen anställd ingenjör eller tekniker som har avlagt en ovan avsedd examen.

5 a §

En i tjänsteförhållande vid lantmäteriverket anställd förrättningsingenjör som avses i 5 § 1 mom. kan med samtycke av lantmäteribrådet förordnas att vara förrättningsingenjör vid en förrättning som avses i 5 § 3 mom.

6 §

Lantmäteriverkets centralförvaltning fastställer grunderna för och beloppet av det arvode, de ersättningar och det dagtraktamente som en god man erhåller. På gode män tillämpas i övrigt vad som i kommunallagen (365/1995) bestäms om kommunens förtroendevalda, om inte något annat föreskrivs nedan.

5 a §

En i tjänsteförhållande vid *Lantmäteriverket* anställd förrättningsingenjör som avses i 5 § 1 mom. kan med samtycke av Lantmäteriverket förordnas att vara förrättningsingenjör vid en förrättning som avses i 5 § 3 mom. *med beaktande av vad som föreskrivs i 4 mom. i den paragrafen.*

6 §

Lantmäteriverkets centralförvaltning fastställer grunderna för och beloppet av det arvode, de ersättningar och det dagtraktamente som en god man erhåller. På goda män tillämpas i övrigt vad som i kommunallagen (365/1995) bestäms om kommunens förtroendevalda, om inte något annat föreskrivs nedan.

10 a §

För olycksfall som inträffat vid skötsel av uppgiften som god man betalas ersättning av statens medel på samma grunder som det i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) föreskrivs om olycksfall i arbetet. Ersättning betalas till den del som den skadade inte enligt någon annan lag har rätt till ersättning enligt lagen om olycksfallsförsäkring.

10 b §

På ansökan om ersättning, ersättningsskyldighet, ersättning, behandling av ersättningsärende, förande av talan, tystnadsplikt och brott mot den, rätt att få uppgifter, rätt och skyldighet att lämna ut uppgifter, sökande av ändring i beslut i ett ersättningsärende, Statskontorets regressrätt och återkrav av grundlös ersättning tillämpas lagen om olycksfallsförsäkring, yrkessjukdomslagen (1343/1988) och lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991). Vad som föreskrivs i dessa lagar om arbetstagare, arbetsgivare och försäkringsanstalt tillämpas på motsvarande sätt på god man, Lantmäteriverket och med beaktande av bestämmelserna i 9 och 30 § i lagen om olycksfallsförsäkring på Statskontoret.

14 §

Ansökan om fastighetsförrättning skall göras skriftligen hos den lantmäteribyrå inom vars område föremålet för förrättningen eller den största delen av det är beläget. En förrättning som avses i 5 § 3 mom. söks dock hos den som för kommunens fastighetsregister. Nedan bestäms särskilt om hur en förrättning blir anhängig utan ansökan.

15 §

Är ansökan gjord enligt denna lag och de stadganden och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, skall lantmäteribyrån eller fastighetsregisterföraren utfärda förrättningsförordnande för verkställande av förrättning.

68 §

För projektnyskifte och för sådant nyskifte som kan främja överlåtandet av mark som tillskottsområden eller annars avsevärt förbättra förhållandena på orten, kan lantmäteribyrån utfärda förrättningsförordnande utan ansökan.

102 §

Om det vid en fastighetsbestämning framgår att ett fel som avses i 278 § har begåtts, skall fastighetsregistermyndigheten överföra ärendet till lantmäteriverkets centralförvaltning sedan förrättningen har vunnit laga kraft.

192 §

När en förrättning har vunnit laga kraft enligt 284 §, görs anteckningar om förrättningen i fastighetsregistret. Har alla sakägare meddelat att de godkänner förrättningen, kan anteckningarna göras i fastighetsregistret före utgången av besvärstiden.

14 §

Ansökan om fastighetsförrättning ska göras skriftligen hos *Lantmäteriverket*. En förrättning som avses i 5 § 3 mom. söks dock hos den som för kommunens fastighetsregister. Nedan bestäms särskilt om hur en förrättning blir anhängig utan ansökan.

15 §

Om ansökan har gjorts i enlighet med denna lag och de bestämmelser som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den, ska *Lantmäteriverket* eller fastighetsregisterföraren utfärda förrättningsförordnande för verkställande av förrättning.

68 §

För projektnyskifte och för sådant nyskifte som kan främja överlåtandet av mark som tillskottsområden eller annars avsevärt förbättra förhållandena på orten, kan *Lantmäteriverket* utfärda förrättningsförordnande utan ansökan.

102 §

Om det vid en fastighetsbestämning framgår att ett fel som avses i 278 § har begåtts, ska fastighetsregistermyndigheten överföra ärendet till *Lantmäteriverkets* centralförvaltning sedan förrättningen har vunnit laga kraft.

192 §

När en förrättning har vunnit laga kraft enligt 284 §, görs anteckningar om förrättningen i fastighetsregistret. Har alla sakägare meddelat att de godkänner förrättningen, kan anteckningarna i fastighetsregistret göras före utgången av besvärstiden. *Vad som föreskrivs i detta moment gäller också antecknande i fastighetsregistret av sådana beslut av fastighetsregisterföraren som avses i 3 § 1 mom.*

212 §

Förrättningskostnaderna för projektnyskifte enligt 67 § 4 mom. betalas av den som genomför projektet. Om lantmäteribrån med stöd av 68 § 2 mom. har utfärdat förrättningsförordnande för annat nyskifte utan ansökan, betalas förrättningskostnaderna helt och hållet av statens medel. Vidtas vid en och samma nyskiftesförrättning ägoregleringsåtgärder som följer av de behov som avses i såväl 67 § 4 mom. som i 67 § 1 mom., svarar den som genomför projektet för förrättningskostnaderna för de åtgärder som behövs med anledning av projektet. Till övriga delar tillämpas på förrättningskostnaderna vad som bestäms ovan i detta moment och i 209 §.

Förrättningskostnaderna för en fastighetsbestämning eller för en annan förrättning genom vilken en brist i fastighetsregistret eller i fastighetsindelningen kan avhjälpas eller ett fel i fastighetssystemet rättas eller tillförlitligheten och klarheten i fastighetssystemet annars främjas ska, enligt vad som bestäms närmare genom förordning av statsrådet, betalas av statens eller kommunens medel, till den del förrättningen eller åtgärden har påkallats av det allmänna intresset. I fråga om en förrättning som avses i 283 § betalas dock förrättningskostnaderna helt och hållet av statens eller kommunens medel. Förrättningskostnaderna betalas av statens medel om fastighetsregistret förs av lantmäteribrån och av kommunens medel om fastighetsregistret förs av en kommunal myndighet.

234 §

Besvärshandlingarna skall tillställas lantmäteriverkets lantmäteribrån. Besvärshandlingar som gäller en förrättning som har verkställts med stöd av ett förrättningsförordnande av kommunens fastighetsregisterförare skall likväl tillställas kommunens fastighetsregisterförare.

239 §

Besvärsskriften, som skall innehålla tillståndsansökan och de besvär som anförs, skall tillsammans med jorddomstolens dom eller beslut inlämnas i enlighet med 234 § 2 mom. till lantmäteribrån eller kommunens

212 §

Förrättningskostnaderna för projektnyskifte enligt 67 § 4 mom. betalas av den som genomför projektet. Om *Lantmäteriverket* med stöd av 68 § 2 mom. har utfärdat förrättningsförordnande för annat nyskifte utan ansökan, betalas förrättningskostnaderna helt och hållet av statens medel. Om det vid en och samma nyskiftesförrättning görs ägoreglering som följer av behov som avses i såväl 67 § 4 mom. som 67 § 1 mom., svarar den som genomför projektet för förrättningskostnaderna för de åtgärder som behövs med anledning av projektet. Till övriga delar tillämpas på förrättningskostnaderna vad som bestäms ovan i detta moment och i 209 §.

Förrättningskostnaderna för en fastighetsbestämning eller annan förrättning genom vilken en brist i fastighetsregistret eller fastighetsindelningen kan avhjälpas eller ett fel i fastighetssystemet rättas eller tillförlitligheten och klarheten i fastighetssystemet annars främjas ska, enligt vad som bestäms närmare genom förordning av statsrådet, betalas av statens eller kommunens medel, till den del förrättningen eller åtgärden har påkallats av det allmänna intresset. Förrättningskostnaderna för en förrättning som avses i 283 § betalas dock helt och hållet av statens eller kommunens medel. Förrättningskostnaderna betalas av statens medel, om fastighetsregistret förs av *Lantmäteriverket* och av kommunens medel, om fastighetsregistret förs av en kommunal myndighet.

234 §

Besvärshandlingarna ska *skickas till den behöriga jorddomstolen. Jorddomstolen ska lämna uppgift om besvären och besvärens innehåll till fastighetsregisterföraren.*

239 §

Besvärsskriften, som ska innehålla tillståndsansökan och de besvär som anförs, ska tillsammans med jorddomstolens dom eller beslut inlämnas till *jorddomstolen* senast den sextionde dagen efter den dag då jorddomsto-

fastighetsregisterförare senast den sextionde dagen efter den dag då jorddomstolens avgörande avkunnades eller gavs. Anför flera personer besvär över jorddomstolens avgörande, behöver endast ett exemplar av jorddomstolens avgörande fogas till besvärsskrifterna.

241 §

Lantmäteribrån och kommunens fastighetsregisterförare skall sända de fullföljdshandlingar som lämnats in till *dem* till högsta domstolen sedan den tid som föreskrivits för sökande av ändring har gått ut. Samtidigt skall förrättningshandlingarna tillställas högsta domstolen till påseende. Om en ändringsansökan uppenbart har gjorts för sent, sänds fullföljdshandlingarna till högsta domstolen utan att förrättningshandlingarna skickas med.

242 §

Behörig är den jorddomstol inom vars domkrets det område som saken gäller är beläget. Hör ett område till två eller flera jorddomstolars domkrets eller är det fråga om en rå som samtidigt är gräns mellan två eller flera domstolars domkrets, skall saken avgöras av den jorddomstol inom vars domkrets den myndighet vars förrättning eller avgörande det är fråga om har sitt förvaltningsställe.

255 §

Ett beslut genom vilket en ändringsansökan avvisas skall delges lantmäteribrån, fastighetsingenjören eller vägnämnden och i besvärssärenden, om förrättningen inte har slutförts, även förrättningsingenjören, som vid förrättningssammanträdet skall föredra det för de övriga sakägarna, vilka då skall anses ha fått del av avgörandet.

285 §

När ändring söks i lantmäteribråns beslut som avses i denna lag skall förvaltningsprocesslagen (586/1996) iakttagas, om inte något annat bestäms.

lens avgörande avkunnades eller gavs. Anför flera personer besvär över jorddomstolens avgörande, behöver endast ett exemplar av jorddomstolens avgörande fogas till besvärsskrifterna.

241 §

Jorddomstolen ska sända de fullföljdshandlingar som lämnats in till *den* till högsta domstolen sedan den tid som föreskrivits för sökande av ändring har gått ut. Samtidigt ska förrättningshandlingarna tillställas högsta domstolen till påseende. Om en ändringsansökan uppenbart har gjorts för sent, sänds fullföljdshandlingarna till högsta domstolen utan att förrättningshandlingarna skickas med. *Jorddomstolen ska lämna uppgift om sökandet av ändring till fastighetsregisterföraren.*

242 §

Behörig i ett mål eller ärende är den jorddomstol inom vars domkrets det område som saken gäller är beläget. Om området hör till två eller flera jorddomstolskretsar eller om det i saken är fråga om en rå som samtidigt utgör gränsen mellan två eller flera jorddomstolskretsar, *ska saken avgöras av den jorddomstol till vars domkrets största delen av det område eller den rå som saken gäller hör.*

255 §

Ett beslut genom vilket en ändringsansökan avvisas ska delges *Lantmäteriverket*, fastighetsingenjören eller vägnämnden och i besvärssärenden, om förrättningen inte har slutförts, även förrättningsingenjören, som vid förrättningssammanträdet ska föredra det för de övriga sakägarna, vilka då ska anses ha fått del av avgörandet.

285 §

Med undantag för beslut som avses i 3 mom. får Lantmäteriverkets beslut överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen

(586/1996).

Besvär över ett beslut genom vilket lantmäteri- byrån eller kommunens fastighetsregister- förare har vägrat att utfärda förrättningsför- ordnande anförs hos lantmäteriverkets cen- tralförvaltning.

Begäran om omprövning av ett beslut ge- nom vilket Lantmäteriverket eller kommu- nens fastighetsregisterförare har vägrat att ut- färda förrättningsförordnande får anföras hos Lantmäteriverkets centralförvaltning i enlig- het med förvaltningslagen (434/2003).

Ett beslut med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med för- valtningsprocesslagen. Besvären anförs hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets det område eller största delen av det område som saken gäller är beläget. I förvaltnings- domstolens beslut får ändring sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomsto- len beviljar besvärstillstånd.

287 §

Statens och andra offentliga samfunds myndigheter är trots sekretessbestämmelser- na på begäran skyldiga att lämna ut sak- ägarnas identifikations- och kontaktuppgifter till Lantmäteriverket och den kommun som ansvarar för förandet av fastighetsregistret för att informera om fastighetsförrättningen.

291 §

I syfte att styra det sätt på vilket förrätt- ningar och uppgifter som avses i denna lag utfärdar lantmäteriverkets centralförvaltning behövliga formulär för handlingarna samt be- stämmelser om de råmärken som skall an- vändas, de anteckningar som skall göras på kartan och om mätningarnas exakthet vid fas- tighetsförrättning.

291 §

I syfte att styra det sätt på vilket förrätt- ningar och uppgifter som avses i denna lag utförs utfärdar *Lantmäteriverkets* centralför- valtning behövliga formulär för handlingarna samt meddelar föreskrifter om de råmärken som ska användas, de anteckningar som ska göras på kartan och om exaktheten av mät- ningar vid fastighetsförrättning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (453/2002) 5 § 1 och 2 mom., 6 § 1 och 2 mom. samt 8 § 5 mom., av dem 6 § 2 mom. sådant det lyder i lag 576/2009, som följer:

Gällande lydelse

5 §

Förvaltningen av fastighetsdatasystemet

Lantmäteriverket sörjer för inrättandet, förvaltningen och upprätthållandet av det fastighetsdatasystem som avses i denna lag samt för informationstjänsterna och för utvecklandet av systemet.

För att täcka sina kostnader för förvaltningen och upprätthållandet av fastighetsdatasystemet samt för informationstjänsterna och utvecklandet av systemet får lantmäteriverket en sådan andel av inkomsterna av fastighetsdatasystemets prestationer som bestäms genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Bestämmelser om hur de kostnader som orsakas av andra åtgärder inom fastighetsdatasystemet täcks med inkomsterna av systemets prestationer samt om hur inkomsterna annars fördelas mellan de myndigheter som sköter systemet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Innan förordningen ges skall jord- och skogsbruksministeriet höra de centrala producenterna av information för fastighetsdatasystemet.

6 §

Utlämnande av uppgifter som informationstjänst

Lantmäteriverket skall bereda möjlighet för var och en att på *lantmäteribyran* avgiftsfritt få läsa de uppgifter som finns i fastighetsda-

Föreslagen lydelse

5 §

Förvaltningen av fastighetsdatasystemet

Lantmäteriverket sörjer för inrättandet, förvaltningen och upprätthållandet av det fastighetsdatasystem som avses i denna lag samt för informationstjänsterna och för utvecklandet av systemet.

För att täcka sina kostnader för förvaltningen och upprätthållandet av fastighetsdatasystemet samt för informationstjänsterna och utvecklandet av systemet får *Lantmäteriverket* en sådan andel av inkomsterna av fastighetsdatasystemets prestationer som bestäms genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Bestämmelser om hur de kostnader som orsakas av andra åtgärder inom fastighetsdatasystemet täcks med inkomsterna av systemets prestationer samt bestämmelser om hur inkomsterna annars fördelas mellan de myndigheter som sköter systemet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Innan en förordning utfärdas ska jord- och skogsbruksministeriet höra de viktigaste producenterna av information för fastighetsdatasystemet.

6 §

Utlämnande av uppgifter som informationstjänst

Lantmäteriverket ska ge möjlighet för var och en att vid *Lantmäteriverket* avgiftsfritt få läsa de uppgifter som finns i fastighetsdata-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

tasystemet och att göra anteckningar om dem. Mot avgift lämnas uppgifter ut i form av utdrag, intyg, bevis *och* andra utskrifter *eller* med hjälp av teknisk anslutning. Om inte särskilda skäl föranleder något annat, kan en kopia av uppgifterna ges i elektronisk form mot avgift.

Utdrag, intyg, bevis och andra utskrifter samt i 1 mom. avsedda kopior kan ges av kommuner, *lantmäteribyråer* och magistrater samt med stöd av beslut som *lantmäteriverket* meddelat även av andra myndigheter som har en teknisk anslutning till fastighetsdatasystemet.

8 §

Skadeståndsansvar

Om felaktigheten hos en uppgift i fastighetsdatasystemet orsakas av verksamhet enligt 5 § 1 mom. inom *lantmäteriverket*, vilket svarar för fastighetsdatasystemets förvaltning, ansvarar *lantmäteriverket* för skada som felet åsamkat den som lämnat ut uppgiften, i enlighet med vad som bestäms i 2 mom.

systemet och att göra anteckningar om dem. Mot avgift lämnas uppgifter ut i form av utdrag, intyg, bevis *och* andra utskrifter *samt* med hjälp av teknisk anslutning. Om inte särskilda skäl föranleder något annat, kan en kopia av uppgifterna ges i elektronisk form mot avgift.

Utdrag, intyg, bevis och andra utskrifter samt i 1 mom. avsedda kopior kan ges av kommuner, *Lantmäteriverket* och magistrater samt med stöd av beslut som *Lantmäteriverket* meddelat även av andra myndigheter som har en teknisk anslutning till fastighetsdatasystemet.

8 §

Skadeståndsansvar

Om felaktigheten hos en uppgift i fastighetsdatasystemet orsakas av verksamhet enligt 5 § 1 mom. inom *Lantmäteriverket*, som svarar för fastighetsdatasystemets förvaltning, ansvarar *Lantmäteriverket* i enlighet med 2 mom. för sådan skada som felet orsakat den som lämnat ut uppgiften.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av fastighetsregisterlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i fastighetsregisterlagen (392/1985) 18 och 19 § samt
ändras 3 § 2 mom., 5 § 1 och 4 mom., 11 § 2 mom. samt 12 § 2 mom., av dem 3 § 2 mom. och 11 § 2 mom. sådana de lyder i lag 454/2002 samt 5 § 1 och 4 mom. sådana de lyder i lag 323/1999, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Lantmäteribrån beslutar på ansökan av kommunen eller på eget initiativ om ändring av byindelningen och av namnet på en registerby. Den som för fastighetsregistret beslutar på ansökan av ägaren till en registerenhet om ändring av registerenhetens namn.

5 §

Fastighetsregistret förs av lantmäteriverkets lantmäteribråer enligt vad lantmäteriverkets centralförvaltning bestämmer. På detaljplaneområden, med undantag för sådana stranddetaljplaneområden som avses i 10 kap. markanvändnings- och bygglagen (132/1999), förs fastighetsregister likväl av kommunens fastighetsingenjör, om kommunen beslutar åta sig att föra fastighetsregister. Finns det i en kommun flera fastighetsingenjörer, skall kommunen bestämma vilken av dem som skall föra fastighetsregister.

Ansvaret för förändret av fastighetsregister övergår vid ingången av det femte kalenderåret efter det kalenderår under vilket kommunen har fattat ett beslut som avses i 1 eller 3 mom., om inte kommunen avtalar om något annat med lantmäteriverkets lantmäteribrå.

11 §

Staten eller kommunen är dock enligt 1 mom. skadeståndsskyldig endast om den oriktiga registeruppgiften gäller

- 1) arealen av en registerenhet vars område

Föreslagen lydelse

3 §

Lantmäteriverket beslutar på ansökan av kommunen eller på eget initiativ om ändring av byindelningen och av namnet på en registerby. Den som för fastighetsregistret beslutar på ansökan av ägaren till en registerenhet om ändring av registerenhetens namn.

5 §

Fastighetsregistret förs av *Lantmäteriverket* enligt vad *Lantmäteriverket*s centralförvaltning bestämmer. På detaljplaneområden, med undantag för sådana stranddetaljplaneområden som avses i 10 kap. markanvändnings- och bygglagen (132/1999), förs fastighetsregister likväl av kommunens fastighetsingenjör, om kommunen beslutar åta sig att föra fastighetsregister. Finns det i en kommun flera fastighetsingenjörer, ska kommunen bestämma vilken av dem som ska föra fastighetsregister.

Ansvaret för förändret av fastighetsregister övergår vid ingången av det femte kalenderåret efter det kalenderår under vilket kommunen har fattat ett beslut som avses i 1 eller 3 mom., om inte kommunen avtalar om något annat med *Lantmäteriverket*.

11 §

Staten eller kommunen är dock enligt 1 mom. skadeståndsskyldig endast om den oriktiga registeruppgiften gäller

- 1) arealen av en registerenhet vars område

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

har mätts på nytt vid en förrättning eller i något annat sammanhang,

2) vid en förrättning stiftade, flyttade eller upphävda servitut eller andra motsvarande nyttjanderätter, med undantag av uppgifter om placeringen av ett servitut eller en nyttjanderätt,

3) en fastighets andel i ett samfällt område eller i en gemensam särskild förmån, eller en enskild särskild förmån som hör till fastigheten, om vid en förrättning har träffats ett avgörande som har rättskraft angående andelen eller förmånen, eller

4) registerenheters inbördes läge, till den del läget har bestämts vid en förrättning.

har mätts på nytt vid en förrättning eller i något annat sammanhang,

2) vid en förrättning stiftade, flyttade eller upphävda servitut eller andra motsvarande nyttjanderätter, med undantag av uppgifter om placeringen av ett servitut eller en nyttjanderätt *och om kontaktpersonen för väglaget för en enskild väg,*

3) en fastighets andel i ett samfällt område eller i en gemensam särskild förmån, eller en enskild särskild förmån som hör till fastigheten, om vid en förrättning har träffats ett avgörande som har rättskraft angående andelen eller förmånen, eller

4) registerenheters inbördes läge, till den del läget har bestämts vid en förrättning.

12 §

12 §

Staten eller kommunens rätt till ersättning med stöd av 1 mom. begynner den dag då staten eller kommunen till den skadelidande betalt skadestånd eller genom laga kraft vunnet domstolsutslag ålagts att betala skadestånd. Om utkrävande av ersättning beslutar för statens vidkommande lantmäteristyrelsen och för kommunens vidkommande kommunstyrelsen. Staten eller kommunen kan helt eller delvis avstå från ersättning, om det med beaktande av skadans storlek och omständigheterna i övrigt vore oskäligt att kräva sådan.

Staten eller kommunens rätt till ersättning med stöd av 1 mom. börjar den dag då staten eller kommunen till den skadelidande betalt skadestånd eller genom laga kraft vunnet domstolsutslag ålagts att betala skadestånd. Beslut om att ersättning ska krävas ut fattas på statens vägnar av *Lantmäteriverket* och på kommunens vägnar av kommunstyrelsen. Staten eller kommunen kan helt eller delvis avstå från ersättning, om det med beaktande av skadans storlek och omständigheterna i övrigt är oskäligt att kräva sådan.

18 §

När denna lag har trätt i kraft, skall lantmäteristyrelsen och berörda kommuner utan dröjsmål vidta åtgärder för att få till stånd och ta i bruk fastighetsregister. Om ibruktage av fastighetsregister i kommun stadgas genom förordning.

Efter det fastighetsregistret tagits i bruk förs inte jordregister eller tomtbok över fastigheterna i kommunen.

(upphävs)

19 §

På fastighetsregistret och på anteckningar däri skall efter det fastighetsregistret tagits i bruk tillämpas vad som på andra ställen i lagstiftningen stadgas om jordregister, tomtbok, registerkarta och tomtbokskarta samt om anteckningar i dessa. Vad som på andra stäl-

(upphävs)

len i lagstiftningen stadgas om utdrag ur jordregistret och tomtboken samt om utdrag ur registerkarta och tomtbokskarta gäller, efter det fastighetsregistret tagits i bruk, utdrag ur fastighetsregistret och i fråga om fastighetsregisterkartan.

Lantmäteristyrelsen kan bestämma att uppgifter som avses i denna lag och i stadganden som utfärdats med stöd av lagen skall införas även i jordregistret och tomtboken.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om stöd för nyskiften

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen om stöd för nyskiften (24/1981) 6 § 2 mom., 7 § och 10 a § 1 mom., sådana de lyder, 6 § 2 mom. i lag 1239/1994 samt 7 § och 10 a § 1 mom. i lag 990/2010, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

6 §

Lantmäteribyran beslutar om betalning av kostnader enligt 2 §.

Lantmäteriverket beslutar om betalning av kostnader enligt 2 §.

7 §

7 §

Lantmäteribyran betalar medel enligt 2 § i förskott till lägenhetens ägare eller innehavare eller, på förslag av förrättningsmännen, till någon annan person, sammanslutning eller myndighet som utsetts vid förrättningen.

Har medel som avses i 1 mom. lyfts innan arbetet är utfört, ska det arbete som motsvarar det lyfta beloppet utföras inom två år efter att beloppet lyfts. Lantmäteribyran kan dock av särskilda skäl bevilja en förlängning av tidsfristen, dock för högst två år i sänder. Om arbetet inte slutförs inom utsatt tid, ska det lyfta beloppet återkrävas och på det ska, räknat från den dag då beloppet lyfts, en årlig ränta betalas enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

Lantmäteriverket betalar medel enligt 2 § i förskott till lägenhetens ägare eller innehavare eller, på förslag av förrättningsmännen, till någon annan person, sammanslutning eller myndighet som utsetts vid förrättningen.

Har medel som avses i 1 mom. lyfts innan arbetet är utfört, ska det arbete som motsvarar det lyfta beloppet utföras inom två år efter att beloppet lyfts. Lantmäteriverket kan dock av särskilda skäl bevilja en förlängning av tidsfristen, dock för högst två år i sänder. Om arbetet inte slutförs inom utsatt tid, ska Lantmäteriverket återkräva det belopp som lyfts och på det beloppet ta ut en årlig ränta enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) räknat från den dag då

Gällande lydelse

Lyfts de medel som avses i 1 mom. inte inom fem år efter att det beslut som avses i 6 § 2 mom. meddelades, har rätten till medlen gått förlorad, om inte lantmäteribrån av särskilda skäl beslutar något annat.

10 a §

Efter att ett beslut om återkrav av kostnaderna har fattats, ska lantmäteribrån utan dröjsmål sända ett meddelande till inskrivningsmyndigheten för att det pantansvar som avses i 10 § ska bli antecknat i lagfarts- och inteckningsregistret. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om när beloppet av de kostnader som återkrävs är så lågt att något meddelande eller någon anteckning dock inte behöver göras.

Föreslagen lydelse

medlen lyftes.

Lyfts de medel som avses i 1 mom. inte inom fem år efter att ett beslut enligt 6 § 2 mom. meddelades, har rätten till medlen gått förlorad, om inte *Lantmäteriverket* av särskilda skäl beslutar något annat.

10 a §

Efter att ett beslut om återkrav av kostnaderna har fattats, ska *Lantmäteriverket* utan dröjsmål sända ett meddelande till inskrivningsmyndigheten för att det pantansvar som avses i 10 § ska bli antecknat i lagfarts- och inteckningsregistret. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om när beloppet av de kostnader som återkrävs är så lågt att något meddelande eller någon anteckning dock inte behöver göras.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag**om ändring av lagen om fastighetsförrättningsavgift**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om fastighetsförrättningsavgift (558/1995) 2 §, 3 § 3 mom., 5 §, 7 § 2 mom. 1 punkten och 11 §, av dem 3 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1434/2001, och *fogas* till 7 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1434/2001 och 960/2009, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

2 §

Fastighetsförrättningsavgiften uppbärs till staten i de fall då fastighetsförrättningen har verkställts av en tjänsteman vid lantmäteriverket. För en fastighetsförrättning som har verkställts av kommunens tjänsteman uppbärs fastighetsförrättningsavgiften till kommunen.

Föreslagen lydelse

2 §

Fastighetsförrättningsavgiften uppbärs till staten i de fall då fastighetsförrättningen har verkställts av en tjänsteman vid *Lantmäteriverket*. För en fastighetsförrättning som har verkställts av kommunens tjänsteman uppbärs fastighetsförrättningsavgiften till kommunen.

3 §

Arbetsersättningen fastställs på grundval av den arbetstid som använts för förrättningen, de genomsnittliga lönekostnaderna samt de övriga kostnader som orsakas *Lantmäteriverket* eller kommunen för verkställandet av förrättningen. *Närmare bestämmelser om de övriga kostnader som ska beaktas när arbetsersättningen fastställs utfärdas genom förordning av statsrådet.*

5 §

Har den avgiftsskyldige vid en förrättning skött sådana uppgifter som ankommer på lantmäteribyrån, minskas förrättningsersättningen med motsvarande andel.

5 §

Har den avgiftsskyldige vid en förrättning skött sådana uppgifter som ankommer på *Lantmäteriverket*, minskas förrättningsersättningen med motsvarande andel.

7 §

Fastighetsförrättningsavgift bestäms inte heller för

1) en fastighetsförrättning som har verkställts för statens behov *i sådana fall som stadgas genom förordning*, då förrättningen har utförts av en tjänsteman vid det statliga lantmäteriverket,

7 §

Fastighetsförrättningsavgift bestäms inte heller för

1) en fastighetsförrättning som har verkställts för statens behov då förrättningen har utförts av en tjänsteman vid *Lantmäteriverket*,

Närmare bestämmelser om de fall i vilka fastighetsförrättningar är sådana som avses i 2 mom. I punkten utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Lantmäteribyrån kan på statens vägnar och kommunens fastighetsregisterförare på kommunens vägnar av särskilt vägande skäl bevilja en fysisk person eller ett dödsbo anstånd med betalningen av avgiften enligt vad som stadgas genom förordning. Ändring i lantmäteribyråns eller kommunens fastighetsregisterförarens beslut får inte sökas genom besvär.

11 §

Lantmäteriverket kan på statens vägnar och kommunens fastighetsregisterförare på kommunens vägnar av särskilt vägande skäl bevilja en fysisk person eller ett dödsbo anstånd med betalningen av avgiften.

Ändring i *Lantmäteriverkets* och kommunens fastighetsregisterförarens beslut får inte sökas genom besvär.

Närmare bestämmelser om de orsaker som kan utgöra grund för beviljande av betalningsuppskov utfärdas genom förordning av statsrådet.

7.

Lag**om ändring av 86 och 92 § i landsvägslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i landsvägslagen (503/2005) 86 § 1 mom. och 92 § 2 mom., som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

86 §

86 §

*Registrering av landsvägsförrättning**Registrering av landsvägsförrättning*

En landsvägsförrättning kan oberoende av utbetalning av ersättningar registreras när den vunnit laga kraft, och utbetalningen av ersättning behöver inte anmälas till lantmäteribrån.

En landsvägsförrättning kan oberoende av utbetalning av ersättningar registreras när den vunnit laga kraft, och utbetalningen av ersättning behöver inte anmälas till *Lantmäteriverket*.

92 §

92 §

*Förfaranden som gäller ett tidigare vägområde**Förfaranden som gäller ett tidigare vägområde*

Ett sådant område utanför en kommuns detaljplaneområde som har hört till en tidigare allmän väg och som före den 1 juli 1991 har övergått i kommunens ägo och som inte sedan tidigare hör till en fastighet bildas till lägenhet eller fogas till en fastighet vid en förrättning enligt 41 § i fastighetsbildningslagen. Lantmäteribrån meddelar förordnande om verkställande av förrättningen utan ansökan efter att först ha hört kommunen. Kommunen betalar förrättningskostnaderna.

Ett sådant område utanför en kommuns detaljplaneområde som har hört till en tidigare allmän väg och som före den 1 juli 1991 har övergått i kommunens ägo och som inte sedan tidigare hör till en fastighet bildas till lägenhet eller fogas till en fastighet vid en förrättning enligt 41 § i fastighetsbildningslagen. *Lantmäteriverket* meddelar förordnande om verkställande av förrättningen utan ansökan efter att först ha hört kommunen. Kommunen betalar förrättningskostnaderna.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag**om ändring av lagen om enskilda vägar**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om enskilda vägar (358/1962) 38 c § 1 och 3 mom., 40 § 2 mom., 41 § 1 och 3 mom., 51 a §, 52 § 4 mom., 55 § och 67 § 7 punkten,

sådana de lyder, 38 c 1 mom. i lag 185/2003, 38 c 3 mom., 40 § 2 mom. och 41 § 1 mom. i lag 1079/2000, 41 § 3 mom. i lag 916/2011, 51 a § i lagarna 555/1995 och 1079/2000, 52 § 4 mom. och 67 § 7 punkten i lag 555/1995 och 55 § i lag 1019/1993, samt

fogas till 43 §, sådan den lyder i lag 555/1995, ett nytt 2 mom. och till 51 a §, sådan den lyder i lagarna 555/1995 och 1079/2000, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

38 c §

Inom ett område där vägrätterna är oklara eller inom vilket det på grund av ändrade trafikförhållanden är nödvändigt att bygga eller dra in vägar eller reglera vägrätterna på något annat sätt, kan en vägförrättning som gäller ett sådant område verkställas på kommunens, väglagets eller fastighetsägarens ansökan för att ändamålsenliga vägförbindelser skall kunna ordnas och vägrätterna fås att motsvara de ändrade förhållandena (*lokal vägförrättning*). Om ordnandet av vägförbindelserna är nödvändigt för att minska den lokala trafiken på en allmän väg eller för att slopa eller för att minska antalet plankorsningar mellan väg och järnväg, får lokal vägförrättning sökas även av väghållaren för den allmänna vägen eller av banhållaren. En sådan vägförrättning söks hos lantmäteribyran, som utfärdar förrättningsförordnandet och sköter om verkställandet av förrättningen även i sådana fall då den helt och hållet gäller ett område som avses i 5 § 3 mom. fastighetsbildningslagen. Om allmänt intresse kräver det, kan lantmäteribyran utfärda förordnande för verkställande av lokal vägförrättning utan ansökan.

I fråga om betalningen av kostnaderna för en lokal vägförrättning tillämpas 47 §. Om förrättningen har anhängiggjorts på ansökan och om den helt eller delvis berott på allmänt intresse, kan förrättningskostnaderna helt el-

Föreslagen lydelse

38 c §

Inom ett område där vägrätterna är oklara eller inom vilket det på grund av ändrade trafikförhållanden är nödvändigt att bygga eller dra in vägar eller reglera vägrätterna på något annat sätt, kan en vägförrättning som gäller ett sådant område verkställas på kommunens, väglagets eller fastighetsägarens ansökan för att ändamålsenliga vägförbindelser ska kunna ordnas och vägrätterna fås att motsvara de ändrade förhållandena (*lokal vägförrättning*). Om ordnandet av vägförbindelserna är nödvändigt för att minska den lokala trafiken på en allmän väg eller för att slopa eller för att minska antalet plankorsningar mellan väg och järnväg, får lokal vägförrättning sökas även av väghållaren för den allmänna vägen eller av banhållaren. En sådan vägförrättning söks hos *Lantmäteriverket*, som utfärdar förrättningsförordnandet och sköter om verkställandet av förrättningen även i sådana fall då den helt och hållet gäller ett område som avses i 5 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen. Om allmänt intresse kräver det, kan *Lantmäteriverket* utfärda förordnande för verkställande av lokal vägförrättning utan ansökan.

I fråga om betalningen av kostnaderna för en lokal vägförrättning tillämpas 47 §. Om förrättningen har anhängiggjorts på ansökan och om den helt eller delvis berott på allmänt intresse, kan förrättningskostnaderna helt el-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ler delvis betalas av statens medel. Förrättningsmännen fattar beslut om detta. Ändring i förrättningsmännens beslut får inte sökas genom besvär. Om förrättningen verkställs utan ansökan på lantmäteribyråns förordnande, betalas förrättningskostnaderna av statens medel.

ler delvis betalas av statens medel. Förrättningsmännen fattar beslut om detta. Ändring i förrättningsmännens beslut får inte sökas genom besvär. Om förrättningen verkställs utan ansökan på *Lantmäteriverket* förordnande, betalas förrättningskostnaderna av statens medel.

40 §

40 §

Förrättningsingenjören kan vara en diplomingenjör, ingenjör eller tekniker anställd hos lantmäteriverket eller kommunen i enlighet med vad som anges i 5 och 5 a § fastighetsbildningslagen. I fråga om förrättningsingenjören och gode männen iaktas i övrigt vad som föreskrivs om förrättningsingenjörer och gode män i fastighetsbildningslagen.

Förrättningsingenjören kan vara en diplomingenjör, ingenjör eller tekniker anställd hos *Lantmäteriverket* eller kommunen i enlighet med vad som anges i 5 och 5 a § i fastighetsbildningslagen. I fråga om förrättningsingenjören och goda männen iaktas i övrigt vad som föreskrivs om förrättningsingenjörer och goda män i fastighetsbildningslagen.

41 §

41 §

Förordnande om vägförrättning skall sökas skriftligen hos den lantmäteribyrå inom vars område vägen eller största delen därav ligger. Om vägförrättningen gäller ett område som i sin helhet är ett sådant område som avses i 5 § 3 mom. fastighetsbildningslagen, söks förrättningen hos kommunens fastighetsregisterförare.

Förordnande om vägförrättning ska sökas skriftligen hos *Lantmäteriverket*. Om vägförrättningen gäller ett område som i sin helhet är ett sådant område som avses i 5 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen, söks förrättningen hos kommunens fastighetsregisterförare.

Lantmäteribyran eller, om det är fråga om ett sådant område som avses i 5 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen, kommunens fastighetsregisterförare kan utan ansökan anhängiggöra en vägförrättning i sådana fall som avses i 283 § i fastighetsbildningslagen.

Lantmäteriverket eller, om det är fråga om ett sådant område som avses i 5 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen, kommunens fastighetsregisterförare kan utan ansökan anhängiggöra en vägförrättning i sådana fall som avses i 283 § i fastighetsbildningslagen.

43 §

I fråga om rätten för Lantmäteriverket och den kommun som sörjer för förändret av fastighetsregistret att få uppgifter för skötseln av lagstadgade tjänsteuppgifter i frågor som gäller enskilda vägar enligt denna lag, tillämpas vad som föreskrivs i 287 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen.

51 a §

51 a §

Lantmäteribyran för register över de enskilda vägar i fråga om vilka väglag har grundats för skötseln av vägärenden (register över enskilda vägar). Lantmäteribyran för register

Lantmäteriverket för register över de enskilda vägar i fråga om vilka väglag har grundats för skötseln av vägärenden (*register över enskilda vägar*). *Registret över enskilda*

över enskilda vägar också då det gäller enskilda vägar på sådana områden som avses i 5 § 3 mom. fastighetsbildningslagen. I registret införs följande uppgifter:

1) väglagets namn och den kommun inom vilken vägen löper,

2) sysslomannens eller bestyrelseordförandens namn och adress,

3) en rättighet som avses i 12 eller 13 § och den fastighet som belastas av rättigheten samt uppgift om huruvida rättigheten tillkommer vägdelägarna gemensamt eller någon av dem,

4) en vägs eller vägdelans anslutning till eller avskiljande från väglagets väg samt sammanslagning av två eller flera väglag eller delning eller upplösning av väglaget, samt

5) indragning eller upphörande av väglagets väg eller en del av vägen.

Det ankommer på lantmäteriverkets centralförvaltning att meddela anvisningar om det register som nämns i 1 mom.

Lantmäteribyran skall på begäran ge utdrag ur det register som avses i 1 mom.

vägar är en del av det fastighetsdatasystem som avses i 3 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informationstjänster (453/2002). Lantmäteriverket för register över enskilda vägar också då det gäller enskilda vägar på sådana områden som avses i 5 § 3 mom. i fastighetsbildningslagen.

Användningssyftet för registret över enskilda vägar är att

1) möjliggöra inskrivning av vägrätter och andra bruksrättigheter som inrättats till förmån för delägarna i ett väglag för att kunna befästa rättigheterna och för att kunna trygga utomståendes rättigheter,

2) främja behandlingen av förrättningar, fastighetsförrättningar och andra ärenden som gäller enskilda vägar enligt denna lag, samt

3) säkerställa att uppgifter om vägrätter och andra bruksrättigheter finns tillgängliga för beredning, genomförande och tillsyn i fråga om rättshandlingar och projekt som gäller fastigheter och enskilda vägar som förvaltas av väglag liksom även för domstolarnas och myndigheternas verksamhet.

I fastighetsdatasystemet införs

1) väglagets namn, *nummer*, den kommun inom vilken vägen löper och vägens utsträckning,

2) sysslomannens eller bestyrelseordförandens namn, *personbeteckning och kontaktuppgifter samt ändringar i dessa uppgifter*,

3) en rättighet som avses i 12 eller 13 § och den fastighet som belastas av rättigheten samt uppgift om huruvida vägdelägarna har rättigheten gemensamt eller om den innehas av någon av dem,

4) en vägs eller vägdelans anslutning till eller avskiljande från väglagets väg samt sammanslagning av två eller flera väglag eller delning eller upplösning av väglaget,

5) indragning eller upphörande av väglagets väg eller en del av vägen.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag tillämpas på sekretess för och utlämnande av personuppgifter lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt på annan behandling av personuppgifter personuppgiftslagen (523/1999). Bestämmelser om hur uppgifter lämnas ut ur fastighetsdatasystemet finns i 6 § i lagen om ett fastighetsdatasystem och anslutande informations-

tjänster.

De uppgifter som ska föras in i registret över enskilda vägar förvaras permanent, om inte något annat särskilt bestäms i lag. Om uppgifterna i registret har ändrats, ska bevarandet och användbarheten av de tidigare uppgifterna säkerställas genom separat arkivering eller på något annat sätt som datatekniken möjliggör.

52 §

Vägnämnden skall lämna lantmäteribrån de uppgifter som avses i 51 a § 1 mom. 1, 2 och 4 punkten, när vägnämnden i saken har fattat ett beslut som vunnit laga kraft. Har ett beslut som vid väglagets stämma fattats i en fråga som avses i 67 § 7 punkten hänskjutits till vägnämnden för avgörande, skall vägnämnden underrätta lantmäteribrån om sitt beslut i saken sedan det har vunnit laga kraft. Vägnämnden skall när den underrättar lantmäteribrån om ett beslut som avses i 1 mom. 7 punkten bifoga en karta som utvisar den väg som beslutet gäller.

55 §

Ändring i vägnämndens beslut enligt denna lag söks genom besvär hos jorddomstolen. Besvären skall anföras skriftligt och till besvären skall fogas ett utdrag eller en officiell avskrift av vägnämndens protokoll i ärendet jämte beslut. Besvärshandlingarna skall inges av ändringssökanden personligen eller av hans befullmäktigade ombud eller genom bud eller med posten tillställas lantmäteribrån senast den trettionde dagen efter det vägnämndens beslut fattats.

67 §

Sysslomannen eller bestyrelsen åligger:

7) att lämna lantmäteribrån uppgifter som avses i 51 a § 1 mom. 2 punkten, när väglaget vid sin stämma har fattat beslut i saken;

52 §

Vägnämnden ska lämna *Lantmäteriverket* de uppgifter som avses i 51 a § 3 mom. 1, 2 och 4 punkten, när vägnämnden har fattat ett sådant beslut i saken som vunnit laga kraft. Har ett beslut som vid väglagets stämma fattats i en fråga som avses i 67 § 7 punkten hänskjutits till vägnämnden för avgörande, ska vägnämnden underrätta *Lantmäteriverket* om sitt beslut i saken sedan det har vunnit laga kraft. Vägnämnden ska när den underrättar *Lantmäteriverket* om ett beslut som avses i 1 mom. 7 punkten bifoga en karta som utvisar den väg som beslutet gäller.

55 §

Ändring i vägnämndens beslut enligt denna lag söks genom besvär hos jorddomstolen. Besvären ska anföras skriftligt och till besvären ska fogas ett utdrag eller en officiell avskrift av vägnämndens protokoll i ärendet jämte beslut. Besvärshandlingarna ska inges av ändringssökanden personligen eller av hans eller hennes befullmäktigade ombud eller genom bud eller med posten tillställas *jorddomstolen* senast den trettionde dagen efter det att vägnämnden fattade sitt beslut.

67 §

Sysslomannen eller bestyrelsen åligger

7) att lämna *Lantmäteriverket* uppgifter som avses i 51 a § 3 mom. 2 punkten, när väglaget vid sin stämma har fattat beslut i saken;

9.

Lag**om ändring av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977) 6 §, sådan den lyder i lag 476/1996,

ändras 5 § 2 mom., 10 § 2 mom., 11, 13 och 20 §, 52 § 4 mom., 53 § 2 mom., 54 § 2 mom., 71 § 2 mom., 72 c och 72 d §, 76 § 2 mom., 79 § 1 mom., 84 § 2 mom., 86 § 3 mom., 87 och 93 § samt 97 § 2 mom.,

sådana de lyder, 5 § 2 mom., 10 § 2 mom., 72 c §, 86 § 3 mom. samt 87 och 93 § i lag 476/1996, 11 § i lagarna 476/1996 och 1144/1999, 13 § i lag 1144/1999, 20 §, 52 § 4 mom., 71 § 2 mom. och 97 § 2 mom. i lag 709/1993, 53 § 2 mom. och 84 § 2 mom. i lag 917/2011, 54 § 2 mom. och 79 § 1 mom. i lag 580/2009 samt 72 d § och 76 § 2 mom. i lag 1433/2001, samt

fogas till 101 §, sådan den lyder i lag 1394/2009, ett nytt 2 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

5 §

5 §

Om inlösningsstillstånd söks för ett företag som avses i 9 § 4 mom. och om ingen motsätter sig att inlösningsstillstånd utfärdas eller det är fråga om inlösen som är av mindre betydelse med avseende på allmänt och enskilt intresse, avgörs ansökan om inlösningsstillstånd av lantmäteribrån.

Om inlösningsstillstånd söks för ett företag som avses i 9 § 4 mom. och om ingen motsätter sig att inlösningsstillstånd utfärdas eller det är fråga om inlösen som är av mindre betydelse med avseende på allmänt och enskilt intresse, avgörs ansökan om inlösningsstillstånd av *Lantmäteriverket*.

6 §

Behörig i ett inlösningsärende är den lantmäteribrån inom vars verksamhetsområde den egendom finns som skall inlösas.

Finns endast en obetydlig del av den egendom som inlöses för ett och samma ändamål inom en annan lantmäteribråns verksamhetsområde, skall samtliga inlösningar verkställas vid den lantmäteribrån inom vars verksamhetsområde största delen av egendomen finns.

(upphävs)

10 §

10 §

Beslut om inlösningsstillstånd skall utan dröjsmål i den ordning som stadgas i 9 §

Beslut om inlösningsstillstånd ska utan dröjsmål i den ordning som föreskrivs i 9 §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

I mom. meddelas dem som enligt 8 § skall höras i saken samt sökanden. När inlösningsstillståndet har utfärdats av statsrådet skall beslutet om inlösningsstillstånd dessutom utan dröjsmål genom tjänstebrev meddelas lantmäteribrån, vilken samtidigt skall tillställas exemplar av ansökningshandlingarna.

I mom. meddelas dem som enligt 8 § ska höras i saken samt sökanden. När inlösningsstillståndet har utfärdats av statsrådet ska beslutet om inlösningsstillstånd dessutom utan dröjsmål genom tjänstebrev meddelas *Lantmäteriverket*, vilket samtidigt ska ges exemplar av ansökningshandlingarna.

11 §

Förordnande om verkställande av inlösen utfärdas av lantmäteribrån sedan den beviljat inlösningsstillstånd eller fått kännedom om det beslut genom vilket inlösningsstillstånd beviljats.

Förordnande om verkställande av inlösen enligt 5 § 3 mom. samt sådan annan inlösen till vilken sökanden har rätt utan inlösningsstillstånd utfärdas av lantmäteribrån på ansökan.

11 §

Förordnande om verkställande av inlösen utfärdas av *Lantmäteriverket* sedan det beviljat inlösningsstillstånd eller fått kännedom om det beslut genom vilket inlösningsstillstånd beviljats.

Förordnande om verkställande av inlösen enligt 5 § 3 mom. samt sådan annan inlösen till vilken sökanden har rätt utan inlösningsstillstånd utfärdas av *Lantmäteriverket* på ansökan.

13 §

Till förrättningsingenjör skall lantmäteribrån förordna en lantmäteringenjör som verkställer lantmäteriförrättningar och är tillräckligt förtrogen med inlösningsärenden. Om en förrättning i sin helhet sker inom en kommuns detaljplaneområde, med undantag för stranddetaljplaneområden enligt 10 kap. markanvändnings- och bygglagen (132/1999), och kommunen inte är sakägare vid inlösningsförrättningen, kan med kommunens samtycke en fastighetsingenjör som har motsvarande förtrogenhet med inlösningsärenden förordnas till förrättningsingenjör.

13 §

Till förrättningsingenjör ska *Lantmäteriverket* förordna en lantmäteringenjör som verkställer lantmäteriförrättningar och är tillräckligt förtrogen med inlösningsärenden. Om en förrättning i sin helhet sker inom en kommuns detaljplaneområde, med undantag för stranddetaljplaneområden enligt 10 kap. markanvändnings- och bygglagen (132/1999), och kommunen inte är sakägare vid inlösningsförrättningen, kan med kommunens samtycke en fastighetsingenjör som har motsvarande förtrogenhet med inlösningsärenden förordnas till förrättningsingenjör.

20 §

Inlösningar som grundar sig på ett och samma inlösningsstillstånd skall behandlas vid samma förrättning. Lantmäteribrån kan dock vid utfärdandet av förrättningsförordnande eller under förrättningen åtskilja på samma inlösningsstillstånd grundade inlösningar för behandling vid olika förrättningar, om det för påskyndande av inlösningen eller av annan orsak är nödvändigt.

20 §

Inlösningar som grundar sig på ett och samma inlösningsstillstånd ska behandlas vid samma förrättning. *Lantmäteriverket* kan dock vid utfärdandet av förrättningsförordnande eller under förrättningen åtskilja på samma inlösningsstillstånd grundade inlösningar för behandling vid olika förrättningar, om det för påskyndande av inlösningen eller av annan orsak är nödvändigt.

52 §

Sökanden skall utan dröjsmål underrätta lantmäteribrån om att ersättning har betalats

52 §

Sökanden ska utan dröjsmål underrätta *Lantmäteriverket* om att ersättning har betalats

och samtidigt framlägga utredning om detta.

och samtidigt framlägga utredning om detta.

53 §

Då förvärv av äganderätten till en fastighet eller ett område som ska inlösas eller då uppkomsten av andra till avslutande av inlösningsen hörande rättsverkningar är av vikt för att syftet med inlösningsen ska kunna nås och då besvär över inlösningsbeslutet gäller endast ersättningar eller kostnader eller annars någon sådan omständighet som inte inverkar på bestämmandet av föremålet för inlösningsen eller på anteckningar som annars ska göras i fastighetsregistret, kan behövliga registeranteckningar om förrättningen göras på anhållan av den som ansökt om inlösen, även om inlösningsbeslutet inte till alla delar vunnit laga kraft, under förutsättning att den av inlösningskommissionen fastställda inlösningsersättningen behörigen har betalats. Gäller besvär som utgör hinder för registrering endast vissa av de fastigheter som hör till förrättningen, kan registeranteckningarna rörande de övriga fastigheterna göras utan inväntande av att inlösningsbeslutet ska vinna laga kraft. Ovan avsedda anhållan ska riktas till lantmäteribråns som ska tillställa fastighetsregisterföraren de uppgifter som behövs för registreringen samt anmäla anhållan om registrering till jorddomstolen. Jorddomstolen kan förbjuda registrering till dess besvären har avgjorts. Jorddomstolen kan fatta ett beslut som avses i detta moment också med ordföranden ensam.

54 §

Om fastighetsregistret förs av en kommun, ska kommunen utan dröjsmål meddela lantmäteribråns att inlösningsförrättningen har antecknats i fastighetsregistret. Lantmäteribråns ska underrätta den myndighet som har utfärdat inlösningsstillståndet om att inlösningsen har avslutats och, när det är fråga om inlösen enligt 3 § 2 punkten, genom bevislig delgivning meddela ägaren eller innehavaren detta. Bestämmelser om anmälan till inskrivningsmyndigheten finns i 79 § 1 mom.

53 §

Då förvärv av äganderätten till en fastighet eller ett område som ska inlösas eller då uppkomsten av andra till avslutande av inlösningsen hörande rättsverkningar är av vikt för att syftet med inlösningsen ska kunna nås och då besvär över inlösningsbeslutet gäller endast ersättningar eller kostnader eller annars någon sådan omständighet som inte inverkar på bestämmandet av föremålet för inlösningsen eller på anteckningar som annars ska göras i fastighetsregistret, kan behövliga registeranteckningar om förrättningen göras på anhållan av den som ansökt om inlösen, även om inlösningsbeslutet inte till alla delar vunnit laga kraft, under förutsättning att den av inlösningskommissionen fastställda inlösningsersättningen behörigen har betalats. Gäller besvär som utgör hinder för registrering endast vissa av de fastigheter som hör till förrättningen, kan registeranteckningarna rörande de övriga fastigheterna göras utan inväntande av att inlösningsbeslutet ska vinna laga kraft. Ovan avsedda anhållan ska riktas till *Lantmäteriverket* som ska tillställa fastighetsregisterföraren de uppgifter som behövs för registreringen samt anmäla anhållan om registrering till jorddomstolen. Jorddomstolen kan förbjuda registrering till dess besvären har avgjorts. Jorddomstolen kan fatta ett beslut som avses i detta moment också med ordföranden ensam.

54 §

Om fastighetsregistret förs av en kommun, ska kommunen utan dröjsmål meddela *Lantmäteriverket* att inlösningsförrättningen har antecknats i fastighetsregistret. *Lantmäteriverket* ska underrätta den myndighet som har utfärdat inlösningsstillståndet om att inlösningsen har avslutats och, när det är fråga om inlösen enligt 3 § 2 punkten, genom bevislig delgivning meddela ägaren eller innehavaren detta. Bestämmelser om anmälan till inskrivningsmyndigheten finns i 79 § 1 mom.

71 §

Nås inte överenskommelse om tilläggserättning, skall denna bestämmas vid en förrättning som hålls på ansökan av den som har framställt yrkandet. Vid förrättningen skall stadgandena om inlösningsförrättning iaktas *i tillämpliga delar*. Lantmäteribrån utfärdar förordnande om verkställande av förrättning.

72 c §

En särskild rättighet som förvärvats genom inlösen kan på grundval av ett avtal som ingåtts mellan parterna överföras till någon annan, om den som rättigheten överförs på är ett offentlighetsligt samfund eller ett sntant privaträttsligt samfund som avses i 4 § 2 mom. och samfundet fortsätter med det företag för vilket inlösningsen har verkställts. Ärendet avgörs av lantmäteribrån. En anteckning om överföringen görs i fastighetstegistret.

72 d §

Om den som ansöker om inlösen behöver använda ett område till vilket den sökande på grundval av inlösen har särskild rättighet för ett syfte som avviker från inlösningsbeslutet, kan lantmäteribrån på ansökan ändra det användningssyfte som nämns i inlösningsbeslutet, om ett allmänt behov det kräver och det men eller den skada som ändringen vållar ägarna av området eller innehavarna av andra särskilda rättigheter som hänför sig till området är ringa. I annat fall skall på ett ärende som gäller ändring av användningssyftet tillämpas bestämmelserna om inlösningsstillstånd och inlösningsförrättning som utförs med stöd av tillstånd.

Lantmäteribrån skall innan ett beslut enligt 1 mom. fattas ge dem vars rätt saken gäller tillfälle att inom utsatt tid ge sitt utlåtande om ansökan. På detta förfarande tillämpas 8 och 9 §. Lantmäteribrån skall utan dröjsmål i den ordning som anges i 9 § 1 mom. förutom sökanden delge också området ägare och rättsinnehavare det beslut genom vilket användningssyftet har ändrats. En besväransvisning skall bifogas beslutet.

En sakägare som anser att en ändring av

71 §

Nås inte överenskommelse om tilläggserättning, ska denna bestämmas vid en förrättning som hålls på ansökan av den som har framställt yrkandet. Vid förrättningen ska bestämmelserna om inlösningsförrättning iaktas. *Lantmäteriverket* utfärdar förordnande om verkställande av förrättning.

72 c §

En särskild rättighet som förvärvats genom inlösen kan på grundval av ett avtal som ingåtts mellan parterna överföras på någon annan, om den som rättigheten överförs på är ett offentlighetsligt samfund eller ett sådant privaträttsligt samfund som avses i 4 § 2 mom. och samfundet fortsätter med det företag för vilket inlösningsen har verkställts. Ärendet avgörs av *Lantmäteriverket*. En anteckning om överföringen görs i fastighetsregistret.

72 d §

Om den som ansöker om inlösen behöver använda ett område till vilket den sökande på grundval av inlösen har särskild rättighet för ett syfte som avviker från inlösningsbeslutet, kan *Lantmäteriverket* på ansökan ändra det användningssyfte som nämns i inlösningsbeslutet, om ett allmänt behov det kräver och det men eller den skada som ändringen vållar ägarna av området eller innehavarna av andra särskilda rättigheter som hänför sig till området är ringa. I annat fall ska på ett ärende som gäller ändring av användningssyftet tillämpas bestämmelserna om inlösningsstillstånd och inlösningsförrättning som utförs med stöd av tillstånd.

Lantmäteriverket ska innan ett beslut enligt 1 mom. fattas ge dem vars rätt saken gäller tillfälle att inom utsatt tid ge sitt utlåtande om ansökan. På detta förfarande tillämpas 8 och 9 §. *Lantmäteriverket* ska utan dröjsmål i den ordning som anges i 9 § 1 mom. förutom sökanden delge också området ägare och rättsinnehavare det beslut genom vilket användningssyftet har ändrats. En besväransvisning ska bifogas beslutet.

En sakägare som anser att en ändring av

nyttjanderätten vållar honom men eller skada skall meddela lantmäteribrån sitt ersättningsyrkande inom sex månader från det att beslutet har delgetts eller, om ändringen av inlösningsbeslutet har överklagats, inom den nämnda tiden från det att beslutet har vunnit laga kraft. Om parterna inte kommer överens om ersättningen inom en av lantmäteribrån utsatt skäligen tid, avgörs frågan vid en förrättning för vilken gäller 71 § 2 mom. En delgivning som avses i 2 mom. skall innehålla uppgifter om möjligheten att framställa ett ersättningsyrkande.

I fastighetsregistret skall göras behövliga anteckningar om ändringar av inlösningsbeslut och om förrättningar som avses i 3 mom.

76 §

Ett ärende som avses i 1 mom. avgörs av den myndighet som beviljar inlösningsstillståndet, om en sådan ansökan görs innan frågan om inlösningsstillståndet har avgjorts. Görs ansökan medan inlösningsförrättningen pågår, avgör inlösningskommissionen ärendet genom ett beslut som fattas vid inlösningsförrättningen. En ansökan som har gjorts efter det att inlösningsförrättningen har avslutats men innan inlösningsförrättningen är slutförd, avgörs av lantmäteribrån.

79 §

När inlösningsförrättningen är avslutad ska lantmäteribrån utan dröjsmål *underrätta inskrivningsmyndigheten, som därefter ska anteckna i lagfarts- och inteckningsregistret att inlösningsförrättningen är avslutad.*

84 §

Tillstånd till undersökningen beviljas av den lantmäteribrån inom vars verksamhetsområde största delen av den egendom som tillståndsansökan gäller är belägen. Vid behandlingen av tillståndsärendet kan sakägarna informeras om ärendet genom offentlig delgivning enligt 62 § i förvaltningslagen. Om det likväl är uppenbart att undersökningsarbetet i betydande grad skulle försvåra nyttjandet av någon fastighet, ska en sådan fastighets

nyttjanderätten vållar honom men eller skada ska meddela *Lantmäteriverket* sitt ersättningsyrkande inom sex månader från det att beslutet har delgetts eller, om ändringen av inlösningsbeslutet har överklagats, inom den nämnda tiden från det att beslutet har vunnit laga kraft. Om parterna inte kommer överens om ersättningen inom en av *Lantmäteriverket* utsatt skäligen tid, avgörs frågan vid en förrättning som regleras genom bestämmelserna i 71 § 2 mom. En delgivning enligt 2 mom. ska innehålla uppgifter om möjligheten att framställa ett ersättningsyrkande.

I fastighetsregistret ska behövliga anteckningar göras om ändringar av inlösningsbeslut och om förrättningar enligt 3 mom.

76 §

Ett ärende som avses i 1 mom. avgörs av den myndighet som beviljar inlösningsstillståndet, om en sådan ansökan görs innan frågan om inlösningsstillståndet har avgjorts. Görs ansökan medan inlösningsförrättningen pågår, avgör inlösningskommissionen ärendet genom ett beslut som fattas vid inlösningsförrättningen. En ansökan som har gjorts efter det att inlösningsförrättningen har avslutats men innan inlösningsförrättningen är slutförd, avgörs av *Lantmäteriverket*.

79 §

När inlösningsförrättningen är avslutad ska *inskrivningsmyndigheten* utan dröjsmål anteckna i lagfarts- och inteckningsregistret att inlösningsförrättningen är avslutad.

84 §

Tillstånd till undersökningen beviljas av *Lantmäteriverket*. Vid behandlingen av tillståndsärendet kan sakägarna informeras om ärendet genom offentlig delgivning enligt 62 § i förvaltningslagen. Om det likväl är uppenbart att undersökningsarbetet i betydande grad skulle försvåra nyttjandet av någon fastighet, ska en sådan fastighets ägare eller innehavare informeras om ansökan genom vanligt delgivning enligt 59 § i förvaltningsla-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ägare eller innehavare informeras om ansökan genom vanligt delgivning enligt vad som bestäms i 59 § i förvaltningslagen. När tillstånd beviljas ska det bestämmas inom vilken tid undersökningen ska utföras. Om bestämmandet av föremålet för inlösningsförrättningen hänskjuts till inlösningskommisionen, är inlösningskommisionen berättigad att utföra behövlig undersökning enligt sökandens anvisning.

gen. När tillstånd beviljas ska det bestämmas inom vilken tid undersökningen ska utföras. Om bestämmandet av föremålet för inlösningsförrättningen hänskjuts till inlösningsförrättningen, är inlösningskommisionen berättigad att utföra behövlig undersökning enligt sökandens anvisning.

86 §

Nås inte överenskommelse om ersättningen skall ersättningsyrkande framställas vid inlösningsförrättningen, om verkställighet av inlösen förordnats, och i annat fall vid en förrättning som verkställs på ansökan av den som yrkar ersättning eller den som utför undersökningen. Vid sistnämnda förrättning skall i tillämpliga delar iaktas vad som stadgas om inlösningsförrättning. Ansökan om förrättning skall göras inom ett år efter utgången av den tid som avses i 2 mom., och om dess verkställande förordnar lantmäteribrån.

87 §

I statsrådets eller lantmäteribråns beslut om beviljande av tillstånd till förhandsbesittningstagande får ändring inte sökas genom besvär.

93 §

I beslut som lantmäteribrån givit med stöd av denna lag och genom vilket förrättning har förordnats att verkställas får ändring inte sökas genom besvär.

97 §

Ärenden som avses i 1 mom. avgörs vid inlösningsförrättningen. Förordnande om verkställande av förrättning meddelas av lantmäteribrån på ansökan av den som yrkar inlösen eller ersättning eller av den inlösnings- eller ersättningskyldige.

86 §

Nås inte överenskommelse om ersättningen ska ersättningsyrkande framställas vid inlösningsförrättningen, om verkställighet av inlösen förordnats, och i annat fall vid en förrättning som verkställs på ansökan av den som yrkar ersättning eller den som utför undersökningen. Vid sistnämnda förrättning ska bestämmelserna om inlösningsförrättning iaktas. Ansökan om förrättning ska göras inom ett år efter utgången av den tid som avses i 2 mom., och om dess verkställande förordnar *Lantmäteriverket*.

87 §

I statsrådets eller *Lantmäteriverkets* beslut om beviljande av tillstånd till förhandsbesittningstagande får ändring inte separat sökas genom besvär.

93 §

I beslut som *Lantmäteriverket* gett med stöd av denna lag och genom vilket förrättning har förordnats att verkställas får ändring inte sökas genom besvär.

97 §

Ärenden som avses i 1 mom. avgörs vid inlösningsförrättningen. Förordnande om verkställande av förrättning meddelas av *Lantmäteriverket* på ansökan av den som yrkar inlösen eller ersättning eller av den inlösnings- eller ersättningskyldige.

101 §

I fråga om Lantmäteriverkets rätt att få uppgifter av statens eller annat offentligt

*samfunds myndigheter för utförande av för-
rättningar enligt denna lag tillämpas vad
som föreskrivs i 287 § 3 mom. i fastighets-
bildningslagen.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av 76 § i banlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i banlagen (110/2007) 76 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

76 §

76 §

Registrering av järnvägsförrättning

Registrering av järnvägsförrättning

En järnvägsförrättning kan oberoende av
utbetalning av ersättningar registreras efter
det att järnvägsförrättningen har vunnit laga
kraft, och utbetalningen av ersättning behöver
inte anmälas till lantmäteribyrån.

En järnvägsförrättning kan oberoende av
utbetalning av ersättningar registreras efter
det att järnvägsförrättningen har vunnit laga
kraft, och utbetalningen av ersättning behö-
ver inte anmälas till *Lantmäteriverket*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag**om ändring av 5 och 17 kap. i vattenlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vattenlagen (587/2011) 5 kap. 38 §, 17 kap. 6 § 1 mom. och 11 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

5 kap.

Dikning

38 §

Ägoreglering på grund av dikning

Om en ägoreglering som avses i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt (451/1988) eventuellt behöver göras på grund av dikning, ska den som fattat beslutet i dikningsärendet lämna dikningsplanen till lantmäteribrån, när beslutet om planen har vunnit laga kraft.

17 kap.

Fastighetsrättsliga bestämmelser

6 §

Fastighetsförrättning

Om de uppgifter som avses i 5 § inte kan antecknas i fastighetsdatasystemet utan särskild utredning, ska lantmäteribrån på ansökan av tillståndsmyndigheten förordna att fastighetsförrättning ska verkställas. På förrättningen tillämpas bestämmelserna om fastighetsbestämning i fastighetsbildningslagen.

11 §

Ägoreglering

Tillståndsmyndigheten ska sända ett laga-

Föreslagen lydelse

5 kap.

Dikning

38 §

Ägoreglering på grund av dikning

Om en ägoreglering som avses i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt (451/1988) eventuellt behöver göras på grund av dikning, ska den som fattat beslutet i dikningsärendet lämna dikningsplanen till *Lantmäteriverket*, när beslutet om planen har vunnit laga kraft.

17 kap.

Fastighetsrättsliga bestämmelser

6 §

Fastighetsförrättning

Om de uppgifter som avses i 5 § inte kan antecknas i fastighetsdatasystemet utan särskild utredning, ska *Lantmäteriverket* på ansökan av tillståndsmyndigheten förordna att fastighetsförrättning ska verkställas. På förrättningen tillämpas bestämmelserna om fastighetsbestämning i fastighetsbildningslagen.

11 §

Ägoreglering

Tillståndsmyndigheten ska sända ett laga-

kraftvunnet tillståndsbeslut till lantmäteribrån, om

1) en nyttjanderätt som avses i 6 kap. 6 § beviljas genom beslutet, eller

2) genomförandet av det projekt som beslutet avser innebär att ägorna splittras eller blir mindre, att förbindelser avbryts eller försvåras eller att någon annan motsvarande olägenhet orsakas enligt vad som avses i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt.

kraftvunnet tillståndsbeslut till *Lantmäteriverket*, om

1) en nyttjanderätt som avses i 6 kap. 6 § beviljas genom beslutet, eller

2) genomförandet av det projekt som beslutet avser innebär att ägorna splittras eller blir mindre, att förbindelser avbryts eller försvåras eller att någon annan motsvarande olägenhet orsakas enligt vad som avses i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av 4 och 21 § i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ägoregleringar på grund av vattendragsprojekt (451/1988) 4 § 2 mom. och 21 § 2 mom., sådana de lyder, 4 § 2 mom. i lag 590/2011 och 21 § 2 mom. i lag 567/1995, som följer:

Gällande lydelse

4 §

När ett tillståndsbeslut som avses i 17 kap. 11 § i vattenlagen har inkommit till lantmäteribrån ska byrån, om det behövs ägoreglering, utfärda förrättningsförordnande för ägoregleringsförrättning. Om det inte finns något uppenbart hinder för ägoregleringsförrättning, ska lantmäteribrån, när en i 5 kap. 38 § i vattenlagen avsedd dikningsplan inkommit till den, utfärda förrättningsförordnande som gäller ägoregleringsförrättning.

21 §

Förrättningsmännen skall göra upp ett kostnadsförslag för byggandet av de vägar som

Föreslagen lydelse

4 §

När ett tillståndsbeslut som avses i 17 kap. 11 § i vattenlagen har inkommit till *Lantmäteriverket* ska verket, om det behövs ägoreglering, utfärda förrättningsförordnande för ägoregleringsförrättning. Om det inte finns något uppenbart hinder för ägoregleringsförrättning, ska *Lantmäteriverket*, när en i 5 kap. 38 § i vattenlagen avsedd dikningsplan inkommit till verket, utfärda förrättningsförordnande som gäller ägoregleringsförrättning.

21 §

Förrättningsmännen ska göra upp ett kostnadsförslag för byggandet av de vägar som

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

nämns i 1 mom. samt bestämma den tid inom vilken vägarna skall vara färdiga. Lantmäteribrån kan av särskilda skäl på ansökan av väglaget eller, om något väglag inte har grundats, på gemensam ansökan av vägdelägarna bevilja förlängning av den tid som förrättningsmännen utsatt.

nämns i 1 mom. samt bestämma den tid inom vilken vägarna ska vara färdiga. *Lantmäteriverket* kan av särskilda skäl på ansökan av väglaget eller, om något väglag inte har grundats, på gemensam ansökan av vägdelägarna bevilja förlängning av den tid som förrättningsmännen utsatt.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 ____ .

13.

Lag

om ändring av 37 c och 134 § i lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen om fiske (286/1982) 37 c § 2 mom. och 134 § 1 mom., sådana de lyder, 37 c § 2 mom. i lag 697/2010 och 134 § 1 mom. i lag 1462/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

37 c §

37 c §

Närings-, trafik- och miljöcentralen och den som anser sig vara berättigad till ersättning ska försöka komma överens om ersättningens belopp. Om en överenskommelse inte nås kan den som orsakats olägenheten, inom ett år från det att det förbud som ligger till grund för ansökan har trätt i kraft, hos lantmäteribrån ansöka om att ersättningen ska bestämmas genom förrättning. Vid bestämmandet av ersättningen tillämpas bestämmelserna i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977). På ersättningen ska betalas ränta i enlighet med 95 § 1 mom. i nämnda lag från den dag då den som har rätt till ersättning hos lantmäteribrån har ansökt om förordnande av ersättningsförrättning.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och den som anser sig vara berättigad till ersättning ska försöka komma överens om ersättningens belopp. Om en överenskommelse inte nås kan den som orsakats olägenheten, inom ett år från det att det förbud som ligger till grund för ansökan har trätt i kraft, hos *Lantmäteriverket* ansöka om att ersättningen ska bestämmas genom förrättning. Vid bestämmandet av ersättningen tillämpas bestämmelserna i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977). På ersättningen ska betalas ränta i enlighet med 95 § 1 mom. i nämnda lag från den dag då den som har rätt till ersättning hos *Lantmäteriverket* har ansökt om förordnande om ersättningsförrättning.

134 §

Har ett fredningsområde i enlighet med tidigare lag utbrutits vid skifte av vattenområde eller har anteckning om bildandet av området annars gjorts i fastighetsregistret, ska anmälan om indragning av fredningsområdet eller om beslut, varigenom fredningsområde indragits, av fiskeområdets styrelse göras till vederbörande lantmäterikontor för avlägsnande av anteckningarna rörande fredningsområdet ur fastighetsregistret. Lantmäterikontoret ska vid behov förordna en lantmäteringenjör att vid förrättning som verkställs på statens bekostnad utreda de omständigheter som avlägsnandet av en anteckning förutsätter.

134 §

Har ett fredningsområde i enlighet med tidigare lag utbrutits vid skifte av vattenområde eller har anteckning om bildandet av området annars gjorts i fastighetsregistret, ska anmälan om indragning av fredningsområdet eller om beslut, varigenom fredningsområde indragits, av fiskeområdets styrelse göras till *Lantmäteriverket eller kommunen som fastighetsregisterförare* för avlägsnande av anteckningarna rörande fredningsområdet ur fastighetsregistret. *Fastighetsregisterföraren* ska vid behov förordna en lantmäteringenjör att vid förrättning som verkställs på statens bekostnad utreda de omständigheter som avlägsnandet av en anteckning förutsätter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av naturvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i naturvårdslagen (1096/1996) 21 § 1 mom., 24 § 4 mom., 25 § 3 mom., 27 § 4 mom., 51 § 2 mom. samt 53 § 3 mom., av dem 24 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1587/2009 och 53 § 3 mom. sådant det lyder i lag 553/2004, som följer:

Gällande lydelse

21 §

Bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden

Av ett naturskyddsområde bildas en fastighet enligt lagen om fastighetsbildning (554/95). *Lantmäteriverket meddelar närmarer anvisningar om fastighetsbildning och bestämning av gränser.*

Föreslagen lydelse

21 §

Bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden

Bestämmelser om bildande av ett naturskyddsområde till en fastighet finns i fastighetsbildningslagen (554/1995).

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

24 §

Inrättandet av naturskyddsområden

I fråga om utmärkningen av naturskyddsområden gäller i tillämpliga delar 21 §. Inrättandet av ett naturskyddsområde ska antecknas även i fastighetsregistret.

25 §

Tidsbegränsad fridlysning av ett område

En anteckning om fridlysningsavtalet skall göras i fastighetsregistret.

27 §

Hävning av fridlysningen av ett naturskyddsområde

Hävningen av skyddet skall antecknas i fastighetsregistret.

51 §

Ägarens rätt att kräva inlösning

Inlösningen anhängiggörs genom en ansökan hos lantmäteribrån om förordnande om inlösningsförrättning.

53 §

Statens ersättningsskyldighet

Om överenskommelse inte har kunnat nås om ersättning eller andra alternativa sätt att genomföra skyddet, kan en ansökan om förrättning för att fastställa de ersättningar som avses i 1, 2 och 5 mom. göras hos den behöriga lantmäteribrån. När ersättningen fastställs skall lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter iakttas. På ersättning för inskränkningar i rätten att nyttja ett område skall betalas ränta enligt 95 § 1 mom. i nämnda lag från den dag då området ägare

24 §

Inrättandet av naturskyddsområden

Bestämmelser om utmärkningen av naturskyddsområden finns i 21 §. En uppgift om inrättande av ett naturskyddsområde ska registreras även i fastighetsdatasystemet.

25 §

Tidsbegränsad fridlysning av ett område

En uppgift om fridlysningsavtalet ska registreras i fastighetsdatasystemet.

27 §

Hävning av fridlysningen av ett naturskyddsområde

En uppgift om hävningen av skyddet ska registreras i fastighetsdatasystemet.

51 §

Ägarens rätt att kräva inlösning

Inlösningen anhängiggörs genom en ansökan hos *Lantmäteriverket* om förordnande om inlösningsförrättning.

53 §

Statens ersättningsskyldighet

Om överenskommelse inte har kunnat nås om ersättning eller andra alternativa sätt att genomföra skyddet, kan en ansökan om förrättning för att fastställa de ersättningar som avses i 1, 2 och 5 mom. göras hos *Lantmäteriverket*. *Bestämmelser om fastställande av ersättningen finns i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter. På ersättning för inskränkningar i rätten att nyttja ett område ska betalas ränta enligt 95 § 1 mom. i nämnda lag från den dag då området ägare*

hos lantmäteribrån har ansökt om förordnande om ersättningsförrättning.

hos *Lantmäteriverket* har ansökt om förordnande om ersättningsförrättning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av 15 § i lagen om skyddande av byggnadsarvet

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om skyddande av byggnadsarvet (498/2010) 15 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §

15 §

Bestämmande av ersättningen

Bestämmande av ersättningen

Om ett avtal angående ersättningen inte nås, kan en ansökan om förrättning för bestämmande av ersättningen göras hos den behöriga lantmäteribrån. Om ansökan inte görs inom två år från det att det beslut som ersättningsyrkandet grundar sig på vann laga kraft, har rätten till ersättning gått förlorad.

Om ett avtal angående ersättningen inte nås, kan en ansökan om förrättning för bestämmande av ersättningen göras hos *Lantmäteriverket*. Om ansökan inte görs inom två år från det att det beslut som ersättningsyrkandet grundar sig på vann laga kraft, har rätten till ersättning gått förlorad.

Denna lag träder i kraft den 20 .

16.

Lag**om ändring av gruvlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i gruvlagen (621/2011) 78 § samt
ändras 58 § 2 mom., 59 § 2 mom., 79 §, 93 § 1 mom. och 97 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

58 §

Information om tillståndsbeslut

Tillståndsmyndigheten ska sända en kopia av beslutet till dem som särskilt har bett om det och till de kommuner, närings-, trafik- och miljöcentraler och andra myndigheter som delgetts ärendet under handläggningen eller av vilka utlåtande har begärts. En kopia av ett beslut om beviljande av gruvtillstånd ska omedelbart sändas till Strålsäkerhetscentralen och den behöriga lantmäteribyran.

59 §

Information om beslut om gruvområdesinlösningstillstånd

Tillståndsmyndigheten ska sända en kopia av beslutet till ägarna och innehavarna av fastigheterna på gruvområdet och utan dröjsmål också till den behöriga lantmäteribyran.

78 §

Behörig lantmäteribyran

I fråga om ärenden som har samband med gruvförrättningar är den lantmäteribyran behörig inom vars verksamhetsområde den egendom befinner sig som ska lösas in.

Om endast en liten del av gruvområdet eller hjälpområdet för gruvan befinner sig inom en

Föreslagen lydelse

58 §

Information om tillståndsbeslut

Tillståndsmyndigheten ska sända en kopia av beslutet till dem som särskilt har bett om det och till de kommuner, närings-, trafik- och miljöcentraler och andra myndigheter som delgetts ärendet under handläggningen eller av vilka utlåtande har begärts. En kopia av ett beslut om beviljande av gruvtillstånd ska omedelbart sändas till Strålsäkerhetscentralen och Lantmäteriverket.

59 §

Information om beslut om gruvområdesinlösningstillstånd

Tillståndsmyndigheten ska sända en kopia av beslutet till ägarna och innehavarna av fastigheterna på gruvområdet och utan dröjsmål till Lantmäteriverket.

(upphävs)

annan lantmäteribyrås verksamhetsområde, verkställs alla inlösningar vid den lantmäteribyrå inom vars verksamhetsområde största delen av egendomen finns.

79 §

Inledande av gruvförrättning

Den behöriga lantmäteribyran ska omedelbart utfärda förordnande om gruvförrättning efter det att den fått del av ett beslut om att gruvområdesinlösningstillstånd eller gruvtillstånd har beviljats.

Gruvförrättningen får inte avslutas förrän gruvområdesinlösningstillståndet och gruvtillståndet har vunnit laga kraft. Gruvmyndigheten ska på begäran av den behöriga lantmäteribyran ge ett utlåtande för utredning av ärendet.

93 §

Registrering av gruvförrättning

En gruvförrättning kan registreras efter det att den har vunnit laga kraft oberoende av om ersättning har betalats. Utbetalningen av ersättning behöver inte anmälas till lantmäteribyran.

97 §

Ersättning i särskilda fall

Ansökan om förrättning ska göras inom tre år från det att skada eller olägenhet uppträtt. Förordnande om förrättning meddelas på ansökan av den behöriga lantmäteribyran. Gruvmyndigheten ska på begäran av den behöriga lantmäteribyran ge utlåtande i saken.

79 §

Inledande av gruvförrättning

Lantmäteriverket ska omedelbart utfärda förordnande om gruvförrättning efter det att den fått del av ett beslut om att gruvområdesinlösningstillstånd eller gruvtillstånd har beviljats.

Gruvförrättningen får inte avslutas förrän gruvområdesinlösningstillståndet och gruvtillståndet har vunnit laga kraft. Gruvmyndigheten ska på begäran av *Lantmäteriverket* ge ett utlåtande för utredning av ärendet.

93 §

Registrering av gruvförrättning

En gruvförrättning kan registreras efter det att den har vunnit laga kraft oberoende av om ersättning har betalats. Utbetalningen av ersättning behöver inte anmälas till *Lantmäteriverket*.

97 §

Ersättning i särskilda fall

Ansökan om förrättning ska göras inom tre år från det att skada eller olägenhet uppträtt. *Lantmäteriverket* meddelar på ansökan ett förordnande om förrättning. Gruvmyndigheten ska på begäran av *Lantmäteriverket* ge utlåtande i saken.

17.

Lag**om ändring av marktäktslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i marktäktslagen (555/1981) 9 § 1 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

9 §

9 §

*Substanstagarens ersättningsskyldighet**Substanstagarens ersättningsskyldighet*

Om täktverksamhet sänker värdet för en bredvid eller i närheten belägen fastighet eller medför annan sådan skada eller olägenhet för utnyttjandet av fastigheten som inte kan anses vara ringa, har fastighetens ägare eller innehavare rätt att av substansstagaren få full ersättning för den olägenhet som han tillskyndas av täktverksamheten. Ersättning skall yrkas inom fem år räknat från det skadan eller olägenheten uppstått. Nås inte överenskommelse om ersättningen, avgörs frågan om rätt till ersättning och bestäms ersättningen med iakttagande i tillämpliga delar av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter vid förrättning varom ansöks hos vederbörande lantmäterikontor.

Om täktverksamhet sänker värdet för en bredvid eller i närheten belägen fastighet eller medför annan sådan skada eller olägenhet för utnyttjandet av fastigheten som inte kan anses vara ringa, har fastighetens ägare eller innehavare rätt att av substansstagaren få full ersättning för den olägenhet som täktverksamheten orsakar honom eller henne. Ersättning ska yrkas inom fem år räknat från det skadan eller olägenheten uppkommit. Nås inte överenskommelse om ersättningen, avgörs frågan om rätt till ersättning och bestäms ersättningen med iakttagande av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter vid en förrättning som ansöks hos Lantmäteriverket.

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag**om ändring av markanvändnings- och bygglagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) 206 § 3 mom. och
ändras 91 h § 1 och 3 mom. och 189 a § 3 mom., sådana de lyder i lag 222/2003, som följer:

Gällande lydelse

91 h §

Begäran om utlåtande och hörande av markägarna

Innan utvecklingskostnadsersättning fastställs skall ett utlåtande om beslutsförslaget begäras av lantmäteribrån och beslutsförslaget på det sätt som anges i 95 § kommunallagen delges de markägare som förslaget gäller. Markägarna har rätt att göra anmärkning mot förslaget. Anmärkningen skall ges in till kommunen inom 30 dagar från delfäendet av förslaget.

Då utvecklingskostnadsersättning fastställs är det endast av särskilda skäl möjligt att avvika från lantmäteribråns utlåtande i fråga om fastighetens värdestegring.

189 a §

Sökande av ändring i beslut om fastställande av utvecklingskostnadsersättning

När det gäller värderingen av en fastighet skall förvaltningsdomstolen begära ett utlåtande av lantmäteribrån, om det inte är uppenbart onödigt.

Föreslagen lydelse

91 h §

Begäran om utlåtande och hörande av markägarna

Innan utvecklingskostnadsersättning fastställs ska ett utlåtande om beslutsförslaget begäras av *Lantmäteriverket* och beslutsförslaget på det sätt som anges i 95 § i kommunallagen delges de markägare som förslaget gäller. Markägarna har rätt att göra anmärkning mot förslaget. Anmärkningen ska ges in till kommunen inom 30 dagar från delfäendet av förslaget.

Då utvecklingskostnadsersättning fastställs är det endast av särskilda skäl möjligt att avvika från *Lantmäteriverkets* utlåtande i fråga om fastighetens värdestegring.

189 a §

Sökande av ändring i beslut om fastställande av utvecklingskostnadsersättning

När det gäller värderingen av en fastighet ska förvaltningsdomstolen begära ett utlåtande av *Lantmäteriverket*, om det inte är uppenbart onödigt.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

206 §

Närmare bestämmelser

Lantmäteriverket kan meddela föreskrifter om det tekniska utförandet av planläggningsmätningen.

(3 mom. upphävs)

 Denna lag träder i kraft den 20 .

19.**Lag****om ändring av lagen om samfälligheter**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om samfälligheter (758/1989) 10 § 2 mom., 33 § och 33 a § 2 mom., sådana de lyder, 10 § 2 mom. och 33 a § 2 mom. i lag 686/2000 samt 33 § i lag 1465/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

10 §

 En delägare som inte vill sköta sammankallandet av ett icke konstituerat delägarlags stämma och de övriga arrangemangen i samband med det kan hos lantmäteribrån anhålla om att byrån skall förordna en av sina tjänstemän med uppgift att utföra fastighetsförrättningar att sammankalla stämman och sköta arrangemangen på det sätt som delägaren har meddelat. För fullgörande av de uppdrag som avses i detta moment uppbärs till staten avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

 En delägare som inte vill sköta sammankallandet av ett icke konstituerat delägarlags stämma och de övriga arrangemangen i samband med det kan hos *Lantmäteriverket* anhålla om att *Lantmäteriverket* ska förordna en av sina tjänstemän med uppgift att utföra fastighetsförrättningar att sammankalla stämman och sköta arrangemangen på det sätt som delägaren har meddelat. För fullgörande av de uppdrag som avses i detta moment uppbärs till staten avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

33 §

33 §

Till lantmäteribrån och regionförvaltningsverket ska sändas ett utdrag ur delägarlagets stadgar, av vilket de i 18 § 1 mom. 1 och 2 punkten avsedda uppgifterna framgår. Lantmäteribrån och regionförvaltningsverket ska också tillställas uppgifter om styrel-

Till *Lantmäteriverket* och regionförvaltningsverket ska sändas ett utdrag ur delägarlagets stadgar, av vilket de i 18 § 1 mom. 1 och 2 punkten avsedda uppgifterna framgår. *Lantmäteriverket* och regionförvaltningsverket ska också tillställas uppgifter om

sens ordförande och vice ordförande eller ombudsmannen och dennes suppleant samt om deras adresser.

33 a §

När en samfällighet har inlösts, delats eller sålts enligt 1 mom. skall styrelsen eller ombudsmannen eller, om ingen sådan finns, någon av delägarna inom 45 dagar från det att delägarlagets skulder har betalats underrätta lantmäteribrån om delägarlagets upplösning.

styrelsens ordförande och vice ordförande eller ombudsmannen och dennes suppleant samt om deras adresser.

33 a §

När en samfällighet har inlösts, delats eller sålts enligt 1 mom. ska styrelsen eller ombudsmannen eller, om ingen sådan finns, någon av delägarna inom 45 dagar från det att delägarlagets skulder har betalats underrätta *Lantmäteriverket* om delägarlagets upplösning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

20.

Lag

om ändring av 38 och 51 § i lagen om samfällda skogar

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om samfällda skogar (109/2003) 38 § 1 och 2 mom. samt 51 § 2 mom., av dem 38 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 1497/2007, som följer:

Gällande lydelse

38 §

Förfarandet vid delning och sammanslagning av samfällda skogar

När tillstånd enligt 33 § 1 mom. har beviljats för delning av en samfälld skog i två eller flera samfällda skogar, ska delägarlaget ansöka om delning hos lantmäteribrån. I fråga om delningen gäller i tillämpliga delar vad som bestäms om klyvning i fastighetsbildningslagen.

När ett avtal om sammanslagning av två eller flera samfällda skogar har godkänts av delägarlagen, ska delägarlagen för de samfällda skogar som ska sammanslås ansöka om sammanslagning hos lantmäteribrån. I fråga om sammanslagningen gäller vad som be-

Föreslagen lydelse

38 §

Förfarandet vid delning och sammanslagning av samfällda skogar

När tillstånd enligt 33 § 1 mom. har beviljats för delning av en samfälld skog i två eller flera samfällda skogar, ska delägarlaget ansöka om delning hos *Lantmäteriverket*. På *delning tillämpas* bestämmelserna om klyvning i fastighetsbildningslagen.

När ett avtal om sammanslagning av två eller flera samfällda skogar har godkänts av delägarlagen, ska delägarlagen för de samfällda skogar som ska sammanslås ansöka om sammanslagning hos *Lantmäteriverket*. Bestämmelser om sammanslagning *finns i*

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

stäms i 133 § 3 mom. och 134 § 2 och 3 mom. i fastighetsbildningslagen.

133 § 3 mom. och 134 § 2 och 3 mom. i fastighetsbildningslagen.

51 §

51 §

*Upplösning av en samfälld skog**Upplösning av en samfälld skog*

När en samfälld skogs område har inlösts eller sålts enligt 1 mom. skall förvaltningsnämnden eller ombudsmannen eller, om ingen sådan finns, någon av delägarna inom 60 dagar från det att delägarlagets skulder har betalats underrätta lantmäteribrån om delägarlagets upplösning.

När en samfälld skogs område har inlösts eller sålts enligt 1 mom. ska förvaltningsnämnden eller ombudsmannen eller, om ingen sådan finns, någon av delägarna inom 60 dagar från det att delägarlagets skulder har betalats underrätta *Lantmäteriverket* om delägarlagets upplösning.

Denna lag träder i kraft den 20 .

21.**Lag****om ändring av 17 § i terrängtrafiklagen**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i terrängtrafiklagen (1710/1995) 17 § 1 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

17 §

17 §

*Ledförrättning**Ledförrättning*

Den som ansvarar för leden skall ansöka om ledförrättning hos lantmäteribrån inom ett år från det planen för leden har godkänts genom ett beslut som vunnit laga kraft.

Den som ansvarar för leden ska ansöka om ledförrättning hos *Lantmäteriverket* inom ett år från det att planen för leden har godkänts *och beslutet har vunnit laga kraft.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

22.

Lag**om ändring av 5 och 7 § i lagen om friluftsliv**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om friluftsliv (606/1973) 5 § 1 mom. och 7 § 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

5 §.

Sedan plan för friluftsled fastställts genom beslut, som vunnit laga kraft, skall kommunen skriftligen hos lantmäteridistriktets lantmäteribyrå söka förordnande om friluftsledsförrättning inom ett år från det beslutet vann laga kraft. Ansökan skall åtföljas av planen för friluftsleden.

7 §.

När olägenhet av friluftsleds användning blir väsentligt mycket större än vad som kunnat uppskattas med stöd av de vid friluftsledsförrättningen tillbudsstående uppgifterna, kan vid ny friluftsledsförrättning förordnas att tilläggsersättning skall utgå. Förordnande om förrättning kan även sökas av områdes ägare hos lantmäteridistriktets lantmäteribyrå. Kostnaderna för här avsedd förrättning kan vid förrättningen helt eller delvis åläggas områdets ägare.

Föreslagen lydelse

5 §

Sedan en plan för friluftsled har fastställts genom ett beslut som vunnit laga kraft, ska kommunen skriftligen hos *Lantmäteriverket* söka förordnande om friluftsledsförrättning inom ett år från det att beslutet vann laga kraft. Planen för friluftsleden ska fogas till ansökan.

7 §

Om den olägenhet som orsakas av användningen av en friluftsled blir väsentligt mycket större än vad som kunnat uppskattas med stöd av de uppgifter som fanns att tillgå vid friluftsledsförrättningen, kan vid en ny friluftsledsförrättning bestämmas att en tilläggsersättning ska betalas. Förordnande om förrättning kan även sökas av områdes ägare hos *Lantmäteriverket*. Kostnaderna för en sådan förrättning som avses här kan vid förrättningen helt eller delvis påföras områdets ägare.

Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag**om ändring av jordabalken**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i jordabalken (540/1995) 6 kap. 2 § 2 mom. och 9 kap. 1 § 2 mom., av dem 9 kap. 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 572/2009, och
ändras 5 kap. 2 § 1 och 2 mom., 6 kap. 3 § 1 mom., 7 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 3 mom. och 3 § 2 mom., 9 kap. 3 § samt 16 kap. 2 §,
 av dem 5 kap. 2 § 1 och 2 mom., 7 kap. 1 a § 2 mom. och 3 § 2 mom. samt 9 kap. 3 § sådana de lyder i lag 572/2009 och 16 kap. 2 § sådana den lyder delvis ändrad i lag 572/2009, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

5 kap.

5 kap.

Allmänna stadganden om inskrivningsärenden**Allmänna stadganden om inskrivningsärenden**

2 §

2 §

*Inskrivningsmyndighet**Inskrivningsmyndighet*

Inskrivningsmyndighet är den lantmäteribyrå inom vars verksamhetsområde fastigheten finns.

Inskrivningsmyndigheten är *Lantmäteriverket*.

Inskrivningsärendena avgörs av en inskrivningsjurist som är anställd i tjänsteförhållande vid lantmäteriverket eller av en anställd vid lantmäteribyrån som har förordnats till uppgiften. Om ett inskrivningsärende är omfattande, oklart eller annars svårt att avgöra, ska det avgöras av inskrivningsjuristen.

Inskrivningsärendena avgörs av en inskrivningsjurist som är anställd i tjänsteförhållande vid *Lantmäteriverket* eller av en annan anställd vid *Lantmäteriverket* som har förordnats till uppgiften. Om ett inskrivningsärende är omfattande, oklart eller annars svårt att avgöra, ska det avgöras av inskrivningsjuristen.

6 kap.

6 kap.

Inskrivningsansökningar och behandlingen av dem**Inskrivningsansökningar och behandlingen av dem**

2 §

2 §

*Ingivande av ansökan**Ingivande av ansökan*

Om ansökan har tillställts en inskrivningsmyndighet som inte är behörig i ärendet, skall den överföras till rätt myndighet. Sökanden skall underrättas om överföringen.

3 §

Anhängiggörande

Ett inskrivningsärende blir anhängigt när ansökan har gjorts hos eller tillställts den behöriga inskrivningsmyndigheten.

(2 mom. upphävs)

3 §

Anhängiggörande

Ett inskrivningsärende blir anhängigt när ansökan har gjorts hos eller lämnats in till inskrivningsmyndigheten.

7 kap.

Lagfarts- och inteckningsregister

1 a §

Syftet med lagfarts- och inteckningsregistret

Lantmäteriverket är registeransvarig för lagfarts- och inteckningsregistret.

2 §

Uppgifter som ges ur registret

Om vad intyg ur lagfarts- och inteckningsregistret skall innehålla samt om andra än inskrivningsmyndigheters rätt att utfärda sådana intyg stadgas genom förordning. Om avgifter för intygen stadgas särskilt.

3 §

Inskrivningens offentlighetsverkan

Om förandet eller användningen av lagfarts- och inteckningsregistret förhindras annat än tillfälligt, kan lantmäteriverkets centralförvaltning genom sitt beslut förlänga den frist enligt 1 mom. inom vilken en anteckning i lagfarts- och inteckningsregistret anses ha kommit parterna till kännedom.

7 kap.

Lagfarts- och inteckningsregister

1 a §

Syftet med lagfarts- och inteckningsregistret

Registeransvarig för lagfarts- och inteckningsregistret är *Lantmäteriverket*.

2 §

Uppgifter som ges ur registret

Bestämmelser om innehållet i intyg ur lagfarts- och inteckningsregistret samt om rätt för *andra än inskrivningsmyndigheten* att utfärda sådana intyg utfärdas genom *förordning av statsrådet*. Bestämmelser om avgifter för intygen utfärdas särskilt.

3 §

Inskrivningens offentlighetsverkan

Om förandet eller användningen av lagfarts- och inteckningsregistret förhindras annat än tillfälligt, kan *Lantmäteriverket* genom sitt beslut förlänga den frist enligt 1 mom. inom vilken en anteckning i lagfarts- och inteckningsregistret anses ha kommit parterna till kännedom.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

9 kap.

Sökande av ändring i inskrivningsärenden**Sökande av ändring i inskrivningsärenden**

1 §

1 §

*Besvär**Besvär*

I beslut om att överföra en ansökan till en annan inskrivningsmyndighet får ändring inte sökas separat.

(2 mom. upphävs)

3 §

3 §

*Besvärstid**Besvärstid*

Tiden för anförande av besvär är 30 dagar från det att beslutet fattades. Ändringssökanden ska senast den dag då besvärstiden löper ut ge in sin besvärsskrift till den behöriga inskrivningsmyndigheten före tjänstetidens utgång.

Tiden för anförande av besvär är 30 dagar från det att beslutet fattades. Ändringssökanden ska senast den dag då besvärstiden löper ut ge in sin besvärsskrift till *den behöriga jorddomstolen* före tjänstetidens utgång.

16 kap.

16 kap.

Fastighetsinteckning**Fastighetsinteckning**

2 §

2 §

*Gemensam inteckning**Gemensam inteckning*

Gemensam inteckning får fastställas i två eller flera fastigheter endast om

1) de tillhör en och samma ägare eller flera ägare gemensamt i lika stora andelar,

2) de finns inom en och samma inskrivningsmyndighets verksamhetsområde, samt om

3) de inte belastas av några inteckningar eller endast av inteckningar med samma belopp och företräde.

I gemensamt intecknade fastigheter får separata inteckningar inte fastställas så länge de tillhör en och samma ägare.

Inteckning får fastställas i hela fastigheten även om den ägs i kvotdelar, såvida inte något avtal om besittningen till fastigheten har inskrivits och ingen separat inteckning tidigare har fastställts i någon kvotdel.

Gemensam inteckning får fastställas i två eller flera fastigheter endast om de tillhör en och samma ägare eller flera ägare gemensamt i lika stora andelar och de inte belastas av några inteckningar eller endast av inteckningar med samma belopp och företräde.

I gemensamt intecknade fastigheter får separata inteckningar inte fastställas så länge de tillhör en och samma ägare.

Inteckning får fastställas i hela fastigheten även om den ägs i kvotdelar, såvida inte något avtal om besittningen till fastigheten har inskrivits och ingen separat inteckning tidigare har fastställts i någon kvotdel.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

24.

Lag

om ändring av 19 § i viteslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i viteslagen (1113/1990) 19 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

19 §

Registrering

Den myndighet som har förelagt ett vite eller hot som gäller en huvudförpliktelse i fråga om fastighet skall till den behöriga domstolen sända uppgift om förpliktelsen samt om vitet eller hotet för införande i registret över in-teckningar. Den förstnämnda myndigheten eller, om den så bestämmer, tillsynsmyndighe-ten skall till domstolen sända motsvarande uppgift om senare beslut i ärendet och om när huvudförpliktelsen har uppfyllts.

Föreslagen lydelse

19 §

Registrering

Den myndighet som har förelagt ett vite eller hot som gäller en huvudförpliktelse i fråga om fastighet ska sända uppgift om förplik-telsen samt om vitet eller hotet till *Lantmäte-riverket* för införande i registret över in-teckningar. Den förstnämnda myndigheten eller, om den så bestämmer, tillsynsmyndigheten ska till Lantmäteriverket sända motsvarande uppgift om senare beslut i ärendet och om när huvudförpliktelsen har uppfyllts.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

25.

Lag**om ändring av 13 a § i tingsrättslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tingsrättslagen (581/1993) 13 a § 2 och 4 mom., sådana de lyder i lag 1204/2003,
som följer:

Gällande lydelse

13 a §

För tjänsten som jordrättsingenjör krävs för uppgiften lämplig diplomingenjörsexamen inom lantmäteriindustrin vid en teknisk högskola och god erfarenhet av verkställande av fastighetsförrättningar och god förtroenhet med värdering av fastigheter.

Jordrättsingenjören utnämns i den ordning som bestäms i fråga om tingsdomare. Innan utnämningsframställning görs skall domarförslagsnämnden inhämta yttrande av lantmäteriverkets centralförvaltning om sökandena till en jordrättsingenjörstjänst. Jordrättsingenjörerna har den rätt att kvarstå i tjänsten som i grundlagen bestäms för domare.

Föreslagna lydelse

13 a §

För tjänsten som jordrättsingenjör krävs för uppgiften lämplig diplomingenjörsexamen inom lantmäteriindustrin och god erfarenhet av verkställande av fastighetsförrättningar och god förtroenhet med värdering av fastigheter.

Jordrättsingenjören utnämns i den ordning som bestäms i fråga om tingsdomare. Innan utnämningsframställning görs ska domarförslagsnämnden inhämta yttrande av Lantmäteriverket om sökandena till jordrättsingenjörstjänsten. Jordrättsingenjörerna har den rätt att kvarstå i tjänsten som i grundlagen bestäms för domare.

Denna lag träder i kraft den 20 .

26.

Lag**om ändring av 50 och 51 § i kommunindelningsslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kommunindelningsslagen (1698/2009) 50 § 1 mom. och 51 § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

50 §

50 §

*Uppgång av rå mellan kommuner**Uppgång av rå mellan kommuner*

Blir det nödvändigt att bestämma sträckningen för en kommungräns och att märka ut den i terrängen på grund av fastställandet av gränsen mellan kommuner, ska lantmäteribrån sköta förrättningen (*uppgång av rå mellan kommuner*) efter det att beslutet om gränsen har vunnit laga kraft. Ifall osäkerhet om kommungränsens sträckning råder på grund av att rån har vuxit igen eller av någon annan sådan orsak och ett allmänt behov kräver att råns sträckning klarläggs, kan lantmäteribrån på eget initiativ bestämma att en uppgång av rån mellan kommuner ska förrättas. Vid förrättningen iakttas i tillämpliga delar vad som i fastighetsbildningslagen och med stöd av den bestäms om rågång som sker i form av fastighetsbestämning samt om bestämmande av rån för en registerenhet och utmärkning av den i terrängen.

Blir det nödvändigt att bestämma sträckningen för en kommungräns och att märka ut den i terrängen på grund av fastställandet av gränsen mellan kommuner, ska *Lantmäteriverket* sköta förrättningen (*uppgång av rå mellan kommuner*) efter det att beslutet om gränsen har vunnit laga kraft. Ifall osäkerhet om kommungränsens sträckning råder på grund av att rån har vuxit igen eller av någon annan sådan orsak och ett allmänt behov kräver att råns sträckning klarläggs, kan *Lantmäteriverket* på eget initiativ bestämma att en uppgång av rån mellan kommuner ska förrättas. Vid förrättningen iakttas vad som i fastighetsbildningslagen och med stöd av den bestäms om rågång som sker i form av fastighetsbestämning samt om bestämmande av rån för en registerenhet och utmärkning av den i terrängen.

51 §

51 §

*Kostnader som åsamkas lantmäteriverket**Kostnader som förorsakas Lantmäteriverket*

Kostnaderna för uppgifter som enligt denna lag ankommer på lantmäteriverket betalas av statens medel.

Kostnaderna för *Lantmäteriverkets* uppgifter enligt denna lag ska betalas av statens medel.

Denna lag träder i kraft den 20 .

27.

Lag

om ändring av 23 § i lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster (661/2009) 23 § 1 mom. 6 punkten som följer:

Gällande lydelse

23 §

Rätt att få uppgifter från myndigheter

Trots sekretessbestämmelserna har den registeransvarige rätt att för att uppdatera och i övrigt behandla uppgifterna i befolkningsdatasystemet få följande uppgifter:

6) av lantmäteriverkets myndigheter identifieringsuppgifter enligt 14 § för fastigheter och andra registerenheter samt byggnadsuppgifter enligt 15 §,

Föreslagen lydelse

23 §

Rätt att få uppgifter från myndigheter

Trots sekretessbestämmelserna har den registeransvarige rätt att för att uppdatera och i övrigt behandla uppgifterna i befolkningsdatasystemet få följande uppgifter:

6) av *Lantmäteriverket* identifieringsuppgifter enligt 14 § för fastigheter och andra registerenheter samt byggnadsuppgifter enligt 15 §,

Denna lag träder i kraft den 20 .

28.

Lag**om ändring av lagen om köpvittnen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om köpvittnen (573/2009) 1 § 1 och 2 mom., rubriken för 2 §, 2 § 3 mom., 5 § 2 mom., 6 § 1 mom. och 7 § 3 mom., av dem 1 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 1190/2011, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §

1 §

Uppgift som köpvittne som grundar sig på tjänsteställning

Uppgift som köpvittne som grundar sig på tjänsteställning

Köpvittnen är

Köpvittnen är

1) cheferna för magistraterna, häradsskrivarna, notarius publicus, polischeferna, biträdande polischeferna, länsmännen, ledande häradsfogdarna, häradsfogdarna och landskapsfogden samt närings-, trafik- och miljöcentralernas lantmäteringenjörer,

1) cheferna för magistraterna, häradsskrivarna, notarius publicus, polischeferna, biträdande polischeferna, länsmännen, ledande häradsfogdarna, häradsfogdarna och landskapsfogden samt närings-, trafik- och miljöcentralernas lantmäteringenjörer,

2) de tjänstemän vid lantmäteribyråerna och tjänsteinnehavare i kommunerna som enligt 5 § i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan vara förrättningsingenjörer, med undantag för cheferna för lantmäteribyråerna,

2) de *tjänstemän vid Lantmäteriverket* och tjänsteinnehavare i kommunerna som enligt 5 § i fastighetsbildningslagen (554/1995) kan vara förrättningsingenjörer,

3) de tjänstemän och arbetstagare vid beskickningar i utlandet som avses i 33 § i lagen om konsulära tjänster (498/1999).

3) de tjänstemän och arbetstagare vid beskickningar i utlandet som avses i 33 § i lagen om konsulära tjänster (498/1999).

Chefen för en magistrat, en polisinspektion, ett utskökningsverk eller en lantmäteribyrå får dessutom förordna underlydande tjänstemän till köpvittne. En tjänsteman som avgör inskrivningsärenden får dock inte förordnas till köpvittne.

Chefen för en magistrat, en polisinspektion och ett utskökningsverk *samt en tjänsteman anställd vid Lantmäteriverket som förordnats särskilt* får dessutom förordna underlydande tjänstemän till köpvittne. En tjänsteman som avgör inskrivningsärenden får dock inte förordnas till köpvittne.

2 §

2 §

Av lantmäteribyrå förordnade köpvittnen

*Av **Lantmäteriverket** förordnade köpvittnen*

Behörig lantmäteribyrå i ärenden som gäller förordnande till köpvittne eller återkallande av förordnande är den byrå inom vars verk-

Köpvittnet *förordnas av och förordnandet återkallas av Lantmäteriverket*. Ett sådant ärende avgörs av *en särskilt förordnad in-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

samhetsområde sökanden eller köpvittnet är bosatt eller har sitt verksamhetsställe. Ett sådant ärende avgörs av lantmäteridirektören. Ändring i beslut som gäller förordnande av köpvittne och återkallande av förordnande får sökas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

skrivningsjurist eller annan tjänsteman anställd vid Lantmäteriverket. Bestämmelser om sökande av ändring i beslut av en myndighet finns i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

5 §

5 §

*Köpvittnets journal**Köpvittnets journal*

Journalen ska bevaras för framtiden. *Köpvittnet ska årligen och utan dröjsmål i det fall att köpvittnesuppdraget upphör sända journalen till vederbörande ämbetsverk för att bevaras där.*

Journalen ska förvaras permanent.

6 §

6 §

*Meddelande om bestyrkta överlåtelse**Meddelande om bestyrkta överlåtelse*

Köpvittnet ska utan dröjsmål meddela den lantmäteribyrå och den kommun inom vars område föremålet för överlåtelsen finns att överlåtelsen har bestyrkts. Om föremålen för överlåtelsen finns inom olika lantmäteribyråers eller kommuners område, ska ett meddelande lämnas till varje lantmäteribyrå och kommun.

Köpvittnet ska utan dröjsmål meddela *Lantmäteriverket* och den kommun inom vars område föremålet för överlåtelsen finns att överlåtelsen har bestyrkts. *Meddelandet ska åtföljas av en kopia eller annan upptagning av överlåtelsehandlingen.*

7 §

7 §

*Tillsyn över köpvittnen**Tillsyn över köpvittnen*

Lantmäteribyråerna övervakar köpvittnenas verksamhet *inom sina verksamhetsområden.*

Lantmäteriverket övervakar köpvittnenas verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

29.

Lag**om ändring av lagen om vissa regleringar av vattenägor**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om vissa regleringar av vattenägor (31/1980) 2 §, 19 § 2 och 3 mom. och 25 § 2 mom., sådana de lyder i lag 931/1993, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Lantmäteribrån utreder inom vilka områden en ägoreglering behövs. På basis av utredningen bestämmer lantmäteribrån förrättningsområdet för ägoregleringen och förordnar att förrättningen skall verkställas. I en och samma ägoreglering medtas ett område i den utsträckning som är ändamålsenligt för genomförande av regleringen.

19 §

Om namnet på och adressen till den som har rätt att erhålla den löseskilling som genom statens förmedling skall betalas till lägenhetens ägare eller till ett konstituerat delägarlag för ett samfällt område har utretts vid förrättningen på basis av lagfartshandling, mantals- eller skattelängd eller någon annan handling som ansetts tillförlitlig och det inte finns skäl att anta att någon annan har bättre rätt till löseskillingen, betalar lantmäteriverkets betalningsställe ut löseskillingen på basis av förrättningshandlingarna.

I andra fall än de som avses i 2 mom. skall betalning av löseskilling genom statens förmedling sökas hos den lantmäteribrån inom vars verksamhetsområde lägenheten eller det samfällda området ligger inom tio år från det förrättningen antecknades i *jordregistret* eller fastighetsregistret. Till ansökan skall fogas en i 2 mom. nämnd utredning om att sökanden eller hans fångesman då inlösningen skedde ägde den lägenhet som löseskillingen i fråga skall tillfalla enligt 18 §. Om löseskillingen inte söks inom nämnda tid, går rätten till den förlorad.

Föreslagen lydelse

2 §

Lantmäteriverket utreder inom vilka områden en ägoreglering behövs. På basis av utredningen bestämmer *Lantmäteriverket* förrättningsområdet för ägoregleringen och förordnar att förrättningen ska verkställas. I en och samma ägoreglering medtas ett område i den utsträckning som är ändamålsenligt för genomförande av regleringen.

19 §

Om namnet på och adressen till den som har rätt att erhålla den löseskilling som genom statens förmedling ska betalas till lägenhetens ägare eller till ett konstituerat delägarlag för ett samfällt område har utretts vid förrättningen på basis av lagfartshandling, mantals- eller skattelängd eller någon annan handling som ansetts tillförlitlig och det inte finns skäl att anta att någon annan har bättre rätt till löseskillingen, betalar *Lantmäteriverket* ut löseskillingen på basis av förrättningshandlingarna.

I andra fall än de som avses i 2 mom. ska betalning av löseskilling genom statens förmedling sökas hos *Lantmäteriverket* inom tio år från det förrättningen antecknades i fastighetsregistret. Till ansökan ska fogas en i 2 mom. nämnd utredning om att sökanden eller hans fångesman då inlösningen skedde ägde den lägenhet som löseskillingen i fråga ska tillfalla enligt 18 §. Om löseskillingen inte söks inom nämnda tid, går rätten till den förlorad.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

25 §

25 §

I lantmäteribrans beslut enligt 2 § får ändring inte sökas genom besvär.

I *Lantmäteriverkets* beslut enligt 2 § får ändring inte sökas genom besvär.

Denna lag träder i kraft den 20 .

30.

Lag

om ändring av 1 och 4 § i lagen om köpeskillingsregister över fastigheter

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om köpeskillingsregister över fastigheter (552/1980) 1 § 3 mom. och 4 § 1 mom., sådana de lyder, 1 § 3 mom. i lag 300/1996 och 4 § 1 mom. i lag 1461/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Köpeskillingsregistret förs och informationstjänsterna tillhandahålls av lantmäteriverket.

Köpeskillingsregistret förs och informationstjänsterna tillhandahålls av *Lantmäteriverket*.

4 §

4 §

Ett offentligt köpvittne ska meddela den som för köpeskillingsregister fastighetsköp som köpvittnet har bestyrkt och närings-, trafik- och miljöcentralen ska meddela den som för köpeskillingsregister köp av fast egendom enligt lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966). Närmare bestämmelser om meddelandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Köpvittnet ska meddela den som för köpeskillingsregister fastighetsköp eller annan överlåtelse som köpvittnet har bestyrkt och närings-, trafik- och miljöcentralen ska meddela den som för köpeskillingsregister köp av fast egendom enligt lagen om gårdsbrukets utvecklingsfond (657/1966). *I det fall som avses i 2 kap. 1 § 2 mom. i jordabalken (540/1995) ska förvärvaren meddela den som för köpeskillingsregister om överlåtelse av fast egendom eller avtal om upplösning av samägandeförhållande.* Närmare bestämmelser om meddelandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

31.

Lag**om ändring av 2 § i samiska språklagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i samiska språklagen (1086/2003) 2 § 1 mom. 7 punkten, sådan den lyder i lag
260/2008, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Lagens tillämpningsområde

De myndigheter som denna lag tillämpas på
är

7) Skatteförvaltningen, Folkpensionsanstalten och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, samt

Föreslagen lydelse

2 §

Lagens tillämpningsområde

De myndigheter som denna lag tillämpas
på är

7) Skatteförvaltningen, Folkpensionsanstalten, *Lantmäteriverket* och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt,

Denna lag träder i kraft den _____ *20* .

32.

Lag

om upphävande av 5 § i lagen om införande av lagstiftningen om överföring av inskrivningsärenden

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Gemensam inteckning i fastigheter som tillhör samma ägare

En gemensam inteckning som fastställts innan de lagar som nämns i 1 § träder i kraft och som avser fastigheter som efter de nämnda lagarnas ikraftträdande är belägna inom flera inskrivningsmyndigheters verksamhetsområden utgör inte något hinder för fastställande av en separat inteckning i en fastighet som är belägen inom inskrivningsmyndighetens verksamhetsområde. (upphävs)

Om en ansökan enligt 1 mom. som avser en gemensam inteckning har anhängiggjorts innan de lagar som nämns i 1 § träder i kraft, ska inteckningen enligt sökandens anvisning delas mellan fastigheterna så att det sammanlagda penningbeloppet motsvarar högst det belopp som söks. Om det i ansökan har bestämts att pantbrevet ska överlämnas till en borgenär, krävs det borgenärens samtycke till att inteckningen delas.

Ett ärende som avses i 1 mom. och som gäller en separat inteckning ska behandlas av den inskrivningsmyndighet inom vars verksamhetsområde fastigheten är belägen. Den inskrivningsmyndighet till vilken en ansökan som avses i 2 mom. har överförts ska underätta den andra inskrivningsmyndigheten om delningen och sända inskrivningsmyndigheten en kopia av akten för fortsatt behandling.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

Statsrådets förordning

om Lantmäteriverket

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av 11 § i lagen om Lantmäteriverket (/2013) och 8 § 2 mom. i statstjänstemannalagen (750/1994), sådant det lyder i lag 281/2000:

1 §

Lantmäteriverkets personal

Chef för Lantmäteriverket är generaldirektören.

I centralförvaltningen finns en överdirektör och lantmäteriråd som biträder generaldirektören i ledningen av Lantmäteriverket.

Chef för produktionsenheten och enheten för stödfunktioner är en överdirektör. Chef för enheten för allmän förvaltning är en förvaltningsdirektör.

Vid Lantmäteriverket finns dessutom personal i tjänsteförhållande och arbetsavtalsförhållande.

2 §

Behörighetsvillkor

Behörighetsvillkor för överdirektörer, förvaltningsdirektören och lantmäteriråd är högre högskoleexamen, god förtrogenhet med de uppgifter som hör till tjänsten och i praktiken visad ledarförmåga.

Behörighetsvillkor för direktörer är högre högskoleexamen, god förtrogenhet med enhetens uppgifter och i praktiken visad ledarförmåga.

Om den behörighet som krävs av tjänstemän som utför lantmäteri- och andra fastighetsförrättningar och inskrivningsuppgifter föreskrivs särskilt.

3 §

Utnämning

Generaldirektören utnämns av statsrådet. Överdirektörer och lantmäteriråd utnämns av generaldirektören.

Generaldirektören utnämner till övriga tjänster inom centralförvaltningen, om inget annat bestäms i arbetsordningen.

Innehavare av andra tjänster i produktionsenheten, enheten för stödfunktioner och enheten för allmän förvaltning utnämns och personal i arbetsavtalsförhållande anställs av enhetens överdirektör eller förvaltningsdirektören, om inte behörigheten till detta i arbetsordningen har överförts på någon annan tjänsteman inom enheten.

4 §

Förordnande av ställföreträdare

Ställföreträdare för överdirektörer och lantmäteriråd utnämns av generaldirektören.

I Lantmäteriverkets och dess enheters arbetsordningar bestäms om andra vikariat.

5 §

Tjänstledighet

Om beviljande av tjänstledighet enligt 21 § 1 mom. i statstjänstemannaförordningen till

annan tjänsteman vid Lantmäteriverket än generaldirektören bestäms i arbetsordningen.

6 §

Beslutsfattandet vid Lantmäteriverket

Generaldirektören har i uppgift att besluta om

- 1) de allmänna riktlinjerna för Lantmäteriverkets verksamhet och om utvecklingsprojekt som är betydande för verket,
- 2) Lantmäteriverkets budgetförslag samt om verksamhets- och ekonomiplanen, samt
- 3) Lantmäteriverkets funktionella mål.

Beslut i andra ärenden som hör till Lantmäteriverket än de som avses i 1 mom. fattas av generaldirektören eller en annan tjänsteman som getts behörighet genom Lantmäteriverkets eller dess enhets arbetsordning eller genom annat förordnande av Lantmäteriverket.

En tjänsteman vid Lantmäteriverket är på generaldirektörens förordnande också skyldig att utföra uppgifter som hör till någon annan enhet än den i vilken han eller hon är placerad.

7 §

Förfarandet för avgörande av ärenden som hör till Lantmäteriverket som besvärsmyndighet

Ärenden som hör till Lantmäteriverket som besvärsmyndighet avgörs efter föredragning av en sådan tjänsteman inom centralförvaltningen som har avlagt en högre högskoleexamen i juridik.

I arbetsordningen till respektive verksamhetsenhet bestäms vilka andra frågor som ska avgöras efter föredragning än de som avses i 1 mom.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2014.

En person i som är i en tjänst hos Lantmäteriverket när denna förordning träder i kraft är fortfarande behörig till sin egen tjänst samt till andra motsvarande tjänster vid Lantmäteriverket efter att förordningen har trätt i kraft.